கல்கி

KALKI . 14 . 11 . 76 • 75 காசு



சத்துமிகுந்த, சுவையான
பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸோ பிஸ்கட்டுகள்



வளரும் குழந்தைகளுக்கு
சுவையான துணை

பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸோ பிஸ்கட்டுகள் அருமையான தனிச் சுவையோடு மேம்பட்டு விளங்குவது ஏன்? சத்துச் செறிந்த ஆரோக்கியமான குணச்சிறப்பே காரணம். ஆசையோடு குழந்தைகள் அவற்றை விரும்பிச் சுவைத்து வளருகின்றனர்! பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸோ பிஸ்கட்டுகள்— வளரும் குழந்தைகளுக்குச் சுவையான துணை.

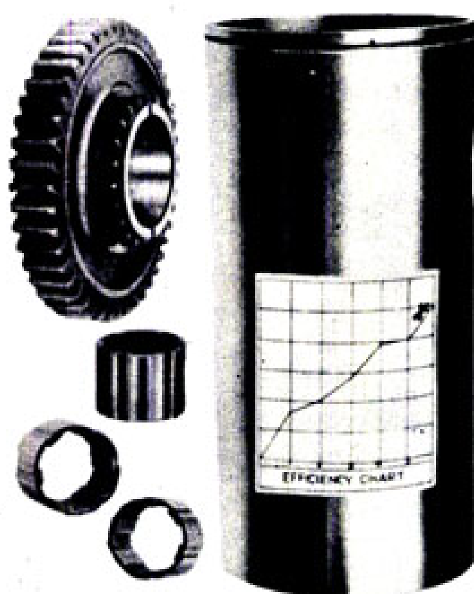
பிரிட்டானியா

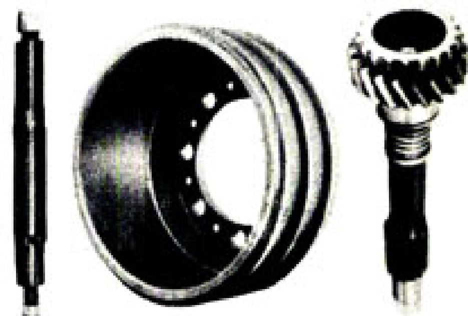
பிஸ்கட்டுகள் மிகச் சிறந்தவை

லின்டாஸ்-BBC.GLX 6-140 TM

உங்கள் அசோக் லேலண்ட் வண்டியின் திறமை குன்றாமல் இருக்க உதவுவது எது?

லேபார்ட்ஸ்





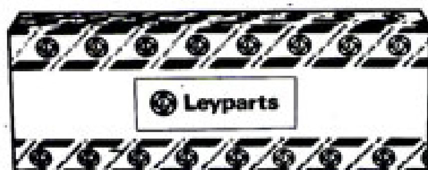
புகழ் பெற்ற அசோக் லேலண்ட் வண்டிகளைத் தயாரிப்பவர்களே லேபார்ட்ஸ் உறுப்புகளையும் தயாரிக்கிறார்கள்.

வண்டிகள் தயாரிப்பதில் காட்டப்படும் ஆர்வமும் அக்கறையும் அசல் உறுப்புகளைத் தயாரிப்பதிலும் காட்டப்படுகின்றன. தரம் வாய்ந்த இந்த உறுப்புகளைத் தயாரிப்பதற்குத் தேவையான தொழில் திறமையும் நுட்ப அறிவும் அசோக் லேலண்ட் நிறுவனத்துக்கு மட்டுமே உண்டு.

அசோக் லேலண்ட் வண்டிகளுக்கான அசல் உறுப்புகள் லேபார்ட்ஸ்தான். இவற்றைத் தயாரிப்பது அசோக் லேலண்ட்.

எனவே லேபார்ட்ஸ் வாங்கினால் சிறந்த உறுப்புகளையே வாங்குகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். தரம், வேலைப்பாட்டு நயம், நுணுக்கம், உறுதி— எல்லாவற்றிலுமே அவை சிறந்தவை.

லேபார்ட்ஸ் என்று கேட்டு வாங்குங்கள். அசல் உறுப்புகள்தான் உங்கள் வண்டியின் திறமை குன்றாமல் இருக்க உதவும்.





அசோக் லேலண்ட் லிமிடெட்
சென்னை 600 057

அசோக் லேலண்ட் வண்டிகளுக்கான அசல் உறுப்புகள்

உங்கள் வண்டியின் நலனைப் பேணுங்கள். லேபார்ட்ஸ் உபயோகியுங்கள்.

FDS AL 2487A TAM

அன்றும் இன்றும்



நேற்று நிறுவப்பட்டது ஜோதி மோட்டார்

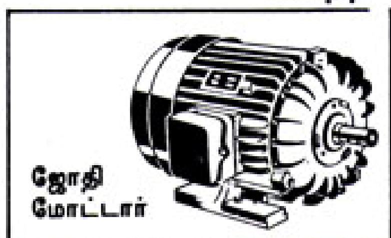


இன்றே காணமுடிந்தது இன்ப நாள் இதுவே.

முன்னேற்றத்தின் இரகசியம்—

ஜோதி மோட்டார்

வெற்றி மிகு ஜோடி



ஜோதி
மோட்டார்



ஜோதி
ஸ்டார்ட்டர்

அதி நவீனத் தொழில்நுட்ப அறிவும், ஆண்டாண்டு கால அனுபவமும் ஜோதி எலக்ட்ரிக் மோட்டார்களை உற்பத்திசெய்ய வழி கோலின; சிறப்பாக வழிகாட்டிய வல்லுனர்களின் உதவியும், கடுமையான பரிசோதனைகளும் அதற்கு உறுதுணை புரிந்தன. ஜோதி ஆராய்ச்சி நிலையத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட இம் மோட்டார், வேறெந்த மோட்டாரிலும் கிட்டாத அளவுக்கு, பழுதில்லாப் பணியை வழங்குகிறது. அடிக்கடி பழுதுபார்க்கும் தொல்லையிலிருந்து விடுவிக்கிறது.



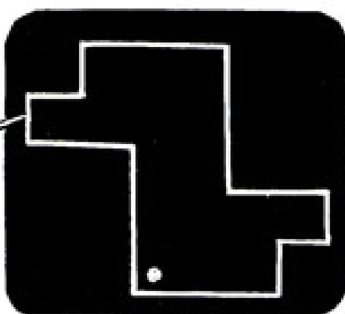
ஜோதி லிமிடெட், பரோடா

ஹைட்ராலிக்ஸ் • எலக்ட்ரிகல்ஸ் • பவர் எலக்ட்ரானிக்ஸ்

கிளை: எய்ர் லைன்ஸ் ஹோட்டல், 177/179, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை. போன் 85007 வியாபாரிகள்: வி.வி. & கோ., xxx/613 மஹாத்மா காந்தி ரோடு, கொச்சி 682016, ராஜும் & கோ, 61, ஸுதி ரோடு, ஈரோடு; மேலக்கடை எலக்ட்ரிகல்ஸ், 215 மெய்ன் ரோடு, பெண்ணாடம் 606 105; ஆக்ட் ஏஜென்சீஸ், நம்பர் 8, ந்யூ கொழும்பு ஸ்டோர்ஸ், மாயூரம்; ப்ரீமியர் இன்டஸ்ட்ரீஸ், 80/81, செம்புதாஸ் ஸ்ட்ரீட், சென்னை 600 001; முருகன் ஆட்டோமேட்டிக்ஸ் காளியம்மன் கோயில் தெரு, உசிலம்பட்டி; ஓரியன்ட் எலெக்ட்ரிகல்ஸ், 170 நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் ரோடு, சென்னை 600 001; பழனியப்பா ட்ரேடிங் கோ, 2 ஹெட் க்வார்ட்டர்ஸ் ரோடு, கோயம்புத்தூர் 641 018.



போடு புதிர்!



படத்தில் காட்டியபடி உங்களிடம் ஒரு காகிதம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதை எல்லா அம்சங்களிலும் சமமான நான்கு துண்டுகளாக உங்களால் வெட்ட முடியுமா?

கொ. ச. ராதாகிருஷ்ணன்

NO16 NO17 NO18

மேற்படி மூன்று - இலக்கங்களில் ஒன்றில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிற மிருகம் என்ன?

எம். பி. துரைசாமி

(விடைகள்: 46-ம் பக்கம்)



கல்கி

1976
நவம்பர் 14
நள ௵ ஐப்பசி 29

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே சம்பவங்களும் கற்பனையே.

அன்றும் இன்றும் சிலருக்கு அதே இளந்தளிர் மேனி!



கனிவான பியர்ஸ் சோப்பினால் காத்திடுவீர் உங்கள் மேனி மெருகை. மாணிக்கப் படிகம்போல் மிளிரும் ஒவ்வொரு வில்லையிலும் ஒரு நூற்றாண்டு கால சோப்-உற்பத்தி அனுபவம் உள்ளிறங்கியுள்ளது. பிஞ்சு மென்மை கொஞ்சும் பியர்ஸ் — தூய்மைக் கொழுந்து — கண்கூடாக நீங்கள் ஊடுருவிப் பார்க்கக்கூடிய உன்னதத் தூய்மை.

பியர்ஸ் சருமக் களை...
கன்னிப் பருவக் களை

இந்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு.

லின்டாஸ்-PS. 56-140 TH

மோதிலால் முதல் சஞ்சய் வரை!

எங்கள் இதயங்களில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் அருமைத் தலைவரே! நேருஜி!

தங்களது பிறந்த தினத்தன்று எங்களது கரம் கூப்பிய அஞ்சலிகளைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

ஆசிய ஜோதி என்றும் மனித குல மாணிக்கம் என்றும் பாரத ரத்தினம் என்றும் பலவாறு போற்றிப் புகழப்பட்ட தங்களுடன் நாங்கள் கருத்து மாறுபாடு கொள்ளும் பெருமையும் உரிமையும் பெற்ற சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு.

ஆனால் அவற்றை எண்ணிப் பார்க்கிற சமயம் அல்ல இது.

தாங்கள் பாரத புண்ணிய பூமிக்கு, அதில் வாழக் கொடுத்து வைத்துள்ள எங்களுக்கு ஆற்றிய அளப்பரிய சேவைகளை நினைத்துப் பார்த்து நன்றி கூற வேண்டிய தருணம்.

பஞ்ச சீலம் என்றும், ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்றும், கூட்டு சேராக் கொள்கை என்றும் பல புதிய அரசியல் சித்தாந்தங்களைத் தாங்கள் பாரதத்துக்கு மட்டுமின்றி உலகுக்கே உருவாக்கித் தந்தீர்கள்.

அதற்கும் முன்பாகப் பாரதம் சுதந்திரம் பெற காந்திஜி நடத்திய அறப் போராட்டத்தில் அவருக்கு வலக் கரமாகத் திகழ்ந்து பார் புகழ் வெற்றி பெற்றீர்கள்.

சுதந்திர பாரதத்தின் முதல் பிரதம மந்திரியாக விளங்கி இந்தத் தேசத்தை உலக அரங்கில் உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தினீர்கள்.

இன்னும் எவ்வளவோ அரிய, பெரிய சாதனைகள். பக்கம் பக்கமாக அல்ல, புத்தகம் புத்தகமாக எழுதக் கூடியவை. பாரதத்தின் எதிர்காலம் வளம் பெறத் தாங்கள் செய்த காரியங்கள் அனைத்திலும் சிறந்த ஒன்று, எங்களை அளப்பரிய பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் கொள்ளச் செய்கிற ஒன்று என்ன தெரியுமா?

தங்களுக்கு ஒரு தகுந்த வாரிசை உருவாக்கித் தந்துவிட்டுப் போனீர்களே, அதுதான்! அதற்காகத் தங்களுக்கு எவ்வளவு நன்றி சொன்னாலும் போதாது! தங்களிடம் பல முறை கருத்து மாறுபாடு கொண்டதுபோலவே தங்கள் மகளும் இன்றைய பாரதப் பிரதமருமான இந்திராஜியிடமும் நாங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் கொள்கை அளவில் வேறுபட்டு நின்றதுண்டு. இனியும் அத்தகைய கௌரவம் எங்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் அவையெல்லாம் இந்திரா அவர்களிடம் நாங்கள் கொண்டிருக்கும் அளப்பரிய மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் குறுக்கே நின்றதில்லை; அவரது சாதனைகளைக் குறைத்து மதிப்பிடத் தூண்டுதல் அளித்ததில்லை.

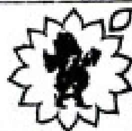
தங்களைப் போலவே தங்களது வாரிசும் இத்தேசத்துக்கு ஆற்றியுள்ள நற்பணிகளை எண்ணிப் பார்த்து நன்றி கூற இதனை ஒரு சந்தர்ப்பமாகக் கருதி மகிழ்கிறோம்.

குறிப்பாக, ஏதோ நடக்கட்டும், எப்படியோ போகட்டும் என்று ஒரு மிதப்பு நிலையில் இருந்த தேசப் பொருளாதாரத்தை எதிர் நீச்சுப் போடவைத்தது தங்கள் அருமை மகளின் அரிய சாதனைகளுள் ஒன்று. 'உம்' என்றால் போராட்டம், 'ஆ' என்றால் இயக்கம், 'ச்சூ' என்றால் வேலைநிறுத்தம் என்றிருந்த நிலையை மாற்றி, தேசத்தில் தொழில் துறையிலும், அரசியல் ரீதியாகவும் பூரண அமைதி நிலவச் செய்திருக்கிறார் உங்கள் பிரியதரிசினி.

தேச பக்தி என்பது அரசியல் மேடையில் அல்ல, கடின உழைப்பில் இருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு இந்தியனும் இன்று புரிந்து கொண்டிருக்கிறான்.

ராஜாஜியிடம் பயின்ற சி. எஸ். அவர்களை நிதி மந்திரியாக்கி, சுருசுருப்பு மிக்க டி. ஏ. பாய் அவர்களைத் தொழிலமைச்சராக்கி, யதார்த்த ரீதியில் பொருளாதார — தொழில் துறைக் கொள்கைகளை வகுக்கச் செய்துள்ளார் தங்கள் புதல்வி — எங்கள் தலைவி. ''அரசாங்கத்துக்கு வருமானத்தை அதிகரிப்பதுதான் வரி விதிப்பதன் நோக்கம் என்ற கொள்கை பத்தாம் பசலியானது, அதனை நாங்கள் கைவிட்டாயிற்று; வரி விதிப்பது வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில் அமைய வேண்டும்'' என்று சி. எஸ். கூறுகிறார். திரு டி. ஏ. பாய் அவர்களோ, ''தொழிற் துறை வளர்ச்சித்

கல்கி மலர் 36 இதழ் 16



தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற — எங்கள் தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா - பாரதியார்

திட்டம் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கும் அடிப்படையிலேயே அமைய வேண்டும்'' என்று சொல்கிறார். இப்படிப் பேசுவதன் மூலம் இந்திராஜி தங்களிடம் வைத்துள்ள நம்பிக்கை வீண் போகாது என்று இருவரும் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏழை மக்கள் துயர் நீரவும் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும் அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே உதவிக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு அனுசரணையாக அரசு சில திட்டங்களை வகுத்துத் தர வேண்டும். இதுதான் இந்திராஜி வகுத்துள்ள இருபது அம்சத் திட்டத்தின் சாரம் எனலாம்.

இவை எல்லாவற்றையும்விட பிரமாதமான ஒரு காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார், எங்கள் பிரதமர் — உங்கள் செல்வக் குமாரி. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைக் காற்றிலே பறக்கவிட்டு லஞ்ச ஊழல் மோசடிகள் உயர் மட்டத்திலிருந்து அடித்தளம் வரை பயங்கரத் தொத்து நோயாகப் பரவ இடமளித்த ஓர் ஆட்சிக்குத் தமிழகத்தில் முடிவு காண்பதில் உறுதி காட்டி, அச்சமின்றி இயங்கினரே அதற்காகத் தமிழகம் ஏழேழு தலைமுறைக்கும் அவருக்கு நன்றிக் கடன்பட்டிருக்கிறது.

அருமை நேருஜி! மோதிலாலிலிருந்து தொடங்கினல் தங்கள் குடும்பத்தின் நான்காவது தலைமுறையும் இன்று முன்னணிக்கு வந்து மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றுள்ளது என்பது எங்களுக்குப் பெருவகை அளிக்கிறது.

சஞ்சய் அவர்களிடம் தங்களிடம் இருந்தது போன்றே பல உயர் குணங்கள் அதே அச்சாக அமைந்திருக்கக் கண்டு நாங்கள் வியக்கவில்லை, விம்மிதமடைகிறோம்!

சதா உயர் மட்டத்திலேயே இராமல் சாமானியரில் ஒருவராகவும் விளங்கத் தாங்கள் ஆசைப்படுவீர்கள். காரைவிட்டு இறங்கி உங்களைக் கண்ணே போல் போற்றிய மக்களின் மத்திக்கு ஓடுவீர்கள்; அவர்களுடன் ஆடிப் பாடி மகிழ்வீர்கள்.

உங்கள் பேரன் சஞ்சய் அப்படியேதான் நடந்து கொள்கிறார்! ஏழை பாழைகளுக்கென்று புதிதாக அமைக்கப்பட்ட குடில்களுக்குள் ஒரு பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கைத் தாமே எடுத்துக் கொண்டு நுழைந்துவிடுகிறார்! ''இந்த வீட்டில் யார் வசிக்கப் போகிறார்கள்?'' என்று கேட்டு அவர்களுடன் அளவளாவ ஆசைப்படுகிறார். அது இன்னும் தீர்மானமாகவில்லை என்று அறியும்போது உங்களைப் போலவே அவருக்கு மூக்குக்கு மேல் கோபம் வருகிறது!

வேறு ஓர் இடத்தில், ''இத்தனை சிறிய செடி நட இத்தனை பெரிய குழியா?'' என்று கேட்கிறார். வனமகோத்சவம் நடத்தும் அதிகாரிகள் வறட்டுக் கௌரவம் பாராமல் தங்கள் கரங்களாலேயே குழியில் மண் சரிக்கிறார்கள்!

காங்கிரஸுக்காகக் கண்ட கண்டவர்கள் எல்லாம் நிதி திரட்டக் கூடாது என்று கண்டிப்புக் காட்டுகிறார். ''பணம் வேண்டாம், செக் கொடுங்கள்'' என்று எச்சரிக்கிறார். செல்லுமிடமெல்லாம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு குறித்தும் வரதட்சிணைக் கொடுமை பற்றியும் மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கிறார். உற்பத்தி உயர்வுடன் போனஸ் இணைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தைத் தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு விளக்குகிறார்.

இவரிடமும் சில அம்சங்களில் நமக்குக் கருத்து மாறுபாடு உண்டு. ஆனல் அவற்றை விமர்சிக்க வேண்டியது உங்கள் பிறந்த தினத்தன்று அல்ல.

அருமை நேருஜி! தாங்கள் இந்தப் புனித பாரதத்தை எப்படி உயிரினும் மேலாக நேசித்தீர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த கைய ஒரு தேச பக்தி வெறியாக, தீயாக எங்கள் உள்ளங்களில் வளரட்டும். கடமை உணர்வு அத்தீயின் உக்கிரத்தைத் தணிக்கட்டும்; கடின உழைப்பு அந்த வெறிக்கு வடிகாலாகட்டும். உங்கள் வாரிசுகள் எங்களுக்கு நல்வழி காட்ட இறையருள் கூட்டட்டும். பாருக்குள்ளே உயர் நாடாகப் பாரதம் மேன்மை அடையட்டும்!

எங்கள் இதயங்களில் 'வாழும் நேருஜி! உங்களுக்குப் பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்கள்!

விதேசி மோகம் வளரட்டும்!

விதேசி மோகம் கூடாதாம்! சுதேசிப் பற்று வளர்க்கப் பிரசாரத்துக்கு நாள் குறித்திருக்கிறது அரசு.

விதேசி மோகம் தவறு? நாம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை!

டாலரும் ஸ்டெர்லிங்கும் விதேசி நாணயங்கள். அவற்றின் மீது மாரு காதல் கொள்வோம்!

மேற்கத்திய நாடுகளில் நமது உற்பத்திப் பண்டங்களை வாங்க வேண்டியவர்கள் தனியார்துறை வர்த்தகர்கள். அவர்கள் மீது மோகம் கொள்வோம். அவர்களை மகிழ்விக்கப் பெருமுயற்சி செய்வோம்.

நமது தேசத்துக்கு ஏராளமான அயல் நாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகள் வரவேண்டும். அளப்பரிய அன்பு கொண்டு அவர்களை வரவேற்போம்!

அயல்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நுணுக்கமான நவீன தொழில்துறை முன்னேற்றங்கள், வளர்ந்துள்ள விஞ்ஞான அறிவு இவற்றை நாமும் அடைந்தாக வேண்டும். இந்த விதேசி அம்சங்கள் மீது கொள்ளை ஆசை வைப்போம்.

நமது தொழில்துறைகளில் அயல்நாட்டு முதலீடு அவசியத் தேவை. அதில் நமது மட்டற்ற விருப்பத்தைக் காட்டுவோம்.

ஆங்கிலம் அந்நிய மொழிதான். ஆனல் துரித முன்னேற்றத்துக்கு நமக்குப் பெரிதும் உதவக்கூடிய மொழி. அதன் மீது அன்பைப் பொழிவோம்.

இப்படியெல்லாம் அவசியமான இனங்களில் விதேசி மோகத்தை வளர்த்துக் கொள்வோம். அவசியமற்ற இனங்களில் விதேசி மோகத்தைக் குழி வெட்டிப் புதைப்போம்!

ஜீவகாருண்யம்

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள்

29



தர்மத்தை நமக்கெல்லாம் நடத்திக் காட்ட வந்த ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியே இந்தப் பிரேத ஸம்ஸ்காரத்தை விசேஷமாகச் செய்து காட்டியிருக்கிறார். ஜடாயு மாதிரியான ஒரு பக்ஷிக்குக் கூட அவரே ஸம்ஸ்காரம் செய்திருக்கிறார். அதுமட்டுமில்லை. வாலியையும், பரம வைரியான ராவணனையும் கூட அவர் வதைத்தவுடன் அங்கதனையும், விபீஷணனையும் கொண்டு அவர்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல் தகனம் பண்ணச் செய்திருக்கிறார். ஏனென்றால் அந்த சரீரங்களுக்குள் இருந்த மனசுதான் அவற்றைத் துஷ்டத்தனமாக நடத்திற்று. அப்புறம், சுயமாகக் கெடுதல் இல்லாத, பகவானின் அற்புத சிருஷ்டியான அந்த துஷ்டர்களின் உடம்புக்கும் உரிய மரியாதையைச் செய்வதில் ராமரே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து, யதோக்தமாக ஸம்ஸ்காரம் பண்ணுவித்திருக்கிறார்.

ஆகையால், அநாதைப் பிரேத ஸம்ஸ்கார விஷயத்தில் கவனக் குறைவாக இருப்பது நம்முடைய ஹிந்து சமூகத்துக்கு உள்ள பெரிய தோஷம் — மன்னிக்க முடியாத தோஷம். இனிமேலாவது இதற்கு ஓர் ஏற்பாடு பண்ணிப் பிராயச் சித்தம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும்.

அநாதையாக ஒருவன் செத்துப் போனதாகத் தெரிந்தால், அவன் என்ன ஜாதியாக இருந்தாலும், தீண்டாதவனாக இருந்தாலும், அவனுடைய குலாசாரப்படி அவனுடைய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்டு, யதோக்தமாக ஸம்ஸ்காரம் செய்வதற்குப் பொருளுதவி பண்ண வேண்டும். இதற்காகப் பலர் சேர்ந்து பணம் போட்டு மனசாரப் பணி புரிய வேண்டும். ஏகதேசமாகச் செய்யச் சக்தியுள்ள தனிகர்களும் இதைப் பெரிய தர்மம் என்று தெரிந்து கொண்டு உதவி செய்ய வேண்டும். அநேக தர்ம ஸ்தாபனங்கள், டிரஸ்டுகள் நம் ஹிந்து சமூகத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களும் அநாதைப் பிரேத சம்ஸ்காரம் பரம உத்தமமான கைங்கரியம் என்று புரிந்துகொண்டு, இதற்காக உதவி கேட்டு வருபவர்களுக்குத் தாராளமாகப் பொருளுதவி செய்ய வேண்டும்.

லோகத்தில் சிலபேர் ஏன் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால், மற்றவர்கள் அவர்களுக்குப் பரோபகாரம் செய்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்காகத்தான் ஈச்வரன் இப்படிப் பரீட்சை பண்ணுகிறான் என்று சொல்வதுண்டு. அவனவன் தன் கர்மாவுக்காகக் கஷ்டப்படுகிறான்; நாம் உதவி பண்ணினாலும் கூட அவன் பலன் அடைய முடியாதபடி கர்மா குறுக்கே நிற்கலாம் — என்பதும் வாஸ்தவம்தான். ஆனால், நம் உபகாரத்தால் அவன் கர்மா தீருகிறதோ, தீரவில்லையோ, நம்மாலான பிரயாசையை நாம் பண்ணுவதுதான் மனுஷ்ய தர்மம். ஒருத்தனைக் கர்மாவுக்காகத் தண்டிக்கிறபோதே ஈச்வரன் மற்றவர்களுடைய பரோபகார சித்தத்துக்கும் அதை ஒரு 'டெஸ்ட்'டாக வைக்கிறான் என்றுதான் நாமும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் உபகாரம் பண்ணியும் அது அவனுக்குப் பிரயோஜனமாகாவிட்டால்தான், கஷ்டம் என்பது அவன் கர்மாவுக்குத் தண்டனை என்று சொல்லலாம். அநேக சமயங்களில் பரோபகாரத்தினால் பிறத்தியார் கஷ்டத்தைப் போக்கவும் முடிகிறதே! இப்படியானால் என்ன அர்த்தம்? நம்முடைய பரோபகார தர்மத்தால் அவன் கஷ்டம் போகிறதா என்று பகவான் 'டெஸ்ட்' பண்ணியதாகத்தானே அர்த்தம்?

ஒருத்தனுடைய கஷ்டத்தில் இப்படி இன்னொருத்தனுக்கு டெஸ்ட் இருக்கிறது. அதிலே பாஸ் பண்ணினால் ப்ரைஸ் (Prize) கிடைக்கும். சிலபேர் ரொம்பவும் பரிதாபகரமாக, கேட்பார் யாருமின்றி அநாதையாகச் சாவதி

[1932ம் வருஷத்திலிருந்து பெரியவர்கள் வழங்கிய உரைகள், ஸ்ரீமுகங்கள், கட்டுரைகளிலிருந்து தொகுத்தது]

லேயே மற்றவர்களுக்கு ஒரு பரீட்சை வைக்கிறான் பகவான். 'இவர்கள் தன்னால் படைக்கப்பட்ட அந்த அற்புதமான சரீர மெஷினை அதற்குள்ள மரியாதை கொடுத்து, சம்ஸ்காரம் பண்ணித் தன்னிடம் சேர்க்கிறார்களா?' என்று பரமேச்வரன் பார்க்கிறான். இந்தப் பரீட்சையில் பாஸ் பண்ணினால் ப்ரைஸ் தருகிறார். என்ன ப்ரைஸ்?

அநாதப்ரேத ஸம்ஸ்காராத்
அச்வமேத பலம் லபேத்

ஓர் அச்வமேதம் பண்ணினால் எவ்வளவு புண்ணியமோ அவ்வளவு புண்ணியத்தை ப்ரைஸாகக் கொடுத்து விடுகிறார்.

நமக்கு வேண்டிய பெரிய ப்ரைஸ் ஸாக்ஷாத் அம்பாளின் அநுக்கிரகம்தான். புண்ணிய பலனாக தேவலோகத்துக்கோ பிரம்ம லோகத்துக்கோ போய் நமக்கு ஒன்றும் ஆகவேண்டாம். அங்கெல்லாம் போனாலும் புண்ணியம் தீர்ந்த பின் — ரூபாய் செலவழிகிற மாதிரி செலவழிந்த பின் — பூலோகத்துக்குத் திரும்பி வந்துதான் ஆகவேண்டும். ஆனால் அம்பாளின் சரணாரவிந்தங்களுக்குப் போனோமானால் திரும்பவே வேண்டாம். நித்யானந்தம் என்ற சாச்வத சௌக்கியம் அதுதான்.

அந்த அம்பாள் எப்படி இருக்கிறாள்? ''ஹயமேத ஸமர்ச்சிதா'' வாக இருக்கிறாள்.

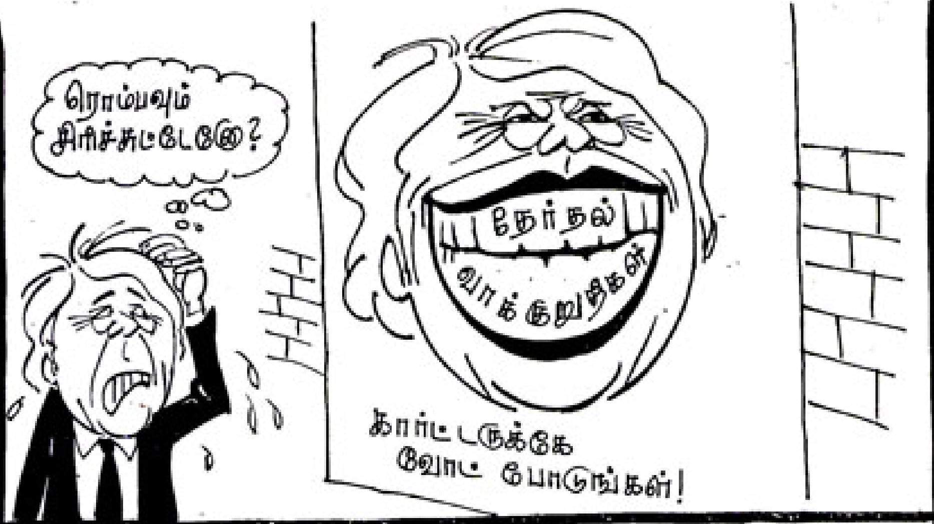
அதாவது அச்வமேதம் செய்தால் அதையே தனக்குப் பெரிய ஆராதனையாக எடுத்துக் கொண்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுகிறவளாக இருக்கிறாள். நமக்குத்தான் சுலபமான அச்வமேதமாக அநாதப்ரேத சம்ஸ்காரம் இருக்கிறதே. இதனால் கிடைக்கிற பலனை அம்பாளின் அநுக்கிரகமாக எக்ஸ்சேஞ்ச் பண்ணிக் கொண்டால் அது ஒருநாளும் செலவழியாத புண்ணிய கரன்ஸியாக இருந்துகொண்டு, நம்மை இந்த லோகத்துக்கு மறுபடியும் அனுப்பாமல் காப்பாற்றும். ஒருத்தனுக்குச் செய்கிற மரண ஸம்ஸ்காரமே நம்மை ஜனன மரணங்களிலிருந்து விடுவிக்கக் கைகொடுக்கும்.

ஆனதால், அநாத ப்ரேத ஸம்ஸ்காரத்தில் நாம் அலட்சியமாக இருக்கிறோம் என்றால் நாம் அசடு என்று அர்த்தம். பரமாத்மா ரொம்ப சுலபமாக ஒரு பரீட்சை வைத்து அச்வமேத பலனை, அம்பாளின் பிரீதியை நாம் அடைவோமா என்று பார்க்கிறபோது, நாம் இதைக் கோட்டை விட்டு விட்டு நின்றால் அசடு என்றுதானே ஆகும்?

ஆகையால் எந்த ஜாதியானாலும் அநாதைப் பிரேதங்களைப் பற்றி நமக்குத் தெரிய வந்தால், ''இந்தக் கைங்கரியம் நமக்குக் கிடைத்ததே!'' என்று அதற்குரிய ஸம்ஸ்காரத்தைப் பண்ணுவித்து, ஒரு பெரிய அச்வமேத யாக பலனை அடையும் சந்தர்ப்பத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இனிமேல், ஒரு ஹிந்துப் பிரேதத்தை ராஜாங்க சேவகர்கள் ஒரு சடங்குமில்லாமல் புதைத்தார்கள் என்ற அபக்கியாதி நமக்கு இருக்கக் கூடாது. செத்துப்போன உடம்புக்கு என்ன முக்கியம் என்றில்லாமல், இந்த ஸம்ஸ்காரமே எல்லாப் பரோபகாரத்துக்கும் அஸ்திவாரம் என்ற உணர்வோடு இதிலே அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

''ஹயமேத ஸமர்ச்சிதா'' என்று 'த்ரிசதி'யில் அம்பாளுக்குப் பெயர் இருப்பது போல் 'ஸஹஸ்ர நாம'த்தில் ''வர்ணாச்ரம விதாயினீ'' என்று ஒரு பேர் இருக்கிறது. இதன்படி அந்தந்த ஜீவனின் குல தர்மப்படி அதன் சரீரம் ஸம்ஸ்காரம் ஆகும்படி செய்தாலே அம்பாளின் பிரீதிக்குப் பாத்திரமாவோம். ஸ்ரீ மாதாவின் க்ருபையால் அவளுடைய குழந்தைகளான எல்லா ஜாதி, வர்ண, குல, ஆச்ரமங்களைச் சேர்ந்த ஜீவகோடிகள் எல்லோருக்கும் பரஸ்பரம் உண்மையான சகோதர மனப்பான்மை ஏற்பட்டு அதன் மூலம் உலகத்தில் அன்பும், பொருளும், அருளும் குறையாது வளர வேண்டும். (தொடரும்)


ரொம்பவும் சிரிச்சுட்டேனே?
தேர்தல் வாக்குறுதிகள்
கார்ட்டருக்கே ஓட்டு போடுங்கள்!


எதுக்கும் கையோடு இருக்கட்டும்னு அஞ்சாவது படத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கேன்
அஞ்சா இளைஞர் - கழகத்துக்கு மட்டும் தலைவர் அல்ல - அனைவருக்கும் தலைவர்! —
அரசு அலுவலகங்களை தலைவர்களின் படங்கள் அலங்கரிக்க வேண்டும்!
— டில்லி உத்தரவு


சர்க்காரியா வழக்கு நிதிக்கு அள்ளிக் கொடுத்த வள்ளலே! உடன் பிறப்பே! சி.பி.ஐ வழக்கு நிதி தொடங்கலாமா? உன் கருத்து என்ன?
சர்க்காரியா வழக்கு நிதி இதுவரை வசூல் ரூ.79000/-

மங்கல மங்கையர் குங்குமத் திலகம்
மாதிளம் கன்ன மாதுளம் முத்து
மணநாள் மகிழ்வில் நாணும் கன்னம்
மலர்ந்து சிரிக்கும் ரோஜா மலர்கள்
போதை விழிகள், மாலை ஆதவன்
கோவ்வைச் சேவ்வாய், கோமளத் தாமரை
எரிதழல், விரிசடைத் தேவனின் நெற்றிப் பிழம்பு
வைகறைத் துயிலெழும் சேவலின் கோண்டை
மண்ணைக் காக்கச் சிந்தும் குருதி
நாணம்
தீரம்
ஆங்காரம்





நெரோலாக்

சிவப்பு வண்ணத்தின் பல்வேறு சாயல்கள்

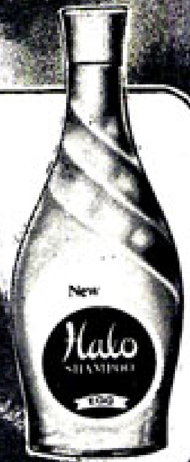
UNL-80

ஹேலோ ஷாம்பூகள்–உங்கள் கேசத்தின் பராமரிப்பிற்கெனவே...

உங்கள் கேசம் கட்டுக்கோப்புடன் வளமோங்கித் திகழவே, உபயோகிப்பீர் புரதம் நிறைந்த ஹேலோ எக் ஷாம்பூ

விசேஷ போஷாக்கு மிக்க ஹேலோ எக் ஷாம்பூவின் வளமிக்க முட்டைப் புரதத்தின் பயனாக, உங்கள் தலையின் மேல் தசைகளும், கேசமும் வலுப்பெறுகின்றன. கேசம் இயற்கைப் பளபளப்புடன் வளமோங்கித் திகழ்கிறது.





HSR.G.3 TH

இயற்கை ஆரோக்கியத்துடன் கூடிய கேசத்திற்கு —ஹேலோ கேசப் பராமரிப்பு!

ஹேலோ காஸ்மெடிக் ஷாம்பூ: இந்த விசேஷ உத்தியின்படி தயாரிக்கப்பட்ட ஷாம்பூவை உபயோகித்து, உங்கள் கேசம் எவ்வளவு மெத்தென்றும், மிருதுவாகவும் இருக்கக் கூடும் என்பதைக் கண்டு கொள்ளுங்கள்.

ஹேலோ லெமன் ஃப்ரெஷ் ஷாம்பூ: உங்கள் கேசத்திற்கு இயற்கையான, தூய்மையான பளபளப்பைத் தருகிறது.

ஹேலோ கான்சென்ட்ரேட் ஷாம்பூ: ஏராளமான நுரைவளத்தின் மூலம் உங்கள் கேசத்தை மென்மையாகவும், கட்டுக்கடங்கியும் வைத்திருக்க சிறிதளவே போதும்.



ஹேலோ ஷாம்பூகள் மட்டுமே சீரான, சிறந்த உத்தியின்படி தயாரிக்கப்படுகின்றன.





□ ஜார்ஜியா மாநில ஆளுனராகப் பதவிப்பிரமாணம் ஏற்கிறார் கார்ட்டர்.



□ திருமணத் தினத்தன்று.

நியூயார்க்கில் மிக ஆடம்பரமான ஹோட்டல். அதில் ஜனநாயகக் கட்சியின் தேசிய மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கு விருந்து. அங்கே மதுபானத்துடன் கொரிக்க உப்பு பிஸ்கட்டுகளுக்குப் பதில் நிலக் கடலை வழங்கப் பட்டது! அதுவும் உரிக்காத வேர்க்கடலை! பிரதிநிதிகள் டொக் டொக்கென்று கடலை உரித்துச் சந்தோஷமாகச் சாப்பிட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் போகவில்லை. இளைஞனாயிருந்த போது நிலக் கடலை பயிரிட்

கார்ட்டரைக் காண்போம்!



□ வேர்க்கடலை விவசாயி.

டுச் சம்பாதித்த ஜிம்மி கார்ட்டர் இன்று அமெரிக்க நாட்டின் ஜனாதிபதி. அமெரிக்காவில் இது அதிசயமொன்றுமில்லை. விறகுவெட்டி தானே உலகம் போற்றும் ஜனாதிபதி லிங்கனாக உயர்ந்தார்!

ஜார்ஜியா மாநிலத்தில் கொலம்பஸுக்கும் சவன்னாவுக்கும் இடையில் செல்லும் மண் ரஸ்தாவில் ஒரு சிறு வீடு. ஏர்ள் கார்ட்டர் ஜார்ஜியாவில் விவசாயி. சிறு ஸ்டோர் வியாபாரி. ஏர்ள் தமது முப்பதாவது வயதில் பெற்றெடுத்த செல்வம் ஜிம்மி கார்ட்டர்.

ஏர்ள் கார்ட்டர் மிகக் கண்டிப்பான பேர்வழி. இளம் கார்ட்டர் சிறு தவறுகள் இழைத்தாலும் அவனுக்குப் பிரம்படி கிட்டும். நான்கு வயதிலிருந்து பதினைந்து வயதுக்குள் இளம் கார்ட்டர் பெற்ற பிரம்படித் தண்டனை ஆறு!

கிறிஸ்துமஸ் அல்லது பிறந்த நாள் பரிசு என்ன வேண்டும் என்று பெரியவர்கள் கேட்டால் இளம் ஜிம்மியின் பதில்: ''புத்தகங்கள்!'' ஜிம்மியின் நாலாவது வயதிலேயே அவருக்கு மாபசான் நூல்கள் பரிசாகக் கிடைத்தன. அவற்றை அப்போது படிக்க முடியாது போனாலும் அவற்றைப் பொன்னே போல் பாதுகாத்துப் பல வருஷங்கள் கழித்துப் படித்து மகிழ்ந்தான் ஜிம்மி.

பள்ளி மாணவன் ஜிம்மியின் வாழ்க்கையில் பெருமிதத்துக்குரிய நேரம் அவனுக்குப் பள்ளியில் வெள்ளை கான்வாஸ் பெல்டும், ஒரு தகர பாட்ஜும் கொடுக்கப்பட்ட போது தான். பள்ளிக்கூடப் போலீஸ்காரராகப் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டான்! மாணவர்கள் விபத்துக்களில் மாட்டிக்



உபஜனாதிபதி மாண்டேல்

கொள்ளாதிருக்கத் தேவைப்படும் எல்லா முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளையும் அவன் அமுல்படுத்த வேண்டும். மழைக் காலத்தில் பள்ளிக்கூட பஸ் சகதியில் மாட்டிக் கொண்டு அவதிப்படும். அதனைத் தள்ளிச் சகதியி லிருந்து மீட்க உதவிக்கு ஆள் பிடித்து வர வேண்டும்!

ஜிம்மி கார்ட்டரின் விளையாட்டுத் தோழர்கள் பெரும்பாலோர் கறுப்பு நிறத்த வர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நிற பேதம் சிறிதும் மனத்தில் இடம் பெறாமல் வளர்ந் தார். ஜிம்மிக்குச் சங்கீதம், கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றில் மிகுந்த ஈடுபாட்டை வளர்த்த வள் மிஸ் ஜூலியா கோல்மன். டென்னிஸில் ஜிம்மி தன்னைவிட வயதான பள்ளித் தோழர் களைக்கூடத் தோற்கடிக்கும் வல்லமை பெற் றிருந்தாலும் தந்தை ஏர்லிடம் ஆடும்போது எப்பொழுதும் தோல்விதான் அவனுக்குக் கிடைத்தது!

ஒரு தடவை ஜிம்மி ஞாயிற்றுக்கிழமை மத போதனை வகுப்புக்காகச் சென்ற பொழுது தந்தை ஏர்ல் ஒரு நாணயத்தைக் காணிக்கை செலுத்தத் தந்தார். அவன் போய்விட்டு வந்து உடைகளைக் கழற்றுமுன் பாக்கெட்டு களைக் காலி செய்து பொருள்களை மேஜைமேல் வைத்தான். இரண்டு நாணயங்கள் இருந் தன. தகப்பனாருக்குச் சொல்லி முடியாத கோபம் வந்தது! சிறுவன் ஜிம்மி காணிக்கை செலுத்துவதற்குப் பதில் தட்டிலிருந்து ஒரு நாணயத்தைத் 'தட்டி' வந்திருந்தான்! அன்று ஜிம்மிக்குக் கடுமையான பிரம்படிப் 'பரிசு' கிடைத்தது! 'அதுதான் நான் செய்த முதல் திருட்டு, கடைசித் திருட்டும் அது தான்' என்கிறார் கார்ட்டர்.

சிறு வயதிலேயே ஜிம்மிக்குக் கடுமையாக உழைக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. பண்ணையில் உழைத்ததோடு அதில் கிடைத்த நிலக் கடலையை அருகிலுள்ள ப்ளெய்ன்ஸ் என்ற நகரின் தெருக்களில் விலைக்கு விற்றுச் சம்பாதித்தான் ஜிம்மி!

ஜிம்மி கார்ட்டரின் வாழ்வில் பெரும் பகுதி ராணுவப் பணியில் கழிந்தது. அவரது மாமா அமெரிக்கக் கடற்படையில் பணி புரிந்து ஜிம்மியின் 'ஹீரோ'வாக விளங் கினார். கல்லூரிப் படிப்புக்குப் பெற்றோரின் உதவியை எதிர்பார்க்க முடியாது என்று புரிந்தது. எனவே, அன்னபொலிஸ் நகரில் இருந்த கடற்படைக் கல்லூரியில் சேர முடிவு செய்தார் ஜிம்மி. இதன் மூலம் அதிகச் செல வின்றிப் பொதுக்கல்வியும் கிடைத்தது; கடற் படைப் பயிற்சியும் அதையொட்டிய உயர் கல்வியும் கிடைத்தது. கடற் படையின் விமானம் ஓட்டும் வல்லமையும் பெற்றார்.

'யு. எஸ். எஸ். பாம் ஃப்ரெட்' என்ற நீர் மூழ்கிக் கப்பலில் ஜிம்மி பணி புரியும் பொழுது சரித்திரத்திலேயே கண்டிராத அளவில் பசிபிக் கடலில் பெரும் புயல் உருவா யிற்று. அப்போது நீர்மூழ்கிக் கப்பல் கடல் ஆழத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு அலைகள் மீது மிதந்து கொண்டிருந்தது. ஏதோ காரிய மாக அதன் மேல் தளத்தில் ஜிம்மி இருந் தான். அந்த வேளையில் திடும்மென பெரும் புயல் எழுந்தது! இரும்புக் குழாயைப் பிடித் துக்கொண்டு ஜிம்மி கடும் அலைகள் மோத அல்லாடினார்! ஆறடி உயரத்துக்கு ஒரு பெரிய அலை எழும்பியபொழுது பிடி தளர்ந்து விட்டது. எப்படியோ நீச்சலடித்துப் பிழைத்து வந்தார் ஜிம்மி. அன்று அவர் பிழைத்தது 'புனர் ஜென்மம்'தான்.

ஜிம்மி கார்ட்டருக்கும் ரோஸலேனுக்கும் ஏற்பட்ட சந்திப்பு அவரது சகோதரி மூல மாகத்தான். பெண்கள் இருவரும் தோழிகள். ரோஸலேன் அடிக்கடி ரூத்தைப் பார்க்க அவர் வீட்டுக்கு வருவார். ஆனால் ஜிம்மி அவளை அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தியதில்லை. ஒரு நாள் சினிமாவுக்கு இருவரும் சென்று வந் தார்கள். அவ்வளவுதான், ஜிம்மிக்கு அவளை ரொம்பப் பிடித்துப் போயிற்று. 'இவளைத் தான் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்'



ஒரு வயதுக் குழந்தை கார்ட்டர்

"கவிமாமணி"

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சென்னையில், பாரதி அன்பர் திரு சுராஜ் அவர்கள் முயற்சியால் இலக்கியப் பணி புரிந்து வரும் பாரதி கலைக் கழகம், வெள்ளி விழா வைபவத்தின் போது கவிதைத் துறையில் நா. சீ. வரதராஜன் (பீஷ்மன்) பணியைப் பாராட்டி, 'கவிமாமணி' எனும் பட்டமளித்துக் கௌரவித்தது. விழாவுக்குத் திரு நாரணதுரைக் கண்ணன் தலைமை வகித்தார். ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி திரு கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பட்டம் வழங்கி, பீஷ்மனுக்குப் பொன்னாடை அணிவித்தார்.



என்று தீர்மானித்துவிட்டார். ரோஸலின் இவரது காதலுக்கு, முதலில் 'இல்லை'ப் பாட்டுத்தான் பாடினாள். வாஷிங்டன் பிறந்த நாள் அன்று ரோஸலின் மனம் மாறியது! அன்று ஜிம்மியை மணக்க இசைந்தாள். வாஷிங்டன் பிறந்த நாளன்று இணைந்த 'ஜோடி' இன்று வெள்ளை மாளிகையில் ஒரு நல்ல நாளன்று 'குடி' போகிறது.

தகப்பனார் காலமான பிறகு கடற்படை உத்தியோகத்தை 'ராஜினாமா' செய்துவிட்டுச் சொந்த ஊர் திரும்ப விரும்பினார் ஜிம்மி. இதற்குக் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாள் ரோஸலின்! சொந்த ஊர் திரும்பினால் உறவினர்கள், அன்னைமார்கள் கெடுபிடிகளில் மாட்டிக் கொண்டு சுதந்திரம் பறிபோய் அவதிப்பட நேரும் என்பது ரோஸலின் வாதம்! ஜிம்மியின் பிடிவாதமே கடைசியில் வென்றது! இந்தத் திருப்பமே ஜிம்மியின் அரசியல் வாழ்வுக்கு அடிகோலியது. படிப்படியாகச் சமூகத்தில் அந்தஸ்து உயர்ந்து நாளடைவில் ஜார்ஜியாவின் கவர்னராக ஆவதற்கும் வழி பிறந்தது!

ஜார்ஜியா கவர்னராக ஆவதற்கு முன்னால் அமெரிக்காவில் இன்னமும் கல்வி அறிவு பெறாத முதியோர்கள் இருக்கிறார்களே, பள்ளிப் படிப்பைப் பாதியில் விட்டுவிடுகிற இளைஞர்கள் இருக்கிறார்களே என்று வருந்தி அறிக்கைவிட்டார் கார்ட்டர். இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றார். பிறவியிலேயே அறிவு வளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகளிடம் விசேஷ கவனம் செலுத்த நிலையங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதில் தீவிரம் காட்டினார். நிற வேற்றுமை இனி இங்கில்லை என்று அடித்துச் சொன்னார். இவையெல்லாம் அவருக்குப் பெரும் ஆதரவைத் தேடித் தந்தன.

கடவுள் நம்பிக்கை மிகுந்த ஜிம்மி கார்ட்டர் மாதா கோயில் அதிகாரியாகவும் பணிபுரிந்தவர். நர்ஸ் பணியில் தேர்ந்த ஜிம்மி கார்ட்டரின் அன்னை லில்லியன் இந்தியாவுக்கு வந்து இரு வருஷங்கள் சமாதானப் படை சேவகியாக இருந்திருக்கிறார்!

கணவர் மேற்கொண்ட எல்லாக் காரியங்களிலும் பக்கபலமாக நின்றார் மனைவி ரோஸலின். ஜாக், ஜெப்ரே, சிப், ஏமை ஆகிய நால்வரும் ஜிம்மி கார்ட்டரின் செல்வங்கள். அனைவரும் ஜனாதிபதி தேர்தல் ஆயத்தங்களில் முழுமனத்தோடு ஈடுபட்டு உதவினார்கள். அவர்களது மகிழ்ச்சிக்கு இன்று எல்லை ஏது?

தேர்தல் பிரசாரம் தீவிரமாக நடந்த சமயம் ஒரு நாள் கார்ட்டர் மிகவும் களைத்துப் போய்க் காணப்பட்டார். அப்போது விமானத்தில் அவருடன் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த நண்பர் கேட்டார்: "ரொம்பக் களைப்பாக இருக்கிறதா?"

கார்ட்டர் கூறினார்: "ஆமாம், இன்று காலை ரொம்ப ரொம்பக் களைப்பாக இருந்தது. ஆனால் தூக்கமே வரவில்லை."

"ஏன்?"

"நானும் மற்ற மக்களைப் போல் நான் எப்படிப்பட்ட ஜனாதிபதியாக இருப்பேன் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்ததில் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை!"

'தேர்தலின் முடிவு என்னவாகுமோ என்ற கவலையால் தூக்கம் வரவில்லை' என்று பதில் கூறவில்லை கார்ட்டர். அவர் பதிலில் தன்னம்பிக்கை தொனித்தது. அந்தத் தன்னம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. — பி.எஸ்.எம்.

மேலட்டை வண்ணக் கார்ட்டூன்: உமாபதி



"பேப்பர் மசாலாவுக்கு மேலே என்னமோ உருண்டையா வெச்சிருக்கியே, என்னப்பா அது?"

"பேப்பர் வெயிட் சார்!"

– முத்து

பார்த்திபன் கனவு

அத்தியாயம் 18

சிவனடியார் கேட்ட வரம்

அமரர் கல்கி

ராணி மூர்ச்சித்து விழுந்ததும், சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற தாதிமார் அலறிக் கொண்டு ஓடி வந்து அவளைச் சூழ்ந்தனர். சிவனடியார், "நில்லுங்கள்" என்று அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டு, தமது கமண்டலத்திலிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீர் எடுத்து அவளுடைய முகத்தில் தெளித்தார். உடனே மந்திர சக்தியால் எழுந்தது போல், அருள்மொழி கண் விழித்துச் சிவனடியாரைப் பார்த்தாள்.

"சுவாமி! எனக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது?" என்று மெலிவான குரலில் கேட்டாள்.

"உனக்கு ஒன்றுமே நேரவில்லை, அம்மா! உன் மகனைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அவனுக்கு ஒரு குறைவும் நேராது என்றும், நிச்சயம் திரும்பி வருவான் என்றும் சொன்னேன்" என்றார் சிவனடியார்.

அருள்மொழி சற்றுச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்து விட்டு, "இல்லை; ஏதோ ரொம்பவும் வேதனை தரும் செய்தி ஒன்றைச் சொன்னீர்கள்!" என்றாள்.

"சக்கரவர்த்தியின் மகளை உன் மகன் பார்க்க நேர்ந்தது என்று கூறினேன். அந்தச் செய்தி உனக்குச் சந்தோஷம் அளிக்கும் என்று எண்ணினேன்...."

"ஆமாம்; நினைவு வருகிறது. ஆனால் அது சந்தோஷச் செய்தியா? சோழ நாட்டின் மிகப் பெரிய விரோதி யாரோ, என்னுடைய பதியின் மரணம் எந்தக் கொடிய சத்துருவினால் ஏற்பட்டதோ, இன்று நான் இவ்விதம் ஆதரவற்று அநாதையாக இருப்பதற்கு யார் காரணமோ அப்பேர்ப்பட்ட பகைவனுடைய மகளைப் பார்த்தா என் மகன் மயங்கிவிட்டான்? விக்கிரமன் உண்மையில் என் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைதானா....?"

"கொஞ்சம் பொறு, அருள்மொழி! அவசரப்பட்டுச் சாபம் கொடுக்காதே!" என்று சிவனடியார் சிறிது கலக்கத்துடன் கூறினார். அவர் மகா புத்திமானாயிருந்தும் அருள்மொழி இவ்வாறு பொங்குவாள் என்பதை எதிர்பார்க்கவில்லையென்று தோன்றியது.

"இதோ பார், அம்மா! உன்னுடைய தீராத கோபத்துக்கு ஆளான நரசிம்மவர்மனுடைய மகள் அந்தப் பெண் என்பது உன் மகனுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அருகில் நெருங்கியதும் இல்லை; ஒரு வார்த்தை பேசியதும் இல்லை. தூரத்திலிருந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்தது தான்! அவர்களுக்குக் கல்யாணமே நிச்சயமாகி விட்டது போல், நீ கலக்கம் அடைய வேண்டாம்!" என்றார் பெரியவர்.

"நல்ல வேளை; என் வயிற்றில் பாலை வார்த்தீர்கள். எங்கே இதுவும் அந்தப் பல்லவ சக்கரவர்த்தியின் சூழ்ச்சியோ என்று நினைத்தேன். சுவாமி! விக்கிரமன் எங்கேயாவது கண் காணாத தேசத்தில் உயிர் வாழ்ந்திருக்கட்டும்; பசிக்கு உணவு இல்லாமலும் தாகத்துக்குத் தண்ணீர் இல்லாமலும், கஷ்டப்பட்டாலும் படட்டும்! ஆனால் அவன் திரும்பி வரவும் வேண்டாம்; எங்கள் பரம விரோதியினுடைய மகளின் மாய வலையில் விழவும் வேண்டாம்!"

"உன்னுடைய இருதய அந்தரங்கத்தை நன்றாகச் சோதித்துப் பார், அருள்மொழி! உன் மகன் சக்கரவர்த்தியின் மகளை மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்னும் விருப்பம் லவலேசமும் உனக்கு இல்லையா?...."

"அதெல்லாம் அந்தக் காலத்தில், சுவாமி! தங்களிடம் சொல்லுவதற்கு என்ன? வெண்ணாற்றங்கரைப் போருக்கு முன்னால் அந்த மாதிரி ஒரு பைத்தியக்கார ஆசை என் மனத்தில் சில சமயம்

தோன்றியதுண்டு. அவ்விதம் ஏற்பட்டால் சோழ வம்சத்துக்கும் பல்லவ குலத்துக்கும் உள்ள பகை தீர்ந்து விடுமே! — என்று நினைத்ததுண்டு. ஆனால், எப்போது என் பிராணநாதர் போர்க் களத்தில் உயிரை இழந்தாரோ, அந்த க்ஷணத்திலேயே அந்த ஆசையை வேருடன் களைந்து எறிந்துவிட்டேன். இவ்வளவு நடந்துவிட்ட பிறகு என் மகன் சக்கரவர்த்தியின் மகளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதைவிட, அவன் இறந்து விட்டான் என்ற செய்தியே எனக்கு அதிக மகிழ்ச்சியைத் தரும்!''

''அருள்மொழி! நீ அந்தக் குழந்தை குந்தவியைப் பார்த்ததில்லை; அதனால்தான் இப்படியெல்லாம் வெறுப்பாகப் பேசுகிறாய்.....''

''தாங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா, சுவாமி?''

''பார்த்திருக்கிறேன், நெருங்கிப் பழகியும் இருக்கிறேன். என்னிடம் குந்தவிக்கு ரொம்பவும் பக்தி விசுவாசம் உண்டு. அம்மா! சிவஞான இன்பத்தின் சுவை கண்ட எனக்கு இந்தக் காலத்தில் வேறு எதன் மீதும் பற்றுக் கிடையாது. ஆனால் அந்தக் குழந்தையின் பாசம் மட்டும் போக மாட்டேன் என்கிறது. அவளோடு இரண்டு நாட்கள் பழகிவிட்டால் நீயும் அவ்விதம்தான் அவளிடம் பாசம் வைப்பாய்.....''





''வேண்டாம்! எனக்கு ஒருவரையும் இனிமேல் பார்க்க வேண்டாம்; பழகவும் வேண்டாம். இந்த உலகை விட்டுச் சென்று என் பதியை மீண்டும் அடையும் நாளை நான் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்....''

''அருள்மொழி! ஒரு காலத்தில் என்னை நீ ஒரு வரம் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டாய். அதன்படியே உன் மகனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றினேன். உன் பதியின் மரணத் தறுவாயில் நான் அளித்த வாக்கையும் நிறைவேற்றி

னேன். இதெல்லாம் உண்மையா, இல்லையா ?''

''ஆமாம், உண்மைதான்.''

''அதற்கெல்லாம் பிரதியாக இப்போது நான் உன்னிடம் ஒரு வரம் கேட்கப் போகிறேன். அதை நீ தட்டாமல் கொடுக்க வேண்டும்.''

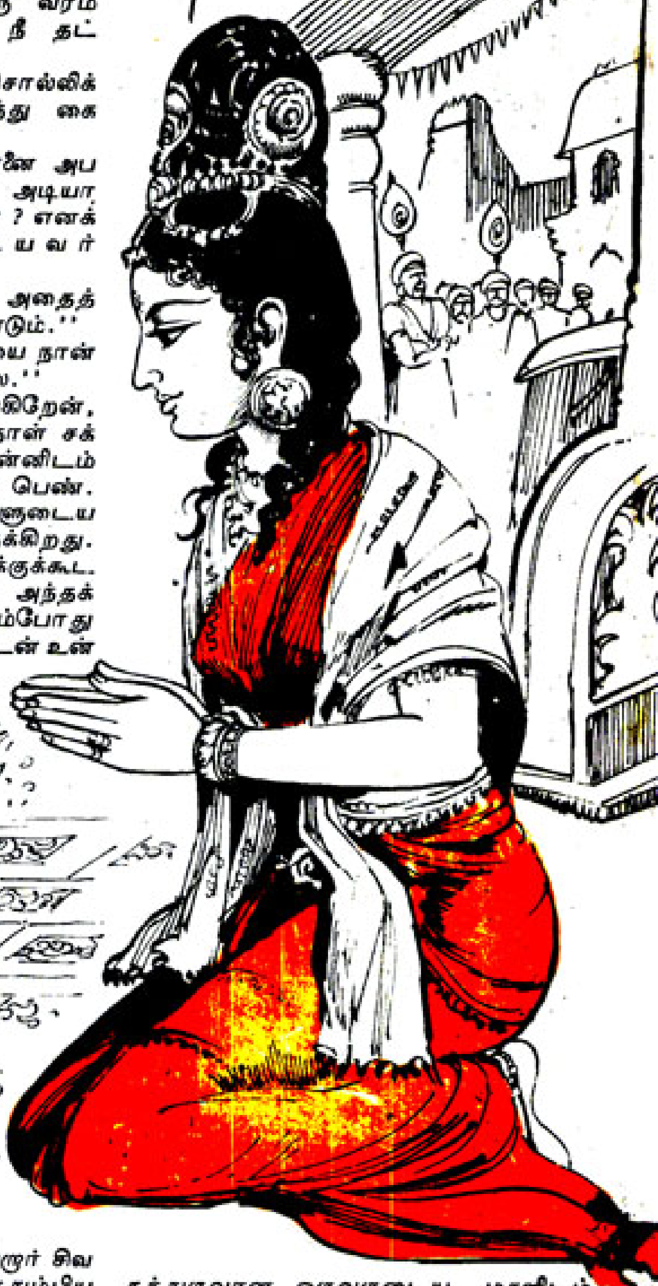
'' சிவ சிவா !'' என்று சொல்லிக் கொண்டு அருள்மொழி எழுந்து கை கூப்பி நின்றாள்.

'' சுவாமி! இவ்விதம் என்னை அபசாரத்துக்கு உள்ளாக்கலாமா? அடியாளிடம் தாங்கள் வரம் கேட்பதா ? எனக்குக் கட்டளையிட வேண்டியவர் தாங்கள் !'' என்றாள்.

'' சரி கட்டளையிடுகிறேன். அதைத் தட்டாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும்.''

''தங்களுடைய வார்த்தையை நான் தட்டுவேனா ? ஒருநாளும் இல்லை.''

''அப்படியானால் சொல்லுகிறேன், கேள்! என்றைக்காவது ஒரு நாள் சக்கரவர்த்தியின் மகள் குந்தவி உன்னிடம் வருவாள். அவள் தாயில்லாப் பெண். தாயின் அன்பு இன்றி அவளுடைய இருதயம் உலர்ந்து போயிருக்கிறது. அதனால்தான், அம்மா ! எனக்குக்கூட அவள் மேல் அவ்வளவு பாசம். அந்தக் குழந்தை உன்னிடம் வரும்போது அவளை நீ நிராகரிக்காதே. அன்புடன் உன் மகளைப் போல் ஏற்றுக் கொள். உன் மனப் புண் ஆறுவதற்கும்



அதுஅநுகூலமாயிருக்கும்!'' என்றார் சிவனடியார். அவருடைய கனிவு ததும்பிய குரலும் வார்த்தைகளும் அருள்மொழியின் மனத்தை உருக்கிவிட்டன.

'' தங்கள் ஆணைப்படி நடக்க முயற்சி செய்கிறேன், சுவாமி ! ஆனாலும், எங்கள் குலத்துக்கே ஜன்ம சத்துருவான ஒருவருடைய மகளிடம் நான் அன்பு செலுத்துவது எப்படி?...''

''தந்தை செய்த தீங்குக்காக மகளை வெறுப்பது என்ன நியாயம், அம்மா? மேலும், இன்னொரு விஷயம் சொல்லுகிறேன், கேள். உன் மகனுடைய உயி

ரைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் குந்தவி தான் எனக்கு மிகவும் ஒத்தாசையாயிருந்தாள். விக்கிரமனுக்கு மரண தண்டனை நேராமல் தடுப்பதற்கு அவள் எவ்வளவு பிரயத்தனம் செய்தாள் தெரியுமா? இது நாள் வரையில் தந்தையின் வார்த்தைக்கு மறு வார்த்தை பேசி அறியாதவள், விக்கிரமனுக்காகச் சக்கரவர்த்தியிடம் எவ்வளவோ சண்டை பிடித்தாள்....''

'' அப்படியா, சுவாமி? அந்தக் குழந்தையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று எனக்கும் ஆசை உண்டாகிறது. ஆனால், அவள் எதற்காக இந்த அபாக்கியசாலியைத் தேடிக் கொண்டு வரப் போகிறாள்?''

'' இல்லை, அம்மா! இல்லை. நீ அபாக்கியசாலி இல்லை. விக்கிரமனைப் போன்ற வீரப் புதல்வனைப் பெற்ற உன்னை அபாக்கியசாலி என்று சொல்ல முடியுமா? குந்தவியும் உன்னைத் தேடிக் கொண்டு வரத்தான் போகிறாள்; சீக்கிரத்திலேயே வருவாள்!'' என்றார் சிவனடியார்.

அத்தியாயம் 14

"வயதான தோஷந்தான்!"

அந்த நாளில் தமிழகத்தில் சைவ சமயமும் வைஷ்ணவ சமயமும் புத்துயிர் பெற்றுத் தளிர்க்கத் தொடங்கியிருந்தன. இவ்விரு சமயங்களிலும் பெரியார்கள் பலர் தோன்றி, திவ்ய ஸ்தல யாத்திரை என்ற வியாஜத்தில் தமிழ் நாடெங்கும் யாத்திரை செய்து, பக்திச் சுடர் விளக்கு ஏற்றி, ஞான ஒளியைப் பரப்பி வந்தார்கள். அமுதொழுகும் தமிழில் கவிதா ரஸமும் இசை இன்பமும் ததும்பும் தெய்வீகப் பாடல்களை இயற்றி வந்தார்கள்.

அந்நாளில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வந்த சைவப் பெரியார்களுக்குள்ளே திருநாவுக்கரசர் இணையற்ற மகிமையுடன் விளங்கினார். மகேந்திரவர்ம சக்கரவர்த்தியின் காலத்திலேயே பிரசித்தி அடைந்து, தமிழகத்தின் போற்றுதலுக்கு உரியவராகிவிட்ட அப்பர் சுவாமிகள், விக்கிரமன் நாடு கடத்தப்பட்ட போது, முதிர்ந்த மூப்பின் காரணமாக அதிகமாய் நடமாடவும் இயலாத தள்ளாமையை அடைந்திருந்தார். அந்தத் தள்ளாத பிராயத்திலும் அவர் ஸ்தல யாத்திரை சென்றிருந்து சமீபத்தில் திரும்பி வந்திருக்கும் செய்தியைக் குந்தவி தேவி அறிந்தாள். அப்பெரியாரைத் தரிசிப்பதற்காகக் காஞ்சியில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கிய சைவ மடாலயத்துக்கு ஒரு நாள் சென்றாள்.

முதிர்ந்து கனிந்த சைவப் பழமாக விளங்கிய அப்பர் சுவாமிகள், சக்கரவர்த்தியின் திருமகளை அன்புடன் வரவேற்று ஆசி கூறினார்.

அவரைப் பார்த்துக் குந்தவி, '' சுவாமி! இவ்வளவு தள்ளாத நிலைமையில் எதற்காகத் தாங்கள் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும்? தாங்கள் தரிசிக்காத ஸ்தலமும் இருக்கிறதா? எங்கெங்கே போயிருந்தீர்கள்?'' என்று கேட்டாள்.

அதற்கு அப்பர், '' குழந்தாய்! தில்லைப் பதி வரையிலேதான் போயிருந்தேன். பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் பெருமானை எத்தனை தடவை தரிசித்தால் தான் என்ன? இன்னுமொரு முறை கண்ணாரக் கண்டு இன்புற வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டாகத்தான் செய்கிறது. ஆகா! அந்த ஆனந்த நடனத்தின் அற்புதத்தைத்தான் என்னவென்று வர்ணிப்பேன்? அந்தப் பேரானந்தத்தை அனுபவிப்பதற்காக மீண்டும் மீண்டும் மனிதப் பிறவி எடுக்கலாமே!'' என்று கூறி விட்டு, பாதி மூடிய கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, பின்வரும் பாசுரத்தைப் பாடினார் :

''குனித்த புருவமும், கொவ்வைச் செவ்
வாயில் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும், பவளம்போல்
மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற்
பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே!''

பாட்டு முடிந்த பிறகும் அப்பர் சுவாமிகள் சற்று நேரம் மெய்ம் மறந்து பரவச நிலையில் இருந்தார். முன்பெல்லாம் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் குந்தவி பக்தி பரவசமடைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கியிருப்பாள். ஆனால், இன்றைக்கு அவள் மனம் அவ்வாறு பக்தியில் ஈடுபடவில்லை.

அப்பர் ஒருவாறு சுய உணர்வு அடைந்தபோது குந்தவி அவரை நோக்கி, ''சுவாமி! சோழ நாட்டில்

க்ராக்ஜாக் 'ருசிப் போர்'



சரி, சரி... இரண்டும் சரியே

பார்லே க்ராக்ஜாக்

பிஸ்கட்டுகள்

அனுபவம் புதுமை ரசித்திடும் கணமே!



everest/547/PP-tm

யாரோ ஒரு சிவனடியார் புதிதாகத் தோன்றி ராஜரீகக் காரியங்களிலெல்லாம் தலையிடுகிறாராமே, தங்களுக்கு அவரைத் தெரியுமா?'' என்று வினவினாள்.

அவளுடைய வார்த்தைகளை அரை குறையாகவே கேட்ட அப்பெரியார், ''என்ன, குழந்தாய்! சோழ நாட்டில் தோன்றி யிருக்கும் சிவனடியாரைப் பற்றிக் கேட்கிறாயா? ஆகா! அவரைப் பார்க்கத்தானே, அம்மா, நான் முக்கியமாக யாத்திரை கிளம்பினேன்? நான் அவரைப் பார்க்க வருகிறேன் என்று தெரிந்ததும் அவரே என்னைத் தேடிக் கொண்டு புறப்பட்டார். தில்லைப் பதியிலே நாங்கள் சந்தித்தோம். ஆகா! அந்தப் பிள்ளைக்கு 'ஞான சம்பந்தன்' என்ற பெயர் எவ்வளவு பொருத்தம்! பால் மணம் மாறாத அந்தப் பாலருக்கு, எப்படித்தான் இவ்வளவு சிவஞானச் செல்வம் சித்தியாயிற்று? என்ன அருள்வாக்கு? அவர் ஞானப்பால் குடித்து வளர்ந்த பிள்ளை!— இல்லாவிட்டால் முகத்தில் மீசை முளைப்பதற்கு முன்னே இப்படிப்பட்ட தெய்விகப் பாடல்களை வெள்ளமாகப் பொழிய முடியுமா?'' என்றெல்லாம் அப்பர் பெருமான் வர்ணித்துக் கொண்டே போனார்.

குந்தவி பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தாள். கடைசியில் குறுக்கிட்டு, ''சுவாமி! நான் ஒருவரைப் பற்றிக் கேட்கிறேன். தாங்கள் இன்னொருவரைப் பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள். நான் சொல்லும் சிவனடியார், முகத்தில் மீசை முளைக்காதவரல்ல; ஜடாமகுடதாரி; புலித்தோல் போர்த்தவர்'' என்றாள்.

''குழந்தாய்! நீ யாரைப் பற்றிக் கேட்கிறாயோ எனக்குத் தெரியாது! ஜடாமகுடத்துடன் புலித்தோல் தரித்த சிவனடியார்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள்; இந்த மடாலயத்திலேயே நூறு பேருக்கு மேல் இருப்பார்கள். வேறு ஏதாவது அடையாளம் உண்டானால் சொல்லு!'' என்றார் நாவுக்கரசர்.

''நான் சொல்லுகிற சிவனடியார் ராஜரீக விஷயங்களில் எல்லாம் தலையிடுவாராம். என்னுடைய தந்தைக்கு விரோதமாகக் கலகங்களை உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாராம்....''

''என்ன சொன்னாய்? அம்மா! அதிசயமாயிருக்கிறதே! அப்படிப்பட்ட சிவனடியார் யாரையும் எனக்குத் தெரியாது. சைவத்தையும் வைஷ்ணவத்தையும் இரு கண்களைப் போல் காத்து வளர்த்து வருகிறவராயிற்றே, உன் தந்தை! நரசிம்மவர்ம சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சியில், சிவனடியார்கள் எதற்காக ராஜரீகக் காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டும்? அதுவும் உன் தந்தைக்கு விரோதமாகக் கலகத்தைக் கிளப்புவதா? வேடிக்கைதான்! அப்படி யாராவது இருந்தால், அவன் சைவனாகவோ, வைஷ்ணவனாகவோ இருக்க மாட்டான். பாஷாண்ட சமயத்தான் யாராவது செய்தால்தான் செய்யலாம்.''

''நான் போய் வருகிறேன், சுவாமி!'' என்று குந்தவி அவருக்கு நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு கிளம்பினாள்.

பல்லக்கில் ஏறி அரண்மனைக்குப் போகும்போது அவள் பின்வருமாறு எண்ணமிட்டாள்:

'முதுமை வந்துவிட்டால் எவ்வளவு பெரியவர்களானாலும் இப்படி ஆகிவிடுவார்கள் போலிருக்கிறது! பேச ஆரம்பித்தால் நிறுத்தாமல் வழ வழவென்று பேசிக் கொண்டே போகிறார்! கேட்டதற்கு மறுமொழி உண்டா என்றால், அதுதான் கிடையாது! எல்லாம் வயதான தோஷந்தான்!'

(தொடரும்)

Interpub/GSC/2/76 Tml

சிந்தால்

இந்தியாவில் துர்நாற்றம் நீக்கும் ஒரே சோப்பு!



வியர்வையால் உண்டாகும்
உடல் துர்நாற்றத்தைத்
திறனுடன் தடுக்கிறது.

எவ்வொரு சோப்பும் செய்யாத
அளவில் உங்களை முழுமையான
புத்துணர்வுடன் திகழச்
செய்கிறது.

சிறப் பராமரிப்பிற்காக சரும
வல்லுநர்களால் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது.

விசேஷ சலுகை!

சிந்தால் சோப்பின் விலையில் 30 பைசா தள்ளுபடி

முந்துங்கள்! சரக்கு உள்ளவரையே இச் சலுகை!!

போட்டிக் கதை :!!

ஹோட்டல்

அன்னம்

என்னை நேமப் பாறைக்குப் போகச் சொல்லி என்னுடைய அலுவலகத்திலிருந்து உத்தரவு வந்தபோது எனக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. ஒன்று நான் பதவி உயர்வு பெற்று அங்கு செல்கிறேன்; இரண்டாவது அங்கே நான் என் நெடுநாள் நண்பன் சாமாவைச் சந்திக்க முடியும்.

நேமப்பாறை சாமா என்றால் அங்கே தெரியாதவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். பஸ் நிலையத்தை யொட்டியுள்ள சங்கரி லஞ்ச் ஹோம் புரொப்ரைட்டர் அவன். ஹோட்டல் நடத்தி நிலையாக வாழ்ந்தவர்கள் கிடையாது என்று சொல்வார்கள். அந்தப் பேச்சுக்கு அவன் விதிவிலக்கு. சங்கரி லஞ்ச் ஹோம் மூன்று தலைமுறைகளாக நடக்கிறது.

திருச்சியில் சாமா என்னுடன் கல்லூரியில் படித்தான். யாருக்கும் அவன் எப்போதும் முதலிடத்தை விட்டுத் தந்ததில்லை. கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்த பிறகு அவன் ஒரு பெரிய ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியாகவோ, கல்லூரிப் பேராசிரியராகவோ வருவான் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவனிடம் அது பற்றிக் கேட்கவும் செய்தேன்.

''அங்கேயெல்லாம் நான் ஏன் போகிறேன்? நேமப்பாறையில் எங்கள் ஹோட்டல் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்துக் கொள்ளவே ஆள் போதவில்லை'' என்றான். பரீட்சை முடிந்ததும் என்னையும் நேமப்பாறைக்கு அழைத்துப் போனான்.

நேமப்பாறை பஸ் நிலையம் நான்கு சாலைகளின் சந்திப்பு. எப்போதும் பஸ்கள் வந்த வண்ணமும் புறப்பட்ட நிலையிலும் இருக்கும். புகை வண்டி நிலையம் இல்லாததால் மக்கள் பஸ்ஸையே நம்பி யிருந்தார்கள்.

அவனுடைய ஹோட்டல் சாதாரண ஓட்டுக் கட்டடம்தான். ஆனால் அதற்குள் உட்காரக்கூட இடம் இல்லாமல் கூட்டம். என்ன வேகம்! என்ன சுறுசுறுப்பு! சாமாவின் தாத்தா அடுப்படியில் நின்று பார்த்துக் கொள்கிறார். பம்பரம் போல் சர்வர்கள் சுழன்றார்கள். நான் நேமப்பாறையில் தங்கிய மூன்று நாட்களிலும் எனக்கு அந்த ஹோட்டல் சாப்பாடுதான்... காப்பிதான்... எல்லாமே அமிருதம். அதற்கும் ஒரு படி மேலே.

நெருங்கிய தோழன் ஊருக்கு அழைத்துப் போய்த் தன் வீட்டில் தங்க வைக்கலாம். ஒரு ஹோட்டலில் சாப்பிட வைத்ததற்கு முக்கிய காரணம் இருந்தது. சாமா என் நெருங்கிய நண்பன்தான். ஆனால் நான் அக்கிரகாரத்து வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் இல்லையே... வால்குடியில் நிலச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்த குடியானவன் முத்து சேர்வையின் மகன்—இந்த நமசிவாயம் — நேமப்பாறையில் பிரபல அந்தண குடும்பத்தில் ஒரே வாரிசான சாமாவுடன் அவன் வீட்டில் சம பந்தியில் அமர முடியுமா?

சாமா என் சௌகரியங்களைக் கவனித்துக் கொண்டான். ஊரைச் சுற்றிக் காண்பித்தான். தன் வீட்டுக்கு மட்டும் அழைத்துப் போகவில்லை. அவன் அப்பாவும் தாத்தாவும் — வழக்கமாகப் பில்லுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் போகும் சில பெரிய மனிதர்கள் ஜாபிதாவில் என்னையும் 'தாற்காலிகமாக'ச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.

ஒரு நாள் பிற்பகல் நான்கு மணி இருக்கும் காப்பி சாப்பிடுவதற்காகச் சாமா தன் ஹோட்டலுக்கு அழைத்துப் போனான். அவன் அப்பா உள்ளே இருந்தார். தாத்தா கல்லாவில் உட்கார்ந்திருந்தார். தன் கையால் ''டிகிரி'' காபி கொண்டு வருவதாகக் கூறிவிட்டுச் சாமா உள்ளே போனான். கல்லாவில் உட்கார்ந்திருந்த அவன் தாத்தாவின் குரல் சற்று உரத்துக் கேட்கவே நான் என் செவிகளை அந்தப் பக்கம் திருப்பினேன்.

''வேலை காலி இல்லைனு யார் சொன்னது? இருக்கு... இன்னும் நாலு சர்வர் எனக்கு வேணும்தான்... நீ மட்டும் பிராமணப் பையனாக இருந்தால் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டுடுவேன்... என்னை என்ன செய்யச் சொல்றே!'' என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

நான் என் பார்வையை ஓட்டலினுள் ஓட விட்டேன். அங்கிருந்தவர்கள் எல்லோரும் அந்தணர்களாகத்தான் தெரிந்தது.

''நான் ஏழை ஸார்! வேறு வழியில்லை. என்ன வேலை கொடுத்தாலும் செய்யறேன்!'' என்று கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தான் அந்த வாலிபன்.

''ஏழைன்னு ஒரு வேளைச் சாப்பாடு இனாமாப் போடலாம். என்னாலே முடிஞ்சது அவ்வளவுதான். கூட்ட நேரத்திலே நச்சு நச்சுன்னு பிடுங்காதே போ!'' என்று விரட்டினார் அவர்.

இந்தச் சம்பவம் பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்தது. இத்தனை கண்டிப்பாகப்

பேச அந்த மனிதருக்குத் துணிச்சல் அசாதாரணம்தான்.

நான் சாமாவிடம் கேட்டேன்: ''உன் தாத்தா பத்தாம் பசலியாக இருக்கிறார். காலத்தோடு மாறிப் போக இவர் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்!'' என்றேன்.

சாமா அதை மறுத்தான். ''அவர் சொன்னதில் என்ன தப்பு?... 'எந்த வேலையையும் கொடு!' என்றான் அவன். ஆனால் இங்கு இருப்பவர்கள் வேறு எந்த வேலைக்கும் லாயக்கில்லாதவர்கள். படிப்புக் கிடையாது. வயிறு மட்டும் இருக்கிறது. காப்பாற்றக் குடும்பம் உண்டு. இப்படிப்பட்ட பிராமண வாலிபர்களுக்கு நாங்கள் ஏன் ஆதரவு காட்டக் கூடாது?... நமக!... இந்த ஹோட்டலை என் அப்பாவின் தாத்தா வயிற்று ஜீவனுக்காகத்தான் ஆரம்பித்தார். இப்போது எங்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. இதை இழுத்து மூடி விட்டால் உட்கார்ந்து சாப்பிட இரண்டு தலைமுறைக்குச் சொத்து இருக்கிறது. வேறு வேலை தேடிக் கொள்ளப் படிப்பும் இருக்கிறது. இப்போது நாங்கள் செய்வது வியாபாரம் இல்லை. ஓர் உபாசனையாக நினைத்துத்தான் நடத்துகிறோம்....'' என்றான் வேகமாக.

அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கக் கூடாது என்று நான் அப்போது வேதனைப்பட்டது உண்டு.

வருஷங்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. என் கல்யாணத்துக்குச் சாமா வந்திருந்தான். தாலி கட்டும்வரை இருந்து விட்டுப் போயிருந்தான். கையைக்கூட நனைக்கவில்லை. நானும் அவனை வற்புறுத்தவில்லை.

அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு பொங்கலுக்கும் நான் அவனுக்கு ஒரு வாழ்த்து அனுப்புவேன். வருடப் பிறப்புக்கு அவன் ஒன்று அனுப்பி வைப்பான். அவன் தாத்தா — அவன் தந்தை எல்லோரும் இப்போது இல்லை. ஹோட்டல் தன் பொறுப்பில் நன்றாக நடந்து வருவதாகவும் பக்கத்தில் ஒரு ''லாட்ஜ்'' கட்டியிருப்பதாகவும் ஒரு முறை எழுதியிருந்தான்.

நேமப்பாறையில் என்னைச் சந்திக்க என் ''ஆபீஸ்'' அப்படியே காத்திருந்தது. ''தங்குவதற்கு எங்கு ஏற்பாடு செய்யட்டும்?'' என்று ஹெட் கிளார்க் விசாரித்தார். ''சங்கரி லாட்ஜ்'' என்றேன். என்னை அவர் வியப்புடன் பார்த்தார். ''இதற்கு முன் இங்கு வந்திருக்கிறீர்களா?'' என்று கேட்டார்.

''ஒரு முறை!'' என்றேன்.

''சங்கரி லஞ்ச் ஹோம்'' முன்பு இருந்தது போலவேதான் காணப்பட்டது. போர்டுகள் மட்டும் புதிதாகத் தெரிந்தன. ''ஜனதாச் சாப்பாடு கிடைக்கும்'' எனப் புதிதாக ஒன்று மாட்டப்பட்டிருந்தது. இட்டிலி, பூரி, விலையையும் எடையையும் பெரிதாக எழுதி வைத்திருந்தார்கள்.

கல்லாவில் நான் சாமாவை எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒரு வாலிபன் — நல்ல சிவந்த நிறம் — நெற்றியில் பட்டையாக விபூதி, குங்குமம். வயது முப்பதுக்குள் இருக்கும்.— உட்கார்ந்திருந்தான்.



''சாமா இல்லையா?'' என்று கேட்டேன்.

''வீட்டில் இருக்கிறார்.... நீங்கள்...''

''என் பெயர் நமசிவாயம். சாமாவுக்கு ரொம்பவும் வேண்டியவன். எப்போது வருவான்?''

''ஆறு மாதங்களாக அவர் கடைக்கு வருவதில்லை. நான்தான் கடையைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்...''

''நீங்கள்?''.. எனக் கேட்டு நிறுத்தினேன்.

அவன் சட்டென்று பதில் சொல்லவில்லை.

பக்கத்திலிருந்த பையன் ''ஐயாவோட மருமகப் புள்ளைங்க... நீங்க வாங்க... பத்தாம் நெம்பர் ரூம்.... நல்ல சௌகரியமா காற்றோட்டமாக இருக்கும்...'' என்று அழைத்துப் போனான்.

பழைய லஞ்ச் ஹோம் பக்கத்தில் புதிதாக இரண்டு மாடிக் கட்டிடமாக ''சங்கரி லாட்ஜ்' வளர்ந்திருந்தது. என்னுடைய அறை முதல் மாடியில் இருந்தது. நான் மௌனமாக அறைக்குப் போனேன். சாமாவுக்கு ஒரே பெண் என்று எனக்குத் தெரியும். அவன் என்னுடன் படித்துக் கொண்டிருந்தபோதே திருமணம் ஆகிவிட்டது. பரீட்சைக்கு முதல் நாள் பெண் பிறந்திருப்பதாகத் தந்தி வந்தது. 'அந்தப் பரீட்சையில் பாஸ்... இந்தப் பரீட்சையில்?' என்று அவனைக் கேலி செய்தது கவனத்துக்கு வந்தது. அவன் ஏன் தன் பெண் திருமணத்துக்கு அழைப்பு அனுப்பவில்லை? அனுப்பியிருப்பான். எனக்குக் கிடைத்திருக்காது. அவனைப் பார்க்கும் ஆவல் எனக்கு அதிகமாகியது.

என் சிந்தனையின் ஓட்டத்தை என் ஆபீஸ் ஹெட் கிளார்க் புரிந்து கொண்டிருந்தார். ''ஸாருக்குத் தெரியாதுன்னு நினைக்கிறேன்... நீங்க பார்த்த பையன் -- சாமா ஐயரின் மாப்பிள்ளை... ஒரு ஹரிஜன்... கொல்லி மலையைச் சேர்ந்த பையன்...'' என்றார்.

நான் சட்டென்று திரும்பினேன். ''நோ! இருக்காது... நான் நம்ப மாட்டேன்!'' என்றேன்.

''நாங்களும்தான் நம்பவில்லை. உண்மை என்னமோ அதுதான். அந்தப் பையன் கொஞ்ச நாட்களாக சர்வராக இருந்தான். திடீரென்று ஒரு நாள் 'இவன்தான் என் மாப்பிள்ளை!' என் கல்லாவில் உட்கார்த்தி வைத்து விட்டார்!'' என்றார் அவர்.

உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டிய வேலை நிறைய இருந்தது. எனக்கு முன் இருந்தவர் பத்து தினங்கள் முன்பு விடுப்பில் சென்றிருந்தமையால் பார்க்க வேண்டிய ''ஃபைல்''கள் குவிந்திருந்தன. மாலையில்தான் திரும்பினேன். என் அறைக் கதவைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்ததும் முதலாளி ஐயா பார்த்து வரச் சொன்னதாக ஒரு பையன் வந்து நின்றான்.

சாமா வந்து விட்டானா? ஆவலுடன் அந்தப் பையன் பின்னால் சென்றேன்.

அவன்தான் ஒரு சோபாவில் உட்கார்ந்திருந்தான். தலையில் முக்கால்பங்கு வழுக்கை. கண்கள் இடுங்கி யிருந்தாலும் கூர்மையான பார்வை.

''வாடா! நமசி! வா!... பெரிய ஆபீஸராகப் போய் விட்டாய். வரப்போவதாக ஒரு கார்டு போடக் கூடாது?... லாட்ஜில் தான் தங்குவாயா? 'ஏண்டா சாமா!' ன்னு கூப்பிட்டுக் கொண்டு வீட்டுக்குத்தானேடா வரணும்!'' என்று கேட்டான் சாமா.

''உன் வீட்டுக்கா? நானா?...'' என்றேன் என் செவியை நம்ப முடியாமல்.

சாமா என்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தான். பிறகு எதையோ நினைத்துக்கொண்டு தலையைக் குலுக்கிக் கொண்டான்.

''ஓ! அந்தப் பழைய சாமாவைச் சொல்கிறாயா?... அவன் போய்விட்டான்டா, நமசி ...செத்துத் தொலைந்து போய்விட்டான்!'' என்றான் சாமா. அவன் கண்களில் நீர் துளித்தது.

''என்னப்பா இது... சின்னக் குழந்தை மாதிரி... இருந்து இருந்து ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்திருக்கிறாய்!... எனக்கு ஓர் அழைப்பைக் காணோம்...'' என்று வேடிக்கையாக முனகினேன்.

சாமா உரக்கச் சிரித்தான். ''என் பெண் கல்யாணமா?... நான் நினைத்தபடி நடந்திருந்தால் உனக்கு அழைப்பு என்ன? நேரேயே வந்து கட்டி இழுத்து வந்திருப்பேன். இது சும்மா தானம் கொடுக்கிற மாதிரி — ஐஸ்ட் லைக் தட் — முடிந்து விட்டது!'' என்று ஒரு கைவிரலைச் சொடுக்கிக் காண்பித்தான்.

''பையனைப் பார்த்தேன்!'' என்றேன்.

''பார்த்தாயா? எப்படி இருக்கிறான்... நல்ல பர்சனாலிடி?... எத்தனை சுறுசுறுப்பு பார்த்தாயா? ... கடையில் நல்ல லாபம்... லாட்ஜில் எப்பொழுதும் கூட்டம்... என்ன சாமர்த்தியம், என்ன சாமர்த்தியம்... இந்தச் சாமிநாத ஐயரின் மாப்பிள்ளை செல்லப்பன் திறமை...''

''கேள்விப்பட்டேன்!''

''என்ன கேள்விப்பட்டாய்?...'' சாமாவுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது. 'தன் ஒரே பெண்ணை ஒரு பறையனுக்குக் கட்டி வைத்துப் புரட்சி செய்து விட்டான்' என்று தானே?''

''நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. இதெல்லாம் இந்தக் காலத்தில் சகஜமாக நடப்பது தானே?''

''உலகத்தில் நடக்கலாம். ஆனால் நேமப் பாறை சாமிநாத ஐயர் குடும்பத்தில் இப்படி நடக்கலாமா என்று அங்கலாய்ப்பவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் தெரியுமா?''

''போகட்டும்! அவர்கள் ஒற்றுமையாக, ஒருவருக்கொருவர் அனுசரணையாக இருந்தால் சரி!'' என்றேன் நான்.

''இதெல்லாம் நாமாகக் கற்பித்துக்கொள்ளும் சமாதானம்... நான் ஏமாந்து விட்டேன்டா நமசி!... ஒரு பொடிப் பயல் என்னை நன்றாக ஏமாற்றி விட்டான்!'' என்ற சாமா விவரமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

ஒரு நாள் பகல் மூன்று மணி. இருபத்தைந்து வயது இருக்கும் ஒரு பையன். காப்பியைச் சாப்பிட்டுவிட்டு நாற்பது பைசா பில்லைக் கொடுத்தான். நாலு முழ வேஷ்டியும் கைத்தறிச் சட்டையும் போட்டிருந்தான். பார்க்கக் கண்ணியமாகத் தெரிந்தான். பில்

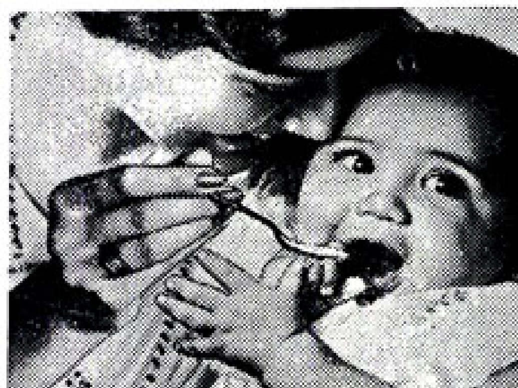
''உங்கள் கணவரை ஆபீஸில் ஓ'ய்வு தள்ளி விட்டாங்களாமே, அநியாயமா இருக்கே!''

''அதில்லீங்க. மேட்டூரிலிருந்து பள்ளத்தூருக்கு டிரான்ஸ்பர் பண்ணிட்டாங்க.

- தே. கணேஷ் குமார்

பிறந்த 3ம் மாதம் தொடங்கும் முதல் திட உணவு குழந்தையின் வருங்கால வாழ்வையே தீர்மானிக்கத் தக்கது.

பால் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது என்கிறார்கள் டாக்டர்கள்



டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்வது ஃபாரெக்ஸ்; காரணம்,
தாய்ப் பால் விடுக்கும் தலையாய மாதங்களில் பாப்பாவின் பன்முக வளர்ச்சிகளுக்கும் நிறைவுதரும் **ஒப்பற்ற சரிவிகிதச் சத்துணவு இதுவே.**
இரத்தச் செழிப்புக்கும் தென்புக்கும் கல்லுசிதமான அளவுக்கு (இதுபோன்ற வேறெந்தத் திட உணவிலும் அமையாத அளவுக்கு) இரும்புச் சத்து; எலும்புக்கு உறுதியும், பல்லுக்குப் பலமும் தரும் கால்ஷியம், வைட்டமின் D2; மூளையும் உடலும் விரைந்து வளர உகந்த புரதச் சத்துக்கள்; வளரும் உடம்புக்குத் தேவையான சக்தி—இவ்வளவும் அடங்கியது ஃபாரெக்ஸ்; எனவே... பாலூட்டும் பழக்கத்தை மாற்றுவதற்கான வேறு எந்த திட உணவையும் விட அதிகமாக அதிகத் தாய்மார்கள் ஆதரிப்பது ஃபாரெக்ஸ்.
பழங்கள், காய்கறிகள், பருப்பு, இறைச்சி, முட்டை போன்ற எந்த முக்கிய உணவுடனும் கலந்து கொடுக்க இனிமையானது ஃபாரெக்ஸ்.
மென்றுதின்னப் பழக்க...கூடிய விரைவிலே குடும்ப உணவுகளிடம் குழந்தையை இனிதே வரவேற்க...
அதி உன்னதமான முதல் திட உணவு ஃபாரெக்ஸ்.

இலவசமான எமது ஃபாரெக்ஸ் கைப் புத்தகம், 2-ரூபா தள்ளுபடித் திட்டம்—இரண்டையும் பற்றி அறிய, எழுதுங்கள்.
(புத்தகம் எந்த மொழியில் எனக்கு குறிப்பிட்டு) உங்கள் பெயர், விலாசத்தை எழுதி, 25 பைசா தபால் வில்லையோடு அனுப்புக இம் முகவரிக்கு:
தபால் பை நம்பர் 19119, பம்பாய் 400 025.

டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்வது

ஃபாரெக்ஸ்®

விரைவான முழு வளர்ச்சிக்கான சரிவிகிதச் சத்து நிரவிய திட உணவு



பச்சிளம் தேகமும் மூளையும் வேகமாக வளரத் துடிப்பவை. அதற்கு ஈடுகொடுக்கப் பால் மட்டும் போதுமானதாகாது. தாய்ப்பாலிலிருந்து கெட்டி உணவுக்கு மாறவேண்டும்—மூன்றும் மாதமே; மென்றுதின்னப் பழக்குங்கள்...மேன்மையான வளர்ச்சிக்குத் திறவுகோலாக உதவும் திட உணவு ஃபாரெக்ஸ் ஒன்றுதான்—பச்சிளம் தீரண உறுப்புகளுக்கு உகந்தது.



க்ளாக்ஸோ

LIL.GF. 53-140 TM

லைக் கொடுத்த பிறகு தயங்கித் தயங்கிச் சொன்னான்:

"ஸார்! நான் எஸ். எஸ். எல். ஸி. பாஸ் செய்திருக்கிறேன். மார்க் எதிர்பார்த்தபடி கிடைக்கவில்லை... அதனால் எங்கேயும் வேலைக்குச் சேர முடியவில்லை.... உங்கள் ஹோட்டலில் ஒரு வேலை... கிளீனராக இருந்தால் கூடத் தேவலை...தாற்காலிகமாக இருந்தால் கூடப் போதும்..." என்றான்.

"உன் பெயர்?" என்று கேட்டேன்.

"செல்லப்பா!" என்று பதில் சொன்னான்.

அவன் சட்டைக் காலருக்கு அடியில் அவன் போட்டிருந்த பூணூல் தெரிந்தது.

"நீ பிராமணப் பையன்தானே?" என்று நான் கேட்டேன்.

"ஆமாம், ஸார்!" என்றவன் தன் பூணூலை இழுத்து வெளியே காட்டினான்.

என் அப்பா, தாத்தா பழக்கத்தை நான் மாற்றவில்லை. பிராமணப் பையன்களை மட்டுமே சர்வராகச் சேர்த்துக் கொண்டேன். "சைவ சிற்றுண்டிச் சாலை" என்று போர்டு மாட்டியதுடன் சரி. மனம் மாறவில்லை.

அவனை நான் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டேன்.

அவன் சுறுசுறுப்பு என்னை மயங்க வைத்தது. ஒரு கெட்ட பழக்கம் கிடையாது. சிகரெட்டு, வெற்றிலை பாக்கு, மூக்குப் பொடி வம்புப் பேச்சு எதுவுமே இல்லை. காலையில் குளித்துவிட்டு நெற்றியில் விபூதி அணிந்து அவன் வந்தால் அந்தப் பால முருகனைப் போல் இருக்கும். நான் சொல்லாமலே அவன் ஹோட்டல் கணக்குகளைச் சரி பார்த்தான். பால்காரனைக் கண்டித்தான். சரக்கு மாஸ்டர் அம்பி ரகசியமாக வெளியே அனுப்பிக் கொண்டிருந்த "ஸ்வீட்" பாக்கெட்டுகள் என் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப் பட்டன. சர்வர் ஒருவனுக்கும் பாத்திரம் துலக்குபவனுக்கும் வளர்ந்திருந்த விரும்பத் தகாத நட்பு அவன் உதவியால் வெட்டப்பட்டது.

வேலை முடிந்த பிறகு என்னுடன் அவன் என் வீட்டுக்கு வருவான். என்னுடன் அமர்ந்து சாப்பிட வற்புறுத்துவேன். முதலில் தயங்கியவன் பின்னர் உரிமையுடன் பழகினான். என் மகள் — யாருடனும் பேசக்கூடத் தயங்குவாள் — இவன் சிரிப்பில் மயங்கினாள். எங்கள் பேச்சில் கலந்து கொள்வாள். என் மனைவியையும் அவளையும் அவனுடன் சினிமாப் பார்க்க அனுப்பி யிருக்கிறேன். அவன் கண்ணியத்தையும் பரிவையும் பற்றி அவள் பெருமையாகச் சொல்வாள். ஒரு நாள் என் மகள் கௌரியின் பெட்டியைத் திறக்க நேர்ந்தது. அவசரமாகக் கசக்கிப் போட்ட ஒரு காகிதம் கிடந்தது. பிரித்துப் பார்த்தேன். என் மகள்தான் எழுதியிருந்தாள். வரிசையாக... ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதுவது போல் கௌரி—செல்லப்பா... கௌரி—செல்லப்பா...

அவள் மனம் எனக்குப் புரிந்தது. எனக்கு அப்படி ஒரு நாட்டம் உண்மையில் இருந்தது. பணக்காரப் பையன் கௌரிக்கு இலகுவாகக் கிடைப்பான். அவனுக்கு இந்த ஹோட்டலில் விருப்பம் இருக்காது. எனக்குப் பிறகு இந்த ஆலமரம் போன்ற ஸ்தாபனத்தை இழுத்து மூட வேண்டியதுதான். எனக்குப் பையன் இல்லை. செல்லப்பா என் மருமகனாக வந்தால் ஹோட்டலை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்வான். என் மனைவியிடம் கேட்டேன்.



"எனக்கே இப்படி ஓர் எண்ணம் உண்டு. நீங்கள் தப்பாக நினைத்தால் என்ன செய்வது என்று பயந்து கொண்டிருந்தேன்" என்றாள்.

ஒரு நல்ல நாளாகப் பார்த்துச் செல்லப்பாவைத் தனியாகக் கூப்பிட்டு எங்கள் திட்டத்தைச் சொன்னேன். அவன் திடுக்கிட்டுப் போனான்.

"இது ஒத்து வராது ஸார்!... நான் ரொம்ப ஏழைப்பட்ட குடும்பம்" என்றான்.

"சுத்தப் பைத்தியக்காரத்தனமாக உளறுதே!... இன்று கடை முடிந்தவுடன் நீ என்னுடன் வருகிறாய்... நாளைக் காலை உன் வீட்டுக்குப் போக வேண்டும். பாக்கு வெற்றிலை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்...நாளைக்கு நல்ல நாள்!" என்றேன்.

அவன் ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தான். "சரி, போய் வேலையைக் கவனி!" என்று அனுப்பி வைத்தேன்.

மாலை நான்கு மணி இருக்கும். ஹோட்டலை ஒட்டி ஒரு கிழவனும் கிழவியும் வந்து நின்றார்கள். அவர்கள் அணிந்திருந்த உடையும் நின்ற நிலையும் அவர்கள் பட்டிணத்துக்குப் பழக்கப்பட்டவர்களாகத் தெரியவில்லை.

"நம்ம தம்பி இங்கே வேலை பார்க்குது. கூப்பிடறீங்களா சாமி!" என்றான் கிழவன்.

யாராவது டேபிள் கிளீனராக இருக்கும் என்று நினைத்தேன்.

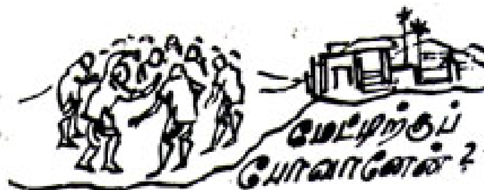
"உன் பையன் பேர் என்ன?" என்று கேட்டேன்.

"செல்லப்பனுங்க!" என்றான் கிழவன்.

"அந்தப் பெயரில் யாரும் இல்லை!" என்றேன் நான் அசுவாரசியமாக.

அந்தக் கிழவன் தன் இடுங்கிய கண்களை இன்னும் குறுக்கிக் கொண்டு, உள்ளே சுற்றிப் 'பார்த்தான். "அதோ இருக்கானுங்க நம்ம தம்பி... டேய், செல்லப்பா, செல்லப்பா!" என்று குரல் கொடுத்தான்.

திரும்பிப் பார்த்தவன் செல்லப்பா...நமக! நான் யாரை என் மருமகனாக வரித்திருந்தேனோ அந்தச் செல்லப்பா... நல்ல பழக்கம் உள்ள பிராமணப் பையன் என்று நான் மதித்திருந்த அந்தச் செல்லப்பா...



அண்மையில் நான் கோவில்பட்டிக்குச் சென்றிருந்தேன். அப்போது ஒரு தெருவில் சிறு கூட்டமொன்று கூடியிருந்தது. பார்ப்பதற்கு ஏதோ சண்டை போல் தோன்றியது.

அங்கே இருந்த பெரியவர் ஒருவர், ''நமக்குள்ளே இருக்கும் பிரச்னையைப் பள்ளத்திலேயே முடித்துக் கொள்வோம். வீணாக மேட்டுக்குப் போய் அவஸ்தைப்பட வேண்டாம்'' என்று கூறினார். அனைவரும் அவரது பேச்சை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

அருகில் இருந்த ஒருவரிடம் இது பற்றிக் கேட்டேன். அவர் கூறியதாவது:

''கோவில்பட்டியில் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒரு பகுதி பள்ளம்; ஒரு பகுதி மேடு. மேட்டுப் பகுதியில்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷன், கோர்ட், ஆஸ்பத்திரி எல்லாம் இருக்கின்றன.''

தகவல்: ஆழ்வை அ. பட்சிராஜன்

எனக்குத் தலை சுற்றியது. ''நம்ம பேரப் புள்ளேங்க!'' எனக் கூறிய அந்தக் கிழவன் என் ஆத்திரத்தை அதிகமாக்கினான்.

நான் கல்லாவிலிருந்து புயலாக எழுந்தேன். செல்லப்பனின் கையைக் கரகரவென்று இழுத்துப் பக்கத்திலிருந்த அறைக்குள் தள்ளினேன். கதவைக் காலால் தள்ளி மூடினேன். என் இடுப்புப் பெல்டைக் கழற்றிக் கையில் எடுத்து விட்டேன்.

செல்லப்பன் கலங்கவில்லை. நிமிர்ந்து நின்று என்னைப் பார்த்தான். ''அடியுங்கள் ஸார்! நன்றாக அடியுங்கள்! உங்கள் கை வலிக்க அடியுங்கள். சொன்னது ஒரு பொய் தான். வயிற்றைக் கழுவ வேறு வழி தெரியாமல் சொன்னேன்.... பொய் பொய்தான். அடியுங்கள் ஸார்! நான் உங்க ஜாதியில் பிறக்கலே ஸார்... ஆனால் பிறந்தது முதல் இதுவரையில் உங்க யாதிரிப் பழக்கம்தான் ஸார்!... ஒரு நாள் கூட அந்தச் சாப்பாடு சாப்பிட்டதில்லே. அதனால் நான் பிராமணன் ஆக முடியுமா? செய்த தப்புக்குத் தண்டனை வேண்டும், நீங்கள் உங்கள் கை வலிக்கும் வரையில் அடியுங்கள்!'' என்றான்.

மௌனமாக நான் வெளியே நடந்தேன்.

செல்லப்பா மௌனத்தைக் கலைத்தான். 'சட்' என்று என் காலைத் தொட்டுக் கும்பிட்டான். வெளியே போகக் காலடி எடுத்து வைத்தான்.

''எங்கேடா போறே!... உள்ளே போய் உன் வேலையைக் கவனி!'' என்ற நான் ஒன்றுமே நடவாதது போல் கல்லாவில் அமர்ந்து அடுத்த பில்லுக்குச் சில்லறை வாங்க ஆரம்பித்தேன்.

பத்து நிமிடங்கள்கூட என்னால் உட்கார முடியவில்லை. நம்பகமான ஒருவரை உட்கார வைத்துவிட்டு வீட்டுக்கு விரைந்தேன். அவளிடமும் கௌரியிடமும் எப்படி விஷயத்தைச் சொல்வது?

வாயிற் கதவு தாழிடப்பட்டிருந்தது. ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்தேன். கௌரி கட்டிலில் உட்கார்ந்து ஒரு புகைப்படத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அதில் உள்ள உருவத்தைத்தொட்டுப்பார்த்து மனத்துக்குள் ஏதோ சொல்லிச் சிரித்தாள். அந்தப் புகைப் படம் என் லாட்ஜ் திறந்த அன்று எடுத்தது. என் உருவத்தைப் பெரிதாக 'என்லார்ஜ்' செய்யும்போது அருகே செல்லப்பாவும் தெளிவாக விழுந்திருந்தான்.

நான் வீட்டுக்குச் செல்லவில்லை. திரும்பவும் ஹோட்டலுக்கு நடந்தேன். மறுநாள்— பாக்கு வெற்றிலை மாற்றிக் கொள்ள நினைத்த அந்த நாளில் — பிள்ளையார் கோவிலில் செல்லப்பாவை என் மருமகனாக்கிக் கொண்டு விட்டேன். என் உறவினர்கள் யாரையும் அழைக்கவில்லை. ஹோட்டலில் சாப்பிட்டவர்களிடம் அன்று பணம் வசூலிக்கவில்லை. என் பெண்ணுக்கு நடத்திய கல்யாண விருந்து அதுதான்.

● ● ●

சாமா சொல்லி முடித்தான்.

''அந்தப் பையனை அப்புறமாவது வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கலாம்... இல்லே... கல்யாணமாவது செய்து வைத்திருக்க வேண்டாம்'' என்றேன் நான்.

''வேலையை விட்டு விரட்டியிருக்கலாம்டா நமக! ஆனால் அந்தப் பாவி இந்த மனசில் தங்கரம் போட்டு உட்கார்ந்து விட்டான்டா. அந்தப் பெண் கௌரியின் நிர்மலமான மனசில் எப்படியெல்லாம் ஆசைகளை வளர்த்து விட்டேன்! எத்தனை கனவுகள் அவள் கண்டிருப்பாள்? எப்படியெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து மகிழ்ந்திருப்பாள்?... அவள் ஆசையில் எப்படி நான் மண்ணை அள்ளிப் போடுவது?'' என்று கேட்டான்.

''சரி! பெண்ணுக்குப் பிடித்த கணவன்... உனக்குப் பிடித்த மாப்பிள்ளை... நீ ஏன் ஹோட்டலுக்கு வருவதை நிறுத்திக்கொண்டாய்?'' என்று கேட்டேன்.

''என் அடி மனத்தில் ஒரு முள் நெருடிக் கொண்டிருக்கிறது, நமக. அந்தக் கல்லாவில் என் அப்பாவுக்குத் தாத்தா, என் தாத்தா, என் அப்பா எல்லோரும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்... தவறோ, சரியோ அவர்கள் ஒரு நெறியுடன் வாழ்ந்தார்கள். அந்த நாற்காலியில் நான் உட்காரத் தகுதி அற்றவன் என்று எனக்குப் பட்டது. அது மட்டுமில்லே. ஊரில் அத்தனை பேரும் என்னைத் தெரிந்தவர்கள் தான். யாருமே என்னைப் பாராட்டவில்லே. அதையும் நான் எதிர்பார்க்கவில்லே.... ஆனால் நான் எதையோ பறிகொடுத்து விட்டாற் போல் பார்க்கிறார்கள். அதைத்தான் என்னால் தாங்க முடியவில்லே!'' என்றான் சாமா.

அவர்கள் பார்வை சில நாட்களில் மாறி விடும். ஆனால் சாமாவின் மனத்தைக் குத்தும் அந்த முள்ளின் நெருடல் — கௌரியின் குழந்தை அவன் மார்பில் உதைக்கும்போது உதிர்ந்துவிடலாம் — இல்லே, சாமாவின் உடல் மண்ணில் சாயும்போது மட்டுமே அவனை விட்டு அகலலாம்!

எதிர்காலம்தான் பதில் சொல்லவேண்டும்!

ஓடோமாஸ் மட்டுமே உங்களுக்குக் கொசுக் கடியிலிருந்து 2-விதங்களில் பாதுகாப்பை அளிக்கிறது.

நீங்கள் இரவில் நிம்மதியாக உறங்க உதவுகிறது.

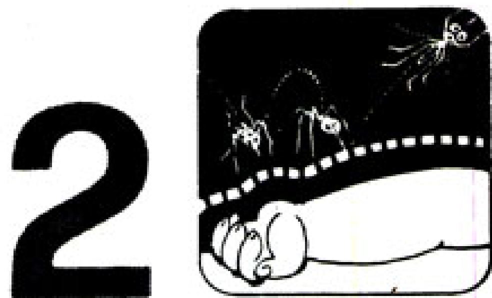
இதர கொசு விரட்டியைப் போலல்லாது
ஓடோமாஸ் உங்களைப் பாதுகாக்கிறது.

1



அதன் வாசனை கொசுக்களை விரட்டி அடிக்கிறது.

2



அதன் ஒப்பற்ற கலவைப்பொருள் உங்கள் சருமத்தை இரவு முழுவதும் கொசுக்களிலிருந்து கவசமபோல் காக்கிறது.

இன்று இந்தியாவில் அதிகமாக விற்பனையாகும் கொசு விரட்டி ஓடோமாஸ் என்பதில் விந்தை எதுவுமில்லை.

உடனே

ஓடோமாஸ்

உபயோகியுங்கள்.

இல்லையேல்
கொசுக்கள் உங்களுக்கு சொல்ல முடியாத தொல்லையைத் தரும்.



மச்சர் கா துஷ்மன்

CHAITRA-BLS-86 TAM

மார்கோ சோப்

உங்கள் சருமத்தை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வதற்கு மட்டு மல்ல. இது அதிக வலுவையும் திடத்தையும் உடலுக்கு அளிக்கிறது.

இது இந்நாட்டின் ஒரு முக்கிய இரசாயன சாலையின் ஆராய்ச்சி மூலம் அறியப்பட்ட ஒரு மகத்தான உண்மை இயற்கையின் அன்பளிப்பான 'நீம் எண்ணை' கொண்டு தயாரிக்கப்படும் ஒரே சோப் மார்கோ தான்.
மார்கோவில் மட்டுமே இந்த நீம் எண்ணையின் குணமும் மணமும் அமைந்துள்ளது. உங்கள் உடலை சுத்தமாக வைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் திடமாகவும் இருக்க மார்கோ உதவுகிறது. ஆகையால்தான் மார்கோ சோப் 1920-ம் வருடம் முதல் நிலையான புகழுடன் விளங்குகிறது.



மார்கோ சோப் எக்காலத்திற்கும் எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்றது.

IDL/MGN/1Ta

கல்கத்தா கெமிக்கலின் ஒரு தயாரிப்பு



அமரர் கல்கி

அத்தியாயம் 60

தப்பியோடத் திட்டம்

பவானி பற்றி அவதூறாகப் பேசியதாகக் கருதி அதற்காகத் தன்னைக் கடுவதற்காகத் தான் துப்பாக்கி கொண்டு வருகிறார் கோவர்த்தனன் என்று முதலில் கல்யாணம் நினைத்தான். ஆனால் அவரோ, ''கல்யாணம்! இன்பூனையன்ஸாவை ஒழித்துக் கட்டினால்தான் பவானிக்கு நல்லது. ஏன், உலக மக்கள் எல்லோருக்குமே நிம்மதி. அதனாலே நான் போய் மிஸ்டர் இன்பூனையன்ஸாவை விரட்டி விட்டு வருகிறேன், ஓகே?'' என்று கூறிய படியே தம் காரில் ஏற ஷெட்டை நோக்கி நடந்தார். ''அவன் தகராறு பண்ணினால் ஐ வில் ஷூட் ஹிம்!''

குடிபோதையில் இருக்கும் அவரிடம்போய்த் தான் பவானி வீட்டில் பார்த்ததைக் கூறியே இருக்க வேண்டாம் என்று கல்யாணத்துக்கு இப்போது தோன்றியது. 'என்ன விபரீதம் இதனால் நிகழப் போகிறதோ?' என்று பயந்தான். 'ஏதாவது தாறுமாறாக இவர் செய்யாதிருக்க வேண்டுமே' என்று எண்ணியபோது தானும் பின்னோடு செல்வது உசிதம் என்று கருதினான்.

ஷெட் பக்கமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த அவர் பின்னோடு நடந்தபடியே, ''இப்போது என்ன அவசரம்? காலையில் பார்த்துக்கொள்ளலாமே?'' என்றான்.

''என்ன! நீதிக்குக் குறுக்கே நிற்கிறாயா? சட்டம் தன் கடமையை ஆற்ற விடாமல் முட்டுக்கட்டை போடுகிறாயா?'' என்று முடிந்த மட்டில் குரலில் கம்பீரத்தை வர வழைத்துக் கொண்டு கேட்டார் கோவர்த்தனன். ''இதற்குத் தண்டனை என்ன தெரியுமா? ஐ வில் ஷூட் யூ!''

''அட பாவமே! எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே தண்டனைதானா? எதற்கெடுத்தாலும் 'ஐ வில் ஷூட் யூ' தானா?'' என்று முணு முணுத்துக் கொண்ட கல்யாணம், அவரைத் தனியே அனுப்ப அஞ்சியவனாக, ''அப்படியானால் நானும் பின்னோடு வருகிறேன்; ஐ வில் ஹெல்ப் யூ'' என்றான்.

காரோட்ட அவரை அனுமதிக்கக் கூடாது என்று முடிவு கட்டியவனாக, ''நான் ஓட்டிக் கொண்டு வருகிறேன், நீங்கள் இப்படி உட்காருங்கள்'' என்று அவர் காரின் பின் கதவைத் திறந்து பிடித்தான்.

''தாங்க் யூ மை ஃபிரண்ட்!'' என்றார் கோவர்த்தனன். ஆனால் துப்பாக்கி மட்டும் கல்யாணத்தின் தலையைக் குறி பார்த்த படியே இருந்தது. ''இன்னும் இரண்டே நிமிஷத்தில் நாம் பவானி வீட்டில் இருக்கணும். இல்லாதபோனால் ஐ வில் ஷூட் யூ'' என்றார்!

கல்யாணம் கனத்த இதயத்துடன் கார் ஓட்டிச் சென்றான். பவானிக்கும் கமலாவுக்கும் தான் பெரிய துரோகம் இழைத்து விட்டதாக அவன் மனம் இடித்துக் காட்டியது. அதற்குப் பரிகாரமாகத் தான் என்ன செய்ய முடியும் என்று யோசித்தான். ஒரு வழியும் புலப்படவில்லை.

''சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! வேகமாகப் போ!'' என்று துப்பாக்கி முனையை அவன் தலையில் தட்டித் துரிதப்படுத்தினார் கோவர்த்தனன்.

பவானி வீட்டு வாசலில் கார் நின்ற சமயம் கோவர்த்தனனுக்கு முன்பாகக் கல்யாணம் பாய்ந்து ஓடினான் பவானியை எச்சரிக்க விரும்பி.

''தம்பி! இப்பத்தானே பவானியிடம் வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டாய்! அரை மணி கூட ஆகவில்லையே! அதற்குள் திரும்பி வந்திருக்கிறாயே?'' என்றார் மாமா குணசேகரன். ''இந்தத் தடவை உன் பாச்சா ஒன்றும் என்னிடம் பலிக்காது. அப்போ கொஞ்சம் ஏமாந்துட்டேன். மறுபடியும் என்னை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு மாடிப் படிகளில் பாய்ந்தேறப்

பார்க்காதே! எனக்குக் கொஞ்சம் மல் யுத்தப் பயிற்சி உண்டு. முறுக்கிப் பிழிந்து கொடியிலே உலர்த்திடுவேன்'' என்று கோபமாகக் கூறி வந்தவர், மாஜிஸ்திரேட் கோவர்த்தனன் துப்பாக்கி சகிதம் உள்ளே வருவதைப் பார்த்து மௌனமானார்.

''பவானி எங்கே?'' என்றார் கோவர்த்தனன் தடித்த குரலில்.

''தூங்குகிறாள். நான்தான் சொன்னேனே உங்களிடம், அவளுக்கு ஜுரம் என்று. அவளைத் தொந்தரவு செய்வதற்கில்லை.''

''வேணும். அவள் ஓய்வாக இருக்கட்டும். ரெஸ்ட் இஸ் குட் ஃபார் ஹர். மிஸ்டர் இன்புளுயன்ஸா எங்கே? அவனை அழைத்து வா!''

''இன்புளுயன்ஸாவாவது? இரப்பக்காயாவது? யாரை அழைத்து வருவது? என்ன உளறுகிறீர்?'' என்றார் குணசேகரன். ஆனால் மாஜிஸ்திரேட் கூறியது அவருக்குப் புரியாமல் போகவில்லை. அவர் கரத்தில் இருந்த துப்பாக்கி அவரை மிரட்டியது. கோவர்த்தனனின் பதவி அவரை அச்சுறுத்தியது.

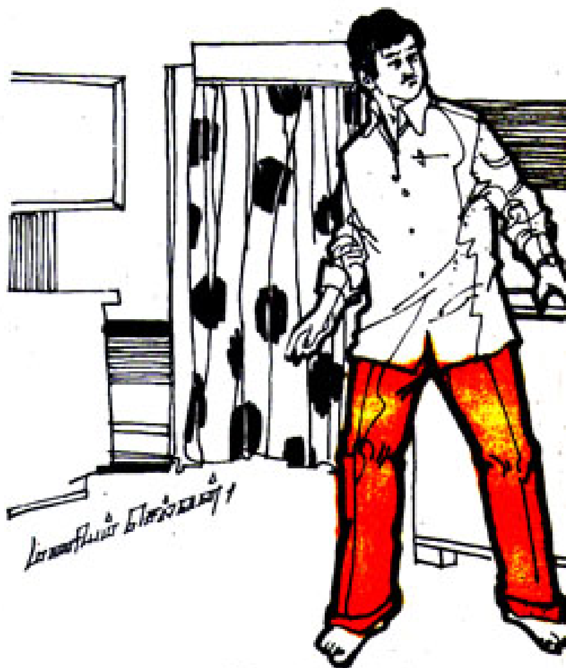
''மிஸ்டர் குணசேகரன்! என்னை ஏமாற்றப் பார்க்காதீர்!'' என்ற மாஜிஸ்திரேட் ஒவ்வொரு அறையாக நோட்டம் விட ஆரம்பித்தார். கல்யாணம் குடி போதையில் அவர் ஏதாவது ஏடாகூடமாகச் செய்து விடப் போகிறாரே என்ற கவலையில் பின்னோடு சென்றான்.

மாடியில் பவானியும் அவள் காதலனும் தங்கியிருந்த அறை காலியாக இருப்பதைப் பார்த்ததும் கல்யாணத்துக்கு நிம்மதிப் பெருமூச்சு வந்தது. ஆனால் மாஜிஸ்திரேட் பவானியின் அறையை அனுபவப்பட்ட பாணியில் ஆராயத் தொடங்கினார். டிரெஸ்ஸிங் டேபிள் இழுப்பறைகளைத் திறந்து பார்த்தார். மேஜை டிராயர்களைக் குடைந்தார். படுக்கையைப் புரட்டிப் போட்டார். திரைச் சீலைகளுக்குப் பின்னால் கண்ணோட்டம் செலுத்தினார். அறையின் ஒரு மூலையிலிருந்த அழுக்குத் துணிக் கூடையைக் காலால் உதைத்துத் தள்ளி உருட்டினார். திறந்துகொண்ட அதனுள்ளிருந்து பவானியின் புடவை ஒன்றுடன் வெள்ளைக் கதர்த்துணியும் எட்டிப் பார்த்தது. ''ஆகா!'' என்று வியப்பொலி எழுப்பியவாறு கோவர்த்தனன் அந்தக் கதர்த் துணியை வெளியே உருவினார். அழுக்குப் படிந்த வெள்ளைக் கதர் ஜிப்பா, பைஜாமா வெளிப்பட்டது. ஜிப்பாவின் ஒரு பக்கத் தோளில் ரத்தக் கறை படர்ந்து படிந்திருந்தது!

''தே ஹாவ் எஸ்கேப்ட்! தே ஹாவ் எஸ்கேப்ட்'' என்று திரும்பத் திரும்பக் கூச்சலிட்டபடியே டெலிஃபோன் இருந்த அறையை நோக்கி விரைந்தார் கோவர்த்தனன்.

பவானியின் புத்திசாலித்தனத்தைத் தமக்குள் மெச்சிக் கொண்டார் அவள் மாமா. கல்யாணம் வந்துவிட்டுப் போன மறு கணமே அவள், ''மாமா! இந்த மனுஷன் ஏற்கனவே என்னிடம் காதல் வயப்பட்டு ஏமாற்றம் அடைந்தவர். போதாக் குறைக்கு இங்கே இப்போது அவமானப்பட்டுத் திரும்புகிறார். அதனால் குயுக்தியாக அவருக்கு ஏதாவது செய்யத் தோன்றும். ஒரு கல்யாணத்தை நிறுத்த பஸ் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு போனவராயிற்றே! அதனால் இப்போது என்னை வம்பில் மாட்டி வைக்க அவர் நினைத்தால் வியப்பதற்கில்லை. நானும் உமாவும் நாளைக் காலைவரையில் காத்திருக்க முடியாது. இப்போதே உடனே புறப்பட வேண்டும்'' என்று கூறிவிட்டு மளமளவென்று ஒரு ஸூட்கேஸில் அவசியமான பொருள்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டாள். வீட்டில் இருந்த பணத்தை எடுத்துக் கொண்டாள். குணசேகரனிடம் ஒரு 'செக்' எழுதித் தந்து மறு நாள் பாங்கிலிருந்து டிராஃப்ட் வாங்கி அனுப்புமாறு வெளியூர் வக்கீல் நண்பர் ஒருவரின் விலாசமும் கொடுத்தாள். உமாகாந்தனுக்காகக் குணசேகரனின் துணிமணிகள் சிலவற்றையே பெட்டிக்குள் திணித்தாள். உமாகாந்தனை அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டு விட்டாள். கல்யாணம் வந்து போன பத்தாவது நிமிஷம் அவள் ஓட்டிக் கொண்டு சென்ற கார் தோட்டத்தைக் கடந்து சுற்றுச் சுவர் வாசலைத் தாண்டிச் சாலையில் ஓடத் தொடங்கிற்று.

அவளது இந்த முன்யோசனையையும் செயல் திறனையும் ஒரு பக்கம் நினைத்துப் பெருமைப் பட்டாலும் கூடவே குணசேகரனைப் பலவித அச்சங்கள் பிடித்தன. 'கோவர்த்தனன் இப்போது என்ன செய்யப் போகிறான்? பவானி போலீஸாரிடம் பிடிபட்டால் நாம் என்ன பண்ணுவது? அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் மலேயாவுக்குக் கப்பலேறி விட்டாளென்றாலும் அவள் பெற்றோருக்கு நாம் என்ன பதில் சொல்வது?' என்றெல்லாம் பல கேள்விகள் அவர் மனத்தைக் குடைந்தெடுத்தன.



சுமார் ஐந்தாறு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு 'பவானி போலீஸாரிடம் அகப்பட்டுக்கொள்வாளா, மாட்டாளா?' என்ற கேள்விக்குப் பதில் கிடைத்து விட்டது. பல பலவென்று விடிந்து, சூரிய கிரணங்கள் எங்கும் பரவி இருளை விரட்டி நம்பிக்கை ஒளி பரப்பும் வேளையில், பட்சிகள் எல்லாம் மற்றொரு தினத்தை வரவேற்றுக் கீதமிசைக்கும் தருணத்தில் 'பவானியும் உமாகாந்தனும் பிடிபட்டார்கள்' என்ற செய்தி வந்து சேர்ந்தது.

ரத்தக்கறை படிந்த துணியைப் பார்த்ததும் '' தப்பிவிட்டார்கள், தப்பி விட்டார்கள்'' என்று கூறிக் கொண்டே டெலி ஃபோன் இருந்த இடத்தை நோக்கிச் சென்ற மாஜிஸ்திரேட் கோவர்த்தனன், தமது பதவி அளித்த செல்வாக்கைப் போலீஸ் உயர் அதிகாரிகளிடம் பிரயோகித்ததில் அவர் விரும்பிய நல்ல பலன் கிடைத்துவிட்டது. ராமப்பட்டணத்திலிருந்து செல்லும் பிரதான சாலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆங்காங்கே உள்ள ஊர்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குத் தகவல் கொடுத்து கார் நம்பரையும் கூறியதில், பாதைக்குக் குறுக்கே தடுப்பு ஏற்படுத்தி, பவானியையும் உமாகாந்தனையும் பிடித்து விட்டார்கள். போலீஸ் பாதுகாப்புடன் அவர்கள் திரும்பவும் ராமப்பட்டணத்துக்கே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!

கோவர்த்தனன் உறக்கத்தால் கனத்த கண்ணிமைகளைச் சிரமப்பட்டுத் திறந்து குணசேகரனிடம் கூறினார்:

'' மிஸ்டர்! என் வேலை முடிந்தது. நான் இதோ வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு முன் உங்களுக்கு ஒரு 'டிப்' கொடுத்துவிட்டுப் போகிறேன். பவானி இரண்டு வருஷங்கள் சிறை வாசம் அனுபவிக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால் ஒரே ஒரு உபாயம்தான் இருக்கிறது. அந்தப் பயல்—அதாவது மிஸ்டர் இன்ஃப்ளுயன்ஸா—ஒரு



தேசத் துரோகி, சிறையிலிருந்து தப்பி வந்தவன் என்பதெல்லாம் தனக்குத் தெரியாது என்றும் அவனை இதற்கு முன் தன் வாழ்நாளில் தான் பார்த்ததே இல்லை என்றும் பவானி எழுதித் தரவேண்டும். காயம் பட்டிருக்கும் ஒருவனுக்குக் கருணை காட்டும் எண்ணம் தவிர தனக்கு வேறு ஓர் உள் நோக்கமும் இல்லை என்று வாக்குமூலம் தரவேண்டும். அவன் தன்னைப் பலவந்தமாகக் கார் ஓட்டி வருமாறு பணித்தான், தப்பிக்க உதவவில்லையானால் கொன்று விடுவதாக மிரட்டினான் என்று எழுத வேண்டும். புரிந்ததா? இப்படி ஒரு 'ஸ்டேட்மெண்ட்' எழுதி மேன்மை தங்கிய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிடம் மன்னிப்புக் கோரினால் அவளை உடனே விடுவித்துவிட நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன். அப்படி ஒரு வாக்குமூலம் எழுதி வாங்கும் பொறுப்பு உம்முடையது. இதைச் செய்யாமல் சட்டப்படி காரியம் நடக்கட்டும் என்று பேசாமல் இருந்தீரானால் உமது மருமகளை மறுபடியும் இரண்டோ மூன்றோ வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் கண்ணால் பார்க்க முடியும். புரிந்ததா? எவ்வளவு சீக்கிரம் அந்த வாக்குமூலத்தைப் பெற்று வருகிறீரோ, அவ்வளவுக்கு நல்லது!''

இவ்விதம் கூறிவிட்டு மாஜிஸ்திரேட் வாசலில் நின்ற தமது காரில் ஏறிச் சென்று விட்டார். வரும்போது தம்முடன் வந்த கல்யாணத்தை அவர் அடியோடு மறந்துதான் விட்டாரோ அல்லது வேண்டுமென்றே அலட்சியம் செய்தாரோ, உபசாரத்துக்குக்கூட அவன் தம்முடன் வருகிறானா என்று கேட்காமல் போய்விட்டார்.

அவர் போனதும் கல்யாணம் குணசேகரன் பக்கம் திரும்பி ''ஸார்...!'' என்று ஆரம்பித்தான்.

''யூ ராஸ்கல்! நீ ஏண்டா இன்னும் இங்கே நிற்கிறாய்!'' என்று எரிந்து விழுந்தார் அவர்.

கல்யாணம் பேசாமல் திரும்பி வருத்தத்தோடும் ரோஷத்தோடும் விடுவிடுவென்று நடந்து சாலைக்கு வந்து சேர்ந்தான். அங்கே அவன் விட்டுச் சென்ற டப்பாக் கார் பரிதாபமாக நின்று கொண்டிருந்தது. உலகின்மீதே தனக்கு ஏற்பட்ட வெறுப்பையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி அதன் மீது காட்டுகிறாற்போல 'பானெட்' மீது ஒரு குத்து விட்டான். அதில் ஒரு சொட்டை விழுந்தது. வலித்த கையைத் தடவி விட்டுக் கொண்டவன் என்ன நினைத்தானோ, ஏறி அமர்ந்து 'ஸ்டார்ட்'செய்தான். அது 'மக்கர்' பண்ணாமல் உடனே உறுமிக் கொண்டு புறப்பட்டது!

'நல்ல சகுனம்தான்' என்று எண்ணிக் கொண்டான் கல்யாணம்.

அத்தியாயம் 61

பயணம் முடிந்தது!

''இந்த ஆபத்தான பயணத்தை என்னுடன் சேர்ந்து நீயும் மேற்கொண்டிருக்கிறாய் என்பதை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை, பவானி! ஏதோ கனவு போலிருக்கிறது'' என்றான் உமாகாந்தன்.

காரை வெகு வேகமாக ஓட்டிச் சென்று கொண்டிருந்த பவானி, ''கனவாகவே முடிந்து போனாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. கல்யாணம் ரொம்பக் கோபமாகத் திரும்பிப் போயிருக்கிறார். என்ன செய்வாரோ தெரியாது. கோடிக்கரையை நாம் அடைந்து உங்கள் திட்டப்படி கள்ளத் தோணியில் ஏறிய பிறகுதான் எதையும் நிச்சயமாகத் தீர்மானிக்கலாம்'' என்றாள்.

''பாவம், உன் மாமா குணசேகரன் நிலைமைதான் ரொம்ப தர்மசங்கடமாகப் போய்விட்டது. அவரை நம்பித்தானே உன் பெற்றோர் உன்னை ராமப்பட்டணத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்? பெரிய பொறுப்பு இல்லையா அவருக்கு.? உன் பெற்றோருக்கு அவர் என்ன பதில் சொல்வார்?''

''ஆறு பெருக்கெடுத்தோடிக் கடலில் சங்கமமாகிவிட்டது என்று கூறட்டும்; மொட்டு வெடித்து மலர, மணம் காற்றோடு கலந்தது என்று சொல்லட்டும்; பருவ மழை உரிய காலத்தில் பெய்தது, பூமி குளிர்ந்தது என்று விளக்கட்டும். இந்த இயற்கை நியதிகளை மாற்ற முடியுமானால்தான் நான் உங்களை அடைவதை அவர்களால் தடுக்க முடியும்.''

கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாத ஆர்வத்துடன் உமாகாந்தன் பவானியின் இடக் கரத்தைப் பற்றினான்.

''உம்... உம்...! விளையாட்டெல்லாம் இப்போது வேண்டாம். 'ஸ்பீடா மீட்ட'ரைப் பாருங்கள்! என் இரண்டு கரங்களுக்கும் 'ஸ்டியரிங்'கில் வேலை இருக்கிறது'' என்றாள் பவானி.

''எப்படியாவது நாம் மலேயாவை அடைந்து விடுவதாக வைத்துக் கொண்டாலும் நம் வாழ்க்கை அங்கேயும் நிம்மதியின்றித்தான் தொடரும் பவானி! 'இங்கே ஸி.ஐ.டி.களுக்குப் பயந்து வாழ்ந்தோமென்றால் 'அங்கே ஜப்பானியர்களின் குண்டு வீச்சுக்கு அஞ்சி வாழும்படி இருக்கும்.''

''இதற்கு அது எவ்வளவோ மேல். இங்கே நீங்கள் மறுபடியும் சிறைப்பட்டால் தனிமையை என்னால் தாங்கவே முடியாது. அங்கே வாழ்வோ சாவோ எதுவானாலும் நாம் சேர்ந்து அனுபவிக்கலாம் இல்லையா? சுதந்திரமாக வாழ்ந்து பாரதத்தின் சுதந்திரத்துக்கும் இயன்றவரை உழைக்கலாம் அல்லவா?''

''தேவலாமே! நீ இவ்வளவு தீவிர தேசபக்தை என்பது எனக்கு இதுவரை தெரியாமல் போயிற்றே!''

''எல்லாம் சகவாச தோஷம்தான்!''

''அப்படி எத்தனை நாள் என்னுடன் பழகிவிட்டாய்? கல்லூரியில் பட்டும் படாமலும் ஏதோ நண்பர்களாகப் பழகினோம்; பிறகு நான் சிறைக்குப் போய்விட்டேன். இப்போது மறுபடியும் சந்தித்து முழுசாக ஒரு வாரம்கூட ஆகவில்லையே?''

''அதென்ன அப்படிக் கேட்டு விட்டீர்கள்? யுகம் யுகமாக உங்களுடன்தானே நான்

பாட்டனாரின் முதுகுவலி, பாட்டியின் உடல்வலி,
அம்மாவின் தலைவலி,
அப்பாவின் ஜலதோஷம், மகனின் சுளுக்கு
அனைத்துக்கும்
நிவாரணம் அளிக்க
இல்லந்தோறும்
இருக்க வேண்டிய
நல்ல மருந்து.

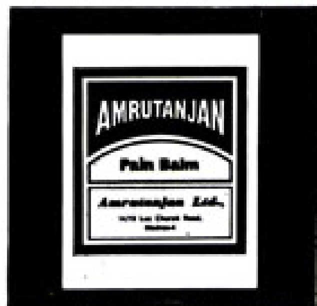












அமிர்தாஞ்சனம்

வலி, ஜலதோஷம், சுளுக்கு ஆகியவற்றிற்கு சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவுங்கள். அதன் சிறப்பான பத்து மருந்துகளின் கலவை வியக்கத்தக்க வகையில் உங்களுக்கு நிமிஷத்தில் நிவாரணமளிப்பதை உணர்வீர்கள்.
சிக்கனமான ஜாடி, சிறிய பாட்டில் மற்றும் மலிவு விலையில் அடக்கமான டப்பாவிலும் கிடைக்கிறது.

அமிர்தாஞ்சனம் 80 ஆண்டுகளுக்கு
மேலாக நம்பகமான குடும்ப நிவாரணி.

அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட்.

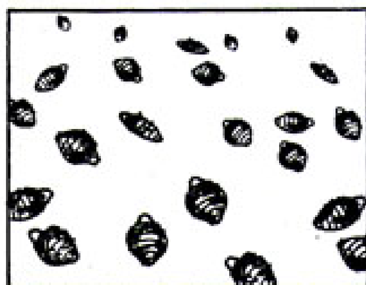
AM-1254

புதிய

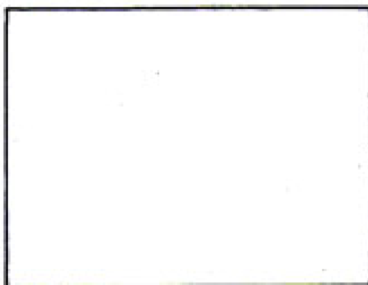
டால்ஃப்®

மூட்டைப் பூச்சித் தொல்லையிலிருந்து 100% உத்தரவாதம்

வாரக்கணக்கிலும் ...குறைந்த செலவிலும்



புதிய டால்ஃப், மூட்டைப் பூச்சிகளை ஒழித்து, உங்களுக்கு 100% விடுதலை அளிக்கிறது.



புதிய டால்ஃப், தெளிக்கப்பட்ட இடத்தில் வாரக்கணக்கில் தங்கிச் செயலாற்றுகிறது. (அது தெளிக்கப்பட்ட இடத்திலிருக்கும் வீரியமுள்ள மருந்துப் படலத்தைத் துடைத்து விடாதீர்கள்)

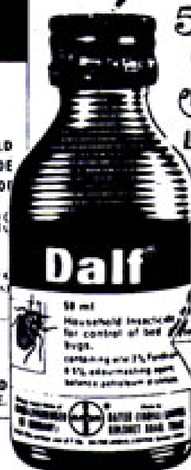
நெடுங்காலம் 'தங்கிச் செயலாற்றும்' அபார சக்தி!

சக்தி வாய்ந்த புதிய டால்ஃப் மூட்டைப் பூச்சித் தொல்லையிலிருந்து வாரக்கணக்கில் உங்களுக்கு விடுதலை அளிக்கிறது. ஏனெனில், அதன் இணையற்ற 'தங்கிச் செயல் புரியும் ஆற்றல்' நெடுங்காலம் நீடிக்கிறது.

மிகுந்த சிக்கனம்!

புதிய டால்ஃப் மிகவும் சிக்கனமானது. முதலில், இதற்காகும் செலவு மிக மிகக் குறைவு. இரண்டாவது, இது நெடுங்காலம் 'தங்கிச் செயல் புரிவதால்', பல வாரங்கள் வரை, நீங்கள் இதை மீண்டும் தெளிக்க வேண்டாம்!





புதிய 50 மி.லி. பேக்! ரூ.2.47 மட்டுமே. வரிகள் தனி

டால்ஃப்®

மூட்டைப் பூச்சிகளின் தொல்லையிலிருந்து பூரண விடுதலை®

பாயர் சர்வதேச ஆராய்ச்சியின் நிரூபணமான தயாரிப்பு



"நெருங்கிப் பழகிக் கொண்டிருக்கிறேன்'' என்றாள் பவானி.

''அப்பப்பா! ஒரு தடவைகூடப் பேச்சில் என்னை ஜெயிக்க விடமாட்டாய்!'' என்றான் உமாகாந்தன்.

பவானி சிரித்தாள். ''சிறையிலிருந்து எப்படி நீங்கள் தப்பினீர்கள்? அதைச் சொல்லுங்கள். களைப்பையும் தூக்கத்தையும் விரட்ட உதவும்.''

''அதற்கும் ஜப்பான்காரன்தான் உதவினான் பவானி. ஒரு நாள் மாலை சிறைச்சாலைச் சுவர் ஓரமாக நாங்கள் வேலை செய்துகொண்டிருந்தோம். திடீரென்று அபாய அறிவிப்பு சங்கு அலறியது. அவ்வளவுதான், வார்டர்களானாலும் என்ன, கைதிகளானாலும் என்ன, உயிருக்குப் பயப்படாதவன் யார்? அவரவரும் சிறைக்குள்ளே அமைக்கப் பட்டிருந்த 'டிரென்சு'க்குள் பதுங்குவதற்காக ஓடினார்கள். இதுபோன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்துக்காகவே காத்திருந்தேன் நான். முன்னேற்பாட்டின்படி நானும் வேறு மூன்று கைதிகளும் நாங்கள் உடைத்துக் கொண்டிருந்த கருங்கல் ஜல்லிக் குவியல்களுக்குப் பின்னாலேயே பதுங்கிக் கொண்டோம். வார்டர்கள் தலை மறைந்ததும் அந்த மூவரும் கோபுரம் போல் நின்று எனக்குத் தோள் கொடுத்துத் தூக்கி விட்டார்கள். பதினைந்தடிச் சுவரின் மீது அவர்கள் உதவியுடன் ஏறுவது சிரமமாக இல்லை. அந்தப் பக்கம் குதிப்பதுதான் அச்சமளிப்பதாய் இருந்தது. வந்தது வரட்டும் என்று கண்களை மூடிக் கொண்டு குதித்தேன். நல்ல வேளை கைகால் ஏதும் முறியவில்லை.''

''அப்புறம்?''

''நன்றாக இருள் கவியும்வரை ஒரு பாதாளச் சாக்கடையின் உள்ளே இடுப்பளவு நீரில் துர்நாற்றத்தைச் சகித்துக் கொண்டு நின்றேன். அபாயம் நீங்கியதற்கு அறிகுறியாகச் சங்கொலிப்பதும் போலீஸார் என்னைத் தேட இங்குமங்கும் விரைவதும் இலேசாகக் கேட்டன. மனசு கிடந்து திக் திக்கென்று அடித்துக்கொண்டது. கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு சந்தடியெல்லாம் அடங்கி விட்டது. நன்றாக இருட்டியிருக்கும் என்று தோன்றியபோது மெல்ல வெளியே வந்து இருளில் பதுங்கிப் பதுங்கி நடந்தேன். கங்கையில் இறங்கிச் சாக்கடை அழுக்குப் போகக் குளித்தேன்.

''அந்த அதிகாலை நேரத்தில் ஆற்றங்கரையில் ஒரு பெரியவர் குளித்துவிட்டுச் சந்தியாவந்தனம் செய்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். அவர் கண்களை மூடித் தியானத்தில் இருந்த சமயம் கரையில் இருந்த அவர் துணி மணிகளை எடுத்துக் கொண்டு சந்தடியின்றி ஓடிவிட்டேன். சிறிது தூரம் போய் ஒரு மரத்துக்குப் பின்னால் உடைகளை அணிந்து கொண்டு கைதி உடைகளை ஒரு பெரிய பாறாங்கல்லைச் சுற்றிக் கட்டி ஆற்றில் எறிந்து விட்டேன். மகராஜன் துணிமணிகளை எனக்குத் தந்தது மட்டுமல்ல; அதில் ஒரு மணி பர்ஸும் வைத்திருந்தான். அதிலிருந்த பணம் என் தாயாரின் சொந்தக் கிராமத்துக்கு நான் வந்து சேரும்வரை எனக்குப் போதுமானதாய் இருந்தது. நல்லவேளை! பர்ஸில் விலாசமும் இருந்தது. அம்மாவிடம் பணம் கேட்டுப் போஸ்டல் ஆர்டர் வாங்கி அனுப்பி விட்டேன்.''

''உங்கள் தாயார் கல்கத்தாவிலிருந்து கிராமத்துக்கு வந்து விட்டாரா? ஏன்?''

''அது உனக்குத் தெரியாதா? ஆம்; தெரிய நியாயம் இல்லைதான். நான் கையும் களவுமாகப் பிடிபட்டதே என் தகப்பனாருக்குப் பெரிய அதிர்ச்சி. அதுவும் அவர் வேலை பார்த்து வந்த பாங்கியிலேயே அவர் மகன் கொள்ளையடித்து விட்டதை — அந்த அவமானத்தை அவரால் தாங்கிக்கொள்ளவே முடியவில்லை. போதாக் குறைக்கு இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் என் அண்ணனுக்குக் கடன் கொடுத்த மார்வாடி வீட்டுக்கு வந்து கத்தியிருக்கிறான். இந்த இரண்டாவது அதிர்ச்சி ஏற்பட்டபோது என் தகப்பனார் இதயம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு தம் சேமிப்பையெல்லாம் துடைத்தெடுத்து மார்வாடியிடம் கொடுத்து அனுப்பினார். ஆனால் அப்போது படுக்கையில் விழுந்தவர் பின்னர் எழுந்திருக்கவே இல்லை. சீக்கிரமே இரண்டாவது 'ஹார்ட் அட்டாக்' ஏற்பட்டு உயிர் துறந்தார். வைதவ்ய நிலை அடைந்த என் தாயார் கல்கத்தாவில் வாழப் பிடிக்காதவளாகத் தன் சொந்தக் கிராமத்துக்குப் பெற்றோருடன் வசிக்கப் போய்விட்டாள். அங்கிருந்து அவள் தன் துயரத்தை யெல்லாம் வடித்து எழுதிய கடிதம் எனக்குச் சிறைச்சாலையில் கிடைத்தது.

''பவானி! நான் சிறையிலிருந்து தப்ப முடிவு செய்ததற்கு என் தாயாரின் கண்ணீர்க் கறை படிந்த முகம் சதா என் நினைவில் தோன்றிக் கொண்டிருந்ததும் ஒரு காரணம்'' என்றான் உமாகாந்தன்.

''பாவம்! அவரை ஒரு தடவை சந்தித்து ஆறுதல் கூடச் சொல்லாமல் மலேயாவுக்கு உங்களுடன் கப்பலேறிவிடப் போகிறேனே என்று எண்ணினால் எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது'' என்றாள் பவானி, அங்கிருந்து பத்தாவது மைல் கல்லில் அவர்கள் பயணம் முடிந்துவிடப் போவதை அக்கணத்தில் அறியாதவளாக.

(தொடரும்)

அசட்டுக் கேள்விகளும் அதைவிட அசட்டுப் பதில்களும்!



★ ''நாரை ஏன் ஒற்றைக் காலால் நிற்கிறது?''

''இன்னொரு காலைத் தூக்கினால் அது கீழே விழுந்து விடும்!''



★ ''நம்முடைய பாபங்கள் மன்னிக்கப்பட வேண்டுமானால், நாம் முதலில் என்ன செய்ய வேண்டும்?''

''பாபம் செய்ய வேண்டும்!''



★ ''எங்கள் கம்பெனிக்கு Responsible Man வேண்டும். உமக்கு யாரையாவது தெரியுமா?''

''அடியேன் இருக்கிறேன். நான் வேலை செய்த கம்பெனிகளில் நடந்த தவறுதல்களுக்கெல்லாம் என்னைத்தான் Responsible என்று குற்றம் சாட்டுவார்கள்!''

- கே. உமா



மலர் வந்த நாள் தீபாவளி!

□ 'கல்கி' தீபாவளி மலர் 1976 கண்களுக்குச் சிறப்பான விருந்தாக அமைந்திருந்தது. அப்பப்பா, எவ்வளவு வண்ணப் படங்கள், வண்ண ஓவியங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள்! இலக்கியச் சோலையிலிருந்து ஆன்மிகத் துறை வரை அனைத்தும் சிறப்புற்றுச் சுடர் ஒளி வீசுகின்றன. ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்களின் வண்ணப் படமும், அதற்குப் பொருத்தமாக அமைந்த தாயுமான ஸ்வாமிகளின் கவிதையும் பக்திப் பரவசத்தை உண்டாக்கின. அக்னிஹோத்ரம் ஸ்ரீ ராமானுஜ தாதாச்சாரியார் எழுதிய 'சீதை சொல்லும் சீதா கல்யாணம்' உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. கல் நெஞ்சினையும் கரைய வைப்பார் ஸ்ரீ சரத் சந்திர சாட்டர்ஜி என்றால், மாருதி வரைந்த ஓவியங்களை என்னவென்று சொல்வது ? அரசியலையும் விட்டு வைக்கவில்லை; அச்சத்தையும் அகற்றிவிட்டீர். 'கார்ட்டூன் அகராதி' பலே ஜோர். 'வினு'வின் வண்ண முகப்பு 'வெரி பைன்'. ஆனால் ஒன்று. இம்மலர் தீபாவளித் திருநாளன்றோ அதற்கு முன்னரோ வரும் என எதிர்பார்த்தேன்; ஏமாற்றிவிட்டீர். இருப்பினும், இம்மலர் பெற்ற நாள் மற்றொரு தீபாவளி நாளாகக் கண்டு மனம் மகிழ்ந்தேன்.

சேலம் 636 007
29–10–76 — வி. வாசு

□ தலையங்கம் படித்து மகிழ்ந்தேன்.

அமெரிக்க ஜனநாயக முறையும், கண்ணியமான அரசியல் பேச்சுப் போட்டிகளும் நம்மைப் பொறுமை கொள்ள வைக்கின்றன.

மேலும் பிராந்திய வெறி பிடித்த கட்சிகளும், தன்னலம், தற்பெருமை, குறுகிய நோக்கு முதலியவை கொண்ட சின்னஞ் சிறு கட்சிகளால் நம் நாடு எவ்வளவு நலங்குன்றி விளங்குகின்றது என்று எண்ணி வேதனை அடைய வேண்டியிருக்கிறது. தன்னலங் கருதாத, தேசப் பணியே முக்கிய குறிக்கோளாகக்கொண்ட ஒரு சிறந்த எதிர்க் கட்சி தேசிய அளவில் உண்டாக நாம் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

அறந்தாங்கி
1–11–76 — வி. எஸ். அனந்தராமன்

□ காலத்தால் அழிக்க முடியாத கானங்களைப் பாடிச் சென்ற 'ஏழிசை மன்னர்' தியாகராஜ பாகவதரின் நினைவு தினம் நவம்பர் 1ந் தேதி. அன்று காலை 6-15க்கு இலங்கை வானொலி வர்த்தக ஒலிபரப்பில் 'நினைவில் நிறைந்தவை' நிகழ்ச்சியில் பதினைந்து நிமிடங்களும் பாகவதரின் பாடல்களை ஒலிபரப்பி மெய்மறக்கச் செய்தனர். அன்று மாலை 4–30 மணி முதல் 5 மணி வரை 'அஞ்சலி' நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாயிற்று. அது போலவே இலங்கை வானொலியின் ஆசிய சேவை ஒலிபரப்பும் அன்று மாலை 6–30 மணி முதல் ஏழு மணி வரை அரை மணி நேரம் பாகவதரின் 'அஞ்சலி' நிகழ்ச்சியை ஒலிபரப்பிற்று.

அன்று நமது சென்னை, திருச்சி, பாண்டிச்சேரி நிலையங்கள், விவிதபாரதியில் 'ஏழிசை மன்ன'ரின் பாடல் ஒன்றைக்கூட ஒலிபரப்பியதாகத் தெரியவில்லை.

தலைஞாயிறு
2–11–76 — எஸ். ராஜகணேஷ்

□ குட்மார்னிங் டாக்டர்! பகுதியில் சிறு திருத்தம்.

ஒரு கன மி. மீ. இரத்தத்தில் 150 முதல் 300 வரை ஈசனோஃபில் செல்கள் 'நார்மலாக' இருக்கலாம். நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளபடி 30 முதல் 50 செல்கள் அன்று.

மைக்ரோபிலேரியாக்களால் (Microfilaria) ஏற்படும் ஈசனோஃபிலியா நோய் (Tropical Pulmonary Eosinophilia) மட்டுமே கொசுக்களால் பரப்பப்படுகிறது.

சிலவித மருந்துகள், 'ஆஸ்துமா' போன்ற அலர்ஜி நோய்கள், நாக்குப்பூச்சி, கொக்கிப் புழு போன்ற குடற் புழுக்கள் ஆகியவையும் 'ஈசனோஃபிலியா' நோய் ஏற்படுத்தலாம். எனவே 'ஈசனோஃபிலியா' நோயாளிகள் தங்கள் 'மலத்தை'ப் பரிசோதனை செய்து கொண்டு அதில் புழுக்கள் இருந்தால் அதற்குத் தக்க சிகிச்சை மேற்கொள்ளுதல் அவசியம்.

சென்னை–7
29–10–76 — டாக்டர் எல்.வி. சீனிவாசன்



ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் நாடக சங்கத்தின் தலைவராக என்னைத்தான் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். தமிழ் எழுத்தாளனுச்சே! பாஷை தெரியாத ஆந்திராவிலும் இப்பதவி என்னைத் தேடி வந்தது. ஆயிரம் பாடுபட்டு நான் தமிழில் எழுதின நாடகங்களைத் தெலுங்கில் மொழிபெயர்த்து அரங்கேற்றினார்கள் ஆர்வம் மிக்க மாணவர்கள். ஒரு தடவை பிரபல மேதை திரு விசுவநாத சத்தியநாராயண மேடை ஏறி வந்து என்னைத் தாராளமாகப் பாராட்டினார். அதுபோல் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள்!

மாணவர்களிடம் 'வித்தியாசமான' நாடகங்களை மட்டும்தான் அரங்கேற்றலாம் என்று தொடக்கத்திலேயே சொல்லிவிடுவேன். மாறுவேஷப் போட்டி விஷயத்திலும் நான் மிகக் கண்டிப்பு. பிச்சைக்காரன், நர்ஸ், பைத்தியக்காரன், பாம்பாட்டி, கல்யாண கோஷ்டி, நீக்ரோ போன்ற பார்த்துச் சலித்துப் போன வேஷங்களை அனுமதிக்கமாட்டேன். இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் மகாராஜா, கர்நாடக சங்கீத வித்துவான், மேல்நாட்டு சிஷ்யைகளுடன் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பும் 'மெடிடேஷன் யோகி' என்று புதுசு புதுசாக வேஷங்கள் போட்டுக் கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்துவேன்.

நாடகம் போடுகையில்தான் எத்தனை நகைப்பூட்டும் நிகழ்ச்சிகள். கஷ்டமான ஒரு வேலைக்குக் கிடைக்கும் போனஸ் இது!

ஆங்கில நாடகம். பாரசீக ராஜகுமாரியை நாலைந்து முட்டாள் கவிஞர்கள் பல்லக்கில் தூக்கி வரும் காட்சி. மாணவர்களில் ஒருவன் வராததினால் பல்லக்கைத் தூக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. ஒருவிதமாக ராஜகுமாரியை மேடைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டோம். பிறகு ஆளுக்கு ஒரு கவிதை படித்தோம். ஒவ்வொன்றும் அவளைச் சந்திரன், ரோஜா என்று தூக்கி வைத்துப் பேசியது. அடுத்தபடியாக அலங்கார உடையில் அவள் வெளியே வர வேண்டும். கலர் ஒளியை மேடையின் மீது பாய்ச்சி அதைத் தேவலோகமாக்கினார் 'லைட் பாய்'. பல்லக்கின் பட்டுத் திரை விலகியது. ராஜகுமாரிக்குப் பதிலாகக் கல்லூரி குண்டன் விசுவம் வெளியே வந்தான்! 'ஆடியன்ஸை'ப் பார்த்து அசட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தவன், 'இன்று ஏப்ரல் முதல் தேதி' என்று கூறிவிட்டுத் தொள தொள அரை நிஜாருடன் திரைக்குப்பின்னால் ஓடி விட்டான்! பின்னர் ராஜகுமாரி நடந்து மேடைக்கு வந்தாள்!

'சிரசாசன தண்டனை' என்ற வேடிக்கை நாடகம். குருவின் அடக்குமுறையை எதிர்த்து 'ஸ்டிரைக்' செய்கிறார்கள் சிஷ்யர்கள். கதை நடப்பது வேத காலமாகையால் அவர்கள் பின்வரும் 'டெக்னிக்கை' மேற்கொள்கிறார்கள். அதாவது, குரு வகுப்புக்குள் நுழைகையில் பத்மாசனத்தில் இருக்காமல் சிரசாசனத்தில் இருக்கிறார்கள்! இந்தக் காட்சியை மேடையில் நடித்துக் காட்டுவது மிகப் பிரயாசை. அத்தனை சிஷ்யர்களும் திடீரென்று அந்தரடித்துத் தலைகீழாக நிற்க வேண்டுமே! யோகாசன நிபுணர் ஒருவரது உதவியை நாடினேன். அவர் சிரசாசனம் கற்றுத் தருவதுடன் ஒரு சீடனாக நடிக்கவும் ஒப்புக் கொண்டார். ஒத்திகையின் போது சராசரி ஒரிரு மாணவர்களாவது கீழே விழுந்து காயப்படுத்திக் கொண்டார்கள். நாடக தினத்தன்று எனக்கு ஒரே கவலை. முதல் உதவிப் பெட்டியுடன் தயாராக நின்று கொண்டிருந்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! அன்று அத்தனை மாணவர்களும் அநாயாசமாகச் சிரசாசனம் போட்டு விட்டார்கள். 'தொபுகடீர்' என்ற சத்தம். யோகாசன நிபுணர் மேடையிலிருந்து உருண்டு கொண்டிருந்தார்!

துப்பறியும் கதை. 'சஸ்பென்ஸ்' காட்சி. விளக்கை மங்கச் செய்தோம். கடமை வீரனை கதாநாயகன் முகமூடி அணிந்தபடி வில்லனிடம் நீண்ட வசனம் பேசிக் கொண்டிருந்தான். உலகத்தில் இருக்கும் அத்தனை இளம் பெண்களையும் சொந்தப் பாட்டியாக நினைத்துக் கும்பிட வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் வில்லனாவது, கதாநாயகன் வார்த்தைக்குச் செவி சாய்ப்பதாவது! ஓயாமல் சிகரெட் புகைத்துக் கொண்டிருந்தவன் இருந்திருந்தாற் போல் ஒரு கத்தியை வெளியே எடுத்தான். கதாநாயகனா ஏமாந்து போவான்? '' ஹாண்ட்ஸ் அப் '' என்று கம்பீரமாக மொழிந்து விட்டுத் துப்பாக்கியை எடுப்பதற்காக ஜேபியில் கையை விட்டான். அடுத்த நிமிஷம் கொட்டகையில் ஒரே சிரிப்பொலி. துப்பாக்கிக்குப் பதிலாக மலையாள நேந்திரம் பழம் வெளியே எடுக்கப்பட்டால் யார்தான் சிரிக்க மாட்டார்கள்? துப்பாக்கி இன்னொரு பக்கம் பாக்கெட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது.

குரங்காட்டி வரும் காட்சியில் நிஜமான குரங்கொன்றைக் கொண்டு விட்டான் ஒரு மாணவன். குரங்கின் சேஷ்டைகளைக் காட்டுவதற்காக நாடகத்தில்கூடக் கடைசி நிமிஷத்தில் சில சில்லறை மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன. ஒரு காட்சியில் குரங்கு மேடையை விட்டுத் திடீரென்று இறங்கிச் சென்று முன் வரிசையில் வீற்றிருந்த பிரின்ஸிபால் பூச்சி ஐயங்காரின் பஞ்சகச்சத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு 'விடமாட்டேன்' என்



றது. அவர் ஏற்கனவே பயந்தாங்கொளி. பல் இளிக்கும் குரங்கினிடமிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக 'கௌரவம், மண்ணாங்கட்டி' எல்லாவற்றையும் காற்றில் பறக்க விட்டு நாற்காலியின் மீது ஏறி நின்றார். 'குரங்கைப் பிடி, குரங்கைப் பிடி' என்று அபயக்குரல் எழுப்பினார். குரங்கின் சொந்தக்காரனான மாணவன் அதற்குப் புரியும் பாஷையில் 'விடாதே' என்று கத்திக் கொண்டிருந்தான். ஐயங்காருக்கு இனிமேல் மாணவ மணிகள் காப்பாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை விட்டுப் போயிற்று. அவர் அனுமாரின் உதவியை நாடினார்! 'மனோஜவம் மாருத துல்லிய வேகம்' என்று சுலோகங்கள் சொன்னதுடன் 'மாருதி! ராம தூதா! என்னைக் காப்பாற்று! உனக்கு வடைமாலை சாத்தறேன்' என்று உரக்கவே வேண்டிக் கொண்டார். நாடகத்தை விட இந்தக் காட்சி சுவையாக இருக்கப் போக மாணவர்கள் சீட்டியடித்தார்கள். ஒரு மாணவன் பிரின்ஸிபாலுக்கு 'மைக்'கில் அவசர வேண்டுகோள் விடுத்தான். 'வடை மாலை வேண்டாம். நாடக விழாவை யொட்டி நாளை விடுமுறை என்று சொன்னால் போதும். குரங்கு விட்டுவிடும்' என்றான். வேறுவழியின்றி ஏற்கனவே லீவு விட மறுத்திருந்த பிரின்ஸிபால் 'நாளை விடுமுறை' என்று அறிவித்தார். அதற்குப் பின் அவர் நாடக சங்கத்தின் பக்கம் தலை வைத்துக்கூடப் படுக்கவில்லை!

நாடகம் நடத்துகையில் எனக்கு ஏற்பட்ட இழ்க் காணும் அனுபவத்தைப் போல் வேறு சிலருக்கும் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நிகழ்ச்சியில் அவ்வளவு புதுமை இல்லாவிட்டாலும் என் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட அனுபவம் என்ற முறையில் அதையும் குறிப்பிடுகிறேன்.

குண்டூர் மாணவர்கள் 'போஸ்ட் மாஸ்டர்' என்ற என் ஆங்கில நாடகத்தை நடித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஓர் அவசர வேண்டுதல் வந்தது. தெலுங்கு காவிய நாடகத்தில் மண்டோதரியாகத் தோன்ற வேண்டிய பிள்ளையாண்டான் வரவில்லையாம். ஆங்கில நாடகம் முடிந்ததும் எங்கள் கதாநாயகியைக் கடன் கேட்டார்கள். குறிப்பிட்ட காட்சியில் ராவணன் அலறுவானே தவிர, மண்டோதரிக்குப் பேச்சே கிடையாதாம். 'மேக்அப் மேன்' மதுசூதன ராவ் நொடிப் பொழுதில் நாகரிகப் பெண்ணான ஷீலாவைப் பழங்காலத்து மண்டோதரியாக மாற்றித் தருவதாக வாக்களித்தார். வாக்களித்ததுடன் தன் வார்த்தையைக் காப்பாற்றவும் செய்தார். ஆனால் மண்டோதரி மேடையில் தோன்றியவுடன் ஒரே சிரிப்பு. சீட்டி, சொ ...ம் மாளம். ராவண வேஷம் போட்டு ...லற விருந்த குணசித்திர நடிகர் பிரசாத ராவ் ...கூட அஹ்ஹஹ ஹஹஹஹா என்று அசுரச் சிரிப்புச் சிரிக்காமல், ஹிஹிஹி என்று அவுட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்து விட்டான். 'ஹைஹீல்ட் ஷூ' அணிந்த மண்டோதரி மட்டும் திருதிரு என்று விழித்தாள்! சமீபத்தில் ஒரு சினிமா நடிகரிடம் இந்த அனுபவத்தைச் சொன்னேன். அந்தக் காலத்து நாடகத்தில் ஹிரண்யன் மூக்குக் கண்ணாடியுடன் மேடைக்கு வந்ததைக் குறிப்பிட்டார் அவர்!

கள்ளிக்கோட்டை கதாநாயகன் சுகுமாரன் நாயர் இருந்திருந்தாற்போல் தலையை மொட்டை அடித்துக் கொண்டு விட்டான். அந்த மொட்டைத் தலைக்குத் தகுந்த குல்லாய் தைக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினார்கள் மாணவர்கள். நானும் அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி ஒரு மொட்டைக் கதாநாயகனின் கதையை எழுதினேன். நாடகம் சக்கைப் போடு போட்டது. அடுத்த நாடகத்திலும் கதாநாயகன் மொட்டையாகத்தானிருக்க வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்தார்கள் மாணவர்கள். தொடர்ந்து பக்கத்திலிருந்த கல்லூரிகளுக்கெல்லாம் இந்த வியாதி பரவிற்று. கொஞ்ச நாளைக்கு அத்தனை கல்லூரிகளிலும் மொட்டைக் கதாநாயகர்கள் மாணவர்களை மகிழ்வித்தார்கள். மீண்டும் 'கிராப் கதாநாயகனு'க்கு ஒரு 'சான்ஸ்' வாங்கித் தர நான் பட்ட பாடு!

துர்வாசர ...ாகத் தோன்றின மாணவி ...ஆரம்பத்திலிருந்தே கொஞ்சம் கூடுதலாகத் துள்ளினாள். ஒத்திகையின்போது எவ்வளவோ இடித்துப் பார்த்தேன்.



ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு தமிழ் நடிகரை 'மாடலா'க வைத்துக் கொண்டிருந்த அவன் செவி சாய்க்க மறுத்து விட்டான். கடைசியில் சகுந்தலைக்குச் சாபம் கொடுக்கும் இடத்தில் தீப்பொறி பறக்கும் வசனங்களைக் கக்கின பின், 'பிடி சாபம்' என்று சொல்லுகையில் ஒரு குதி குதித்தான் பாருங்கள், தாடியும் மீசையும் கழன்று விழுந்து விட்டன. சகுந்தலை அதைப் பொறுக்கித் தர, உள்ளே ஓடின துர்வாசர் முகத்தில் கோபாக்னிக்குப் பதில் புன்னகைதான் பளிச்சிட்டது!

என் நாடக அனுபவத்தில் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய குணசித்திர நடிகன் கைரளியா கல்லூரியைச் சேர்ந்த பிரான்ஸிஸ் நைனன். அவன் 'மோனோ ஆக்டிங்'கில் நிபுணன். (வசனம், டைரக்ஷன் எல்லாம் அவனேதான்!) ஏசுநாதரைக் காட்டிக்கொடுத்த ஜூடாஸாகத் தோன்றி அவன் மனச் சாட்சியுடன் போராடுகையில் கொட்டகை அதிரும்படி அலறுவான். (கலையைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாத பல மாணவக் கழுதைகள் சிரித்தார்கள் என்பதற்காக நடிப்பை நிறுத்தி விடுவதா?) பகத் சிங்காகத் தோன்றித் தூக்குக் கயிறு கழுத்தை இறுக்க இறுக்க என்னமா தீப்பொறி பறக்கும் வசனங்களைக் கக்குவான்? சாக்ரடீஸ் வேஷம்தான் அவனுக்கு மிகவும் விருப்பமானது. விஷக் கோப்பையைக் கையிலேந்தி அவன் 'லெக்சர்' பண்ணுகையில் 'சீக்கிரம் குடிடா' என்று மாணவர்கள் கத்தினதற்காக மனம் கலங்கி விடுவானா? கடைசிவரையில் வசனத்தை ஒப்பித்தே தீருவான்!... நைனனைப் பற்றி நான் அந்தக் காலத்தில் கவலைப்பட்டதுண்டு. பட்டம் பெற்று வேலைக்குப் போன பின் அவன் எங்கே அலறுவான்? அந்தச் சிம்மக் குரலுக்கு ஒய்வு என்பது நினைக்க முடியாததாக இருந்தது. நல்ல வேளை! நைனன் கேரளத்து அரசியலில் குதித்து விட்டான். இனிமேல் அவனுக்குக் கத்துவதற்கு மேடையா இல்லை?



இரண்டு தலைப் பாம்பு

பாம்புகள் எத்தனைவகை உண்டோ அத்தனை வகைக் கதைகள் நம்பிக்கைகள் அவை பற்றி உண்டு. பாம்புகள் பற்றிய தங்கள் சந்தேகங்களை தெளிவுபடுத்து[illegible] [illegible]று பாரதத்தின் மூலை [illegible]க்குகளிலிருந்தெல்லாம் ஒவ்வொரு நாளும் சென்னைப் பாம்புப் பண்ணையில் இருக்கும் எங்களுக்குக் கடிதங்கள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. பாம்புகள் பால் குடிக்குமா? அவை பழி வாங்குமா? புதையல் காக்குமா? — இப்படிப் பல கேள்விகள்.

பாம்புகள் பற்றிய சில தவறான நம்பிக்கைகள் உண்மைகளிலிருந்தே தோன்றுகின்றன — அதாவது அளவுக்கு மீறி மிகைப்படுத்தப்பட்ட உண்மைகள். உதாரணமாக மண் பாம்புக்கு இரண்டு தலைகள் உண்டு என்ற நம்பிக்கையை எடுத்துக் கொள்வோம். உண்மையில் இரண்டு தலைப் பாம்பு என்றே அதனைப் பல மொழிகளில் குறிப்பிடுகின்றனர். தமிழ், ஹிந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் அதற்கு இப்பெயர் உண்டு. இப்பாம்பு ஆறு மாதம் ஒரு பக்கமும், ஆறு மாதம் மற்றொரு பக்கமும் வளரும் என்று நம்புகின்றனர். ஆனால் உண்மை என்ன? மண் பாம்புக்கு மற்ற எல்லாப் பாம்புகளையும் போல் ஒரு தலையும் ஒரு வாலும்தான் உண்டு. ஆனால் வால் பகுதி கிட்டத்தட்ட தலை போலவே காட்சி அளிக்கிறது. தொலைவிலிருந்து பார்க்கும் போது பழக்கப்பட்ட கண்களுக்கு அல்லாது மற்றவர்களுக்குத் தலைக்கும் வாலுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது. வாலுக்கும் தலைக்கும் உள்ள இந்த ஒற்றுமை இயற்கையின் ஏமாற்று வேலை. இது பாம்புக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. ஒரு பெரிய பட்சி அல்லது கீரி மண் பாம்பைத் தாக்கும்போது அது தன் தலையைத் தனது உடல் சுருள்களுக்கிடையில் ஒளித்துக் கொள்கிறது. வாலை மட்டும் மேலே உயர்த்துகிறது (படம்). தன்னைத் தாக்க வரும் பிராணி வாலைத் தலை என்று நினைக்குமாறு செய்கிறது. இதனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் மண் பாம்பின் வால் காயம் அடைந்து அல்லது கீறல் விழுந்து காணப்படும். ஆனால் தலை தப்பித்துக் கொள்கிறதே!

மண் பாம்பையும் வேறு பல பாம்புகளையும் விஷமுள்ளவையாகக் கருதிப் பார்த்த மறு கணம் அடித்துப் போடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் மண் பாம்பும் வேறு பல பாம்புகளும் விஷமற்றவை. துன்பம் விளைவிக்காதவை. எலிகளை அவை உண்பதால் நமது உற்ற நண்பர்கள். பாம்புகளைக் கொல்வதை நாம் முடிந்த மட்டும் தவிர்க்க வேண்டும்.

அவை எலிகளை ஒழித்து நமது உணவு தானியங்களைக் காக்கின்றன. நன்கு வளர்ந்த ஒரு சாரைப் பாம்பு ஒரு வாரத்தில் ஆறு எலிகளைச் சாப்பிட்டுவிடும் என்பதையும் இந்தியாவில் நமது உணவு தானியத்தில் முப்பது சதவீதத்தை எலிகளிடம் பறி கொடுக்கிறோம் என்பதையும் எப்போதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.—ஸாஹிடா விட்டேகர்.

தமிழாக்கம்: குட்டிகிருஷ்ணன்

எங்கள் திட்டங்கள் எல்லாம்



உங்கள்

நன்மைக்காகவே!

உங்கள் குடும்பப் பொருளாதாரமும்,
உங்கள் வருங்காலமும் வளம்
மிகுந்தவையாகத் திகழ வேண்டும்
என்பதே எமது குறிக்கோள்.

EP-TMB-110



முத்துக் குவியல் டிபாசிட் திட்டம்

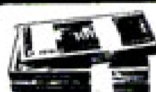
உங்கள்செல்வ மகளின் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெறவும், அருமை மைந்தனின் உயர்கல்விக்குத் தேவையான பணம் சேமிக்கவும் உதவுவது எங்களது "முத்துக் குவியல் டிபாசிட்" திட்டம். ரூ. 1000/- மற்றும் ரூ. 1000/-த்தின் பெருக்குத் தொகைகளில் டிபாசிட்டுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் 21 ஆண்டுகள் வரை டிபாசிட் செய்து இத்திட்டத்தில் பயனடையலாம். இன்றே இத்திட்டத்தில் ரூ. 1000/- முதலீடு செய்வீர்! வரும் ஆண்டுகளில் அத்தொகை வளர்ச்சி அடையும் விதம் பாரீர்!

ஆண்டு	திரும்பப் பெறும் தொகை ரூ.	அதிகரிக்கும் அளவு
7	2,008/-	2 மடங்கிற்கு மேல்
14	4,034/-	4 மடங்கிற்கு மேல்
18	6,010/-	6 மடங்கிற்கு மேல்
21	8,105/-	8 மடங்கிற்கு மேல்



தினசரி சேமிப்புத் திட்டம்:

தினசரி ரூ. 1/- முதல் ரூ. 100/- வரை குறிப்பிட்ட தொகையை 5 ஆண்டுகள் செலுத்தி இறுதியில் ரூ. 2,290/- முதல் ரூ. 2,29,000/- வரை பெறலாம். தொகை செலுத்த வசதியாக எங்களால் நியமிக்கப்பட்ட நபர் தங்கள் இடத்திற்கு தினசரி வந்து சேமிப்புப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்.



பிக்சட் டிபாசிட் திட்டம்:

மிக உயர்ந்த வட்டி விகிதம்!
8½% முதல் 10% வரை
வட்டி தரப்படுகிறது.



கேஷ் சர்டிபிகேட் டிபாசிட்:

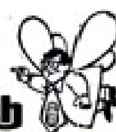
ரூ. 100/-, ரூ. 500/-, ரூ. 1000/- திரும்பக் கிடைக்கும் வகையில் பல்வேறு வகை சர்டிபிகேட்டுகள் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ரூ. 100/-க்கு நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய மிகக் குறைந்த தொகை ரூ. 13.63 தான்.



ஓய்வுகால திட்ட சேமிப்பு:

மாதம் ரூ. 100/- வீதம் 5 ஆண்டுகள் செலுத்தி முடித்த பிறகு மாதம் ரூ. 165/- வீதம் 5 ஆண்டுகளுக்குத் திரும்பப் பெறலாம்.





தமிழ்நாடு மெர்க்கன்டைல் பேங்க் லிமிடெட்

(ஷெட்யூல்ட் பேங்க் — ஸ்தாபிதம் 1921)
56, பீச் ரோடு, தூத்துக்குடி-628001
தமிழகமெங்கும் மற்றும்
பெங்களூரிலும் கிளைகள்



நாளைக்கு...

டி. நமசிவாயம்

சின்ன விஷயங்களைக்கூட அவனால் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை.

சிகரெட் பிடிப்பான்; அணைக்காமல் கீழே போட்டு விடுவான். இப்படித்தான் வீட்டில் தீப்பற்றிக் கொண்டது. அதிகமாக இல்லை, துணிமணிகள் — மரச் சாமான்கள் — பாத்திரங்கள் — சில புத்தகங்கள் — இவைதாம் நாசம். புகை விட்டுக் கொண்டே, 'இந்தப் பழக்கத்தை நாளைக்கே விட்டுவிடலாமா ?' என்று நினைத்தான். நாளைக்கு... ஒவ்வொரு நாளும் நாளைக்கு !

ஒரு வாரமாக ரிப்பேர் என்பதை மறந்து, ரேடியோவைத் திருகினான். நாளைக்காவது பழுது பார்க்கக் கொண்டு போக வேண்டும். பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலிலிருந்து மூன்று புத்தகங்களை எடுத்து வந்திருந்தான். படிக்கக் கிழிக்க விரும்பவனைப் போல்... ஒரு பக்கம்கூடப் படிக்கவில்லை. தூசு படிந்து கிடக்கின்றன அவை, மேஜையில்.

அதிகாலையில் எழுந்து 'வாக்கிங்' போக வேண்டும். அல்லது வெள்ளை ஆஃப் பேண்ட், வெள்ளைப் பனியன் போட்டுக் கொண்டு, வெள்ளை கேன்வாஸ் ஷூ போட்டுக் கொண்டு கையில் 'ராக்கெட்'டைப் பிடித்துக் கொண்டு டென்னிஸ் ஆடப் போக வேண்டும் என்று நினைப்பான். அதிகாலையில் எழுந்திருக்க எங்கே முடிகிறது ? நிச்சயம் நாளைக்கு...

" இன்றைக்கு முதல் தேதி" என்றாள் ராதை.

தூக்கத்தைக் கெடுக்கிறாள். கண்களைத் திறக்காமலே, "தெரியும்" என்றான்.

"நான் கேட்டது..."

"கிடைக்கும், நாளைக்கு!"

இது பத்தாவது தடவை. அவனுக்கு வேலை கிடைத்தபோது, முதல் மாதச் சம்பளத்தில், தனக்கொரு பட்டுப் புடவை வாங்கித் தர வேண்டும் என்று ராதை, அவன் தங்கை— கேட்டிருந்தாள். சம்மதித்திருந்தான். கேட்ட நேரம் ராசியில்லாத நேரம்.

முதல் மாதச் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு, மகிழ்ச்சியோடு வந்து கொண்டிருந்தபோது, வழியில் நண்பர்கள் சிலர் சேர்ந்தார்கள். அவர்களோடு விடிய விடிய 'ரம்மி'யாடிப் பணம் முழுவதையும் தோற்றான். காலையில் ஒருவரிடம் பத்து ரூபாய் கடன் வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்பினான்.

◘ ◘ ◘

பெண்களை அவனுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். அழகான பெண்களை...! ஆனால் அம்மாவிடமும், தங்கையிடமும் தவிர, வேறு எந்தப் பெண்ணிடமும் பேசியதில்லை. யாரையாவது காதலிக்க விரும்பினான். யாரும் அவனைக் காதலிக்கவில்லை, ஸ்டெனோ... ஸ்பேட்ஸ்ராணியைத் தவிர.

ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு — புதன் கிழமை என்று ஞாபகம் — காலை எட்டரை மணிக்கு வழக்கம் போல் எழுந்தான். குளிப்பதற்கு ஐந்து நிமிஷங்கள்; உடை மாற்றிக் கொள்வதற்கு ஐந்து நிமிஷங்கள்; பறந்து பறந்து ஓடி, பஸ்ஸைப் பிடிக்க வந்தான்.

அன்று அவள் பட்டுமே இருந்தாள். அழகாக இருந்தாள். மல்லிகை சூடிய பெண்களை அவனுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். மல்லிகை சூடியிருந்தாள். சந்திரா என்ற பெயர் அவனுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். அவள் பெயரும் சந்திரா. (அதைத் தெரிந்து கொள்ளச் சில நாட்கள் பிடித்தன.) காலேஜ் லெக்சரர் வேலை பார்க்கும் பெண்களை அவனுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். அவள் லெக்சரராக இருந்தாள். சுருக்கமாக, முதல் நாள், முதல் சந்திப்பிலேயே அவளை அவனுக்குப் பிடித்துவிட்டது.

அப்பொழுது அவன் சற்றும் எதிர்பாராமல், அவளே அவனிடம் பேசினாள் :

"குட்-மார்னிங் ! டைம் ப்ளீஸ்..."

'சரியாகத் தலை வாரியிருக்கிறோமா ?' அவனுக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. கடிகாரம் கட்டிக் கொள்ள மறக்கவில்லையே ? நல்லவேளை! "ஒன்பதுக்கு ஐந்து நிமிஷம்."

"தேங்க்ஸ் !" — ஒரு புன்னகை.



''குட்மார்னிங் !'' என்றான் பதிலுக்கு.
பஸ்ஸில் ஏறி உட்கார்ந்ததும், கண்டக்டரைப் பார்த்துச் சொன்னான் : ''குட்மார்னிங் மவுண்ட் ரோடு போஸ்ட் ஆபீஸ் ஒன்று....''
பஸ்ஸில் இருந்தவர்கள் 'ஆசாமி ஒரு மாதிரியோ' — என்று சந்தேகமாகப் பார்த்தார்கள். பஸ்ஸை விட்டிறங்கிச் சிறிது தூரம் நடந்ததும் ஒரு பெட்டிக்கடை. கடைக்காரனிடம் கேட்டான் : ''குட்—மார்னிங் ! ஒரு பாக்கெட் வில்ஸ் — வில்ஸ் பில்டர்.''

அன்று முழுதும் அதைத் தொடர்ந்தும் அவன் உற்சாகம் நீடித்திருக்கும். ஒரு தவறு செய்துவிட்டான். மாலையில் நண்பர்கள் ஒரு புதிய இடத்துக்கு 'ரம்மி' விளையாட அவனை அழைத்தார்கள். அவன் போயிருக்கமாட்டான். முதலிலேயே அது அவள் வீடு என்று தெரிந்திருந்தால்...!

◘ ◘ ◘

ஒரு படை போல் அவர்கள் அந்த வீட்டுக்குள் நுழைந்தபோது, சோபாவில் புத்தகம் படித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த அவள் எழுந்து, ''யார் வேண்டும் ?'' என்று கேட்டாள். ''நான்தான் சந்திரா வரச் சொன்னேன்'' என்று அவள் சகோதரன் உள்ளேயிருந்து வந்தான். ''மாடிக்குப் போய்விடலாம், வாருங்கள். அங்கே ஒரு தொந்தரவும் இருக்காது.''

மெல்ல நழுவிவிடலாமா என்று நினைத்தான். விடமாட்டார்களே, பாவிகள். மாடிப் படி ஏறிக் கொண்டிருக்கையில் திரும்பி ஒரு தடவை பார்த்தான். அவள் காணப்படவில்லை. என்ன எண்ணியிருப்பாள் அவனைப் பற்றி ? நிச்சயமாக உயர்வாக எண்ணியிருக்கத் தோன்றாது.

மாலை ஆறு மணிக்குத் தொடங்கிய ஆட்டம் இரவு பத்தரை மணி வரை நடந்தது. அவனைத் தவிர, மற்றவர்கள் உற்சாகமாக ஆடினார்கள். சத்தம் போட்டுப் பேசினார்கள்; சிரித்தார்கள். ''மெதுவாக...மெதுவாக....'' என்று அவன்தான் அவர்களை அடக்கினான். சிலர் சிகரெட் பிடிக்க நெருப்பைப் பற்ற வைத்த போது, ''ப்ளீஸ்...இங்கே வேண்டாம். காப்பி சாப்பிடலாம்'' என்றான்.

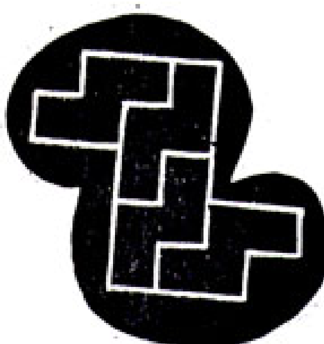
ஆட்டம் முடிந்து அவர்கள் புறப்பட்ட போது, இந்நேரம் அவள் தூங்கியிருந்தால் நல்லதென்று நினைத்தான். இல்லை. அவளுடைய அறையில் விளக்கெரிந்து கொண்டிருந்தது. ஜன்னல் வழியாக ஒரு ஜோடி விழிகள் அவனை நோக்கிக் கொண்டிருந்தன. அவை அவளுடையவையென்று அவனுக்குத் தெரியும். நாளையிலிருந்து சீட்டையே கையில் தொடுவதில்லை என்று சத்தியம் செய்து கொண்டான்.

◘ ◘ ◘

மறு நாள் விடிந்த நேரம் சரியாக இல்லை. பஸ் ஸ்டாப்புக்கு அவன் வந்தபோது, அவள் இருக்கவே செய்தாள். கொஞ்சம் துணிச்சலோடு அவளைப் பார்த்து, ஒரு புன்னகை செய்தான். அவளும் புன்னகை செய்தாளா எனத் தெரியவில்லை. ரம்மியில் பணத்தை மட்டும் இழக்கவில்லை; காதலையும் இழந்தாச்சு என்று நினைத்தான்.

NO 17

விடை :



நெம்பர் 17க்குள் ஸ்கேல் ஒளிந்திருக்கிறது. தனியாகத் தெரியும் பாருங்கள்.

பஸ்ஸில் ஏறிப் பத்து ரூபாய் நோட்டை நீட்டினான். கண்டக்டர், ''சில்லறை இல்லே சார்; இறங்கிக் கொள்ளுங்கள்'' என்றான். கண்டக்டரோடு தகராறு. கேண்டீனில் ஆறிப் போன காப்பியைக் கொண்டு வந்து வைத்தான் சர்வர். அவனோடு மோதல். ஆபீஸில் வேலை ஓடவில்லை. மாலையில் சினிமாவுக்குப் போனான். படத்தை ரசிக்க முடியவில்லை. பாதியிலேயே திரும்பி விட்டான். ஆரம்பத்திலேயே அவள் அவனைப் பற்றித் தப்பாக எண்ணும்படி நேர்ந்துவிட்டதே. அதை மாற்ற அவன் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். இவ் விஷயத்தை நாளைக்கு... நாளைக்கு.... என்று ஆறப் போட்டுவிடக் கூடாது. என்ன செய்யலாம் ?

இரவு நீண்ட நேரம் வரையில் யோசித்து, இந்த முடிவுக்கு வந்தான். தன் நிலையை விளக்கி அவளுக்கொரு கடிதம் எழுதுவது... கடிதத்தை உடனே எழுதத் தொடங்கினான்.

என் சின்ன ராணி !

என் சிறிய இதயத்தில் பெரிய இடத்தை நீ பிடித்துக் கொண்டிருப்பதால், உன்னை ராணி என்று அழைக்கிறேன், உரிமையோடு. உன்னிடம் முக்கியமானதொரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டியதிருக்கிறது.

நான் உன் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பில், ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு என் மீது உனக்கு இருந்தால், காலேஜுக்கு 'லீவ்' போட்டுவிட்டு, நாளைக் காலை பதினொரு மணிக்கு அமெரிக்கன் லைப்ரரிக்கு வா. நான் ஆபீசுக்கு இன்றும் நாளையும் லீவு போடுகிறேன். தவறாமல் வா. உனக்காகக் காத்திருப்பேன்.

உன் அன்பான,

....

பின்னர், இரண்டு நாட்கள் லீவு வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டு ஆபீஸ் மானேஜருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிவிட்டுத் தூங்கினான். காலையில் போஸ்ட் ஆபீசுக்குப் போய் இரண்டு கவர் வாங்கினான். தான் எழுதியதை ஒவ்வொரு கவரிலும் வைத்து ஒட்டினான். பிறகு இரண்டு கவரிலும் விலாசம் எழுதிப் பெட்டியில் போட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தான்.

அடுத்த நாள் அமெரிக்கன் லைப்ரரிக்கு விஜயம் செய்த முதல் நபரே அவன்தான். மணி பதினொன்று. பதினொன்று முப்பது. பன்னிரண்டு. அவனுக்குச் சற்றுச் சலிப்புத் தட்டிற்று. 'போர்' அடிக்கிறதே. ஒரு சிகரெட் பிடிக்கலாமா? சே, கூடாது. அந்த நேரத்தில் அவள் வந்து தொலைப்பாள்! மணி ஒன்று. வருவாளா, மாட்டாளா ? ஒரு சந்தேகம். என்னைக் காதலிக்கிறாளா, இல்லையா? மற்றொரு சந்தேகம். மணி இரண்டாவதற்குள் ஆயிரம் சந்தேகங்கள் தோன்றின. இரண்டரை. பசிக்க ஆரம்பித்தது. சாப்பிட்டு விட்டு வரலாமா? வேண்டாம். அந்த நேரத்தில் வந்து பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிவிடப் போகிறாள் ! மூன்று. உட்கார்ந்தபடியே தூங்க ஆரம்பித்தான். ஆறுவதற்குச் சில நிமிஷங்கள் இருந்தபோது, ''நேரமாகிவிட்டது. லைப்ரரியை மூடப் போகிறோம்'' என்று பணிவாகச் சொல்லி, அவனை எழுப்பி விட்டார்கள்.

□ □ □

''மானேஜர் உங்களைக் கூப்பிடுகிறார்'' என் நண்பன் ராமசாமி சொன்னான். 'எதற்காக இருக்குமோ' என்று யோசித்துக் கொண்டே அவருடைய அறைக்குப் போனான். ஹெட்கிளார்க் ரங்கநாதனும், டைப்பிஸ்ட் வத்சலாவும் அங்கே இருந்தார்கள்.

'' நீர் வேலை செய்கிற லட்சணத்தைப் பாரும் !'' என்று ஒரு கவரை அவனிடம் விட்டெறிந்தார் மானேஜர்.

அதை எடுத்துப் பிரித்தான்.

''படியும்... சத்தம் போட்டுப் படியும்.''

படித்தான். ''சந்திரா, என் சின்ன ராணி ! என் சிறிய இதயத்தில் பெரிய இடத்தை....''

மானேஜரும், ரங்கநாதனும், வத்சலாவும் ஏன் விழுந்து விழுந்து சிரிக்கிறார்கள் ? இது... ஓ... இது அவன் சந்திராவுக்கு எழுதிய கடிதம் ! இங்கே எப்படி வந்தது ? கவரின் மேல் எழுதியிருந்த விலாசத்தைப் பார்த்தான். ஆபீஸ் விலாசம். அப்படியானால்.... புரிந்துவிட்டது. 'லவ் லெட்டரை' ஆபீசுக்கும், லீவ் லெட்டரைச் சந்திராவுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறான். அவசரத்தில் இந்தச் சின்ன விஷயத்தைக்கூட....

வத்சலா இன்னும் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

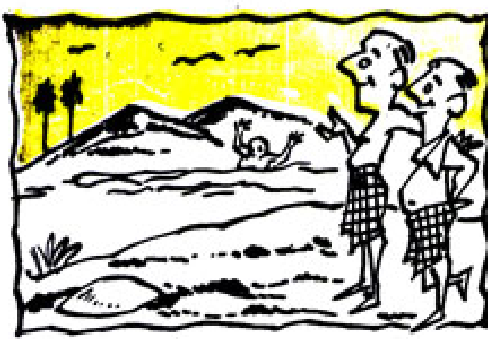
'' சார்..... இது....''

''கடைசியாக உம்மை எச்சரிக்கிறேன். இந்த மாதிரியான பைத்தியக்காரத்தனமெல்லாம் வேண்டாம் !'' என்றார் மானேஜர்.

''நான் மடையன் சார் !''

''காதலில் குதித்துவிட்டால், எல்லாருமே முட்டாள்களாகி விடுகிறார்கள்!'' என்றாள் வத்சலா.

'' உமது காதலியைப் பார்ப்பதற்காக ஆபீசுக்கு லீவு போட வேண்டியதில்லை. ஆபீஸ் முடிந்த பிறகு, சாயங்கால வேளையில் சந்திக்கலாம்!'' என்றார் மானேஜர். அவன் அந்த அறையைவிட்டு வெளியேறிய போது, மூவரும் குபீரென்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வெட்கம். அவன் செய்த காரியத்தைக் கண்டு இப்போது இந்த ஆபீஸ் சிரிக்கிறது. நாளை இந்த நகரமே சிரிக்கப் போகிறது. சந்திராவுக்கு இது தெரிந்தால்....



ஆதாயம் இல்லாத செட்டியார் கதை!

'ஆதாயம் இல்லாத செட்டியார் ஆற்றோடு போவாரா?' என்கிற பழமொழி எப்படி வந்தது தெரியுமா?

ஓர் ஊரில் ஒரு செட்டியார். மிகவும் சாமர்த்திய சாலி! தருமம் செய்தால் கூட விளம்பரம் வரும்படி பார்த்துச் செய்வார். இது அந்த ஊரில் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு நாள் அவர் ஆற்றைக் கடந்து கொண்டிருந்தார். திடீரென்று ஆற்றில் வெள்ளம் வந்துவிட்டது! செட்டியாரைக் கீழே தள்ளி உருட்டிக் கொண்டு போயிற்று வெள்ளம். அது சமயம் இருவர் கரை மீது நடந்து வந்து கொண்டிருந்தனர். ஒருவன் செட்டியாரைப் பார்த்துவிட்டான். மற்றவனிடம் "செட்டியாரை வெள்ளத்தில் அடிச்சுண்டு போகிறது போலிருக்கே; காப்பாற்றுவோமா?" என்றான். மற்றவன் சொன்னான்: "அட நீ ஒண்ணு. நம்ப செட்டியார் ஆதாயம் இல்லாமல் போகமாட்டார். ஏதாவது காரணம் இருக்கும். நீ பேசாமல் வா!"

- கிட்டு

'சரியான கோமாளி!' என்று அவளும் அவனைப் பார்த்துச் சிரிப்பாள்.

சோர்ந்து போய் ரோட்டில் நடந்துகொண்டிருந்தான். திடீரென்று அது சம்பவித்தது. பயங்கர வேகத்தோடு பின்னால் வந்து கொண்டிருந்தது அந்த லாரி. டிரைவர் பல முறை ஹார்ன் அடித்தார். அவன் அதையெல்லாம் கவனிக்கவில்லை. "சார்.... சார்!" என்று அவர்கள் ஏன் கத்துகிறார்கள்? அந்தப் பாதசாரி திடுக்கிட்டு ஏன் நின்றுவிட்டார் அப்படியே? திரும்பினான். புயல் போல் விர்ரென்று வந்து கொண்டிருக்கும் லாரிக்கும், அவனுக்கும் அதிகத் தூரம் இல்லை. ஒதுங்குவதற்கும் நேரமில்லை. செத்தான். 'ஓ...' என்ற அலறல் கிளம்பி, அவனுள்ளேயே அடங்கிற்று.

நிலை தடுமாறினான். ஓரங்குல இடைவெளியில் லாரி அவனைக் கடந்து சென்றபோது, யாரோ அவனைப் பிடித்துக் கீழே தள்ளியதைப் போல் விழுந்தான். ஜனங்கள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். எல்லாரும் லாரிக்காரனைத் திட்டினார்கள். ஒரு நிமிஷம். மெல்ல அவன் எழுந்து உட்கார்ந்தான். "பலமான அடியா சார்?" என்றனர் சிலர். "சார் அதிர்ஷ்டக்காரர்! செத்துப் பிழைத்திருக்கிறார்!" என்றார் ஒருவர்.

லாரி மோதி அவனைத் தூக்கி எறிந்திருந்தால்.... ஓர் எலும்புகூட மிஞ்சியிருக்காது. அதன் பிறகு அழகிய பெண்களை அவனால் பார்க்கவே முடியாது. குழந்தைகளின் சிரிப்பைக் கேட்க முடியாது. நட்சத்திரங்களைப் பார்க்க முடியாது. மலர்களின் மணத்தை நுகர முடியாது. லதா மங்கேஷ்கர் பாட்டைக் கேட்கவே முடியாது. க்ளார்க் கேபிள், ராக் ஹட்சன், ஜெர்ரிலூயிஸ், சோபியா லாரன் படங்களைப் பார்க்கவே முடியாது. அம்மா ஆசையோடு செய்து கொடுக்கும் பால் கொழுக்கட்டையைச் சாப்பிட முடியாது.

வாழ்க்கை எவ்வளவு இனிமையானது, மனோகரமானது, மகத்தானது, அர்த்தமுள்ளது, அற்புதமானது, செத்த பிறகு திரும்பக் கிடைக்கவே கிடைக்காதது! அதை அநியாயமாக ஒரு நிமிஷத்தில் இழக்கவிருந்தான். இன்று முதல் — இப்பொழுது முதல்—ஒரு நாளையும் — ஒரு நிமிஷத்தையும் வீணாக்கக் கூடாது. புது மனிதனாக எழுந்து நடந்தான்.

அதோ, சந்திரா! பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்று கொண்டிருக்கிறாள். நாளை... நாளை... நாளை என்பதே வேண்டாம். உடனே செயலில் இறங்கு. அடுத்த நிமிஷம் என்ன நடக்கும் என்று உனக்குத் தெரியாதே. திடுமெனச் சந்திராவின் முன் நின்றான். ஒரு துண்டுக் காகிதத்தில் சில வரிகளை எழுதினான். அவளிடம் நீட்டினான்.

படித்துவிட்டு, "பிரயோஜனமில்லை!" என்றாள்.

"சந்திரா! நீ என்னைக் காதலிக்கவே இல்லையா?" (முன்பே தெரிந்திருந்தால் அந்த லாரியிலேயே அடிபட்டுச் செத்திருக்கலாம்!)

"நான் அதைச் சொல்லவில்லை!"

"வேறு எதைச் சொல்கிறாய்?"

"'சந்திரா, ஐ லவ் யூ!' என்பதை 'சந்திரா, ஐ லிவ் யூ!' என்று எழுதியிருக்கிறீர்களே... அதை!"

"சந்திரா, எம். ஏ. அவர்களே! தவறு இருந்தால் திருத்துங்கள். ஆயுள் முழுவதும் உங்களிடம் பாடம் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஐ லவ் யூ. சந்திரா!... ல...வ்.... ஆட்சேபணை இல்லையே?"

"இல்லை!" என்றாள் வெட்கத்துடன்.

"இன்னொரு தரம்."

"இல்லை."

"இன்னும் ஒரே ஒரு தரம்."

"இல்லை... இல்லை... இல்லை."

"ஹுர்ரே..." என்று அவள் கையைப் பற்றி இழுத்துக் கொண்டு ஓடினான். "எங்கே போகிறோம்?" என்றாள்.

"ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு."

"எதற்காக?"

"கொடைக்கானலுக்கு இரண்டு டிக்கெட் ரிசர்வ் பண்ண..."

"ஏன்?"

"நம் ஹனிமூனுக்கு."

"நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாமே."

"அந்தப் பேச்சே வேண்டாம். இன்று... இன்று... இன்று என்பதே நன்று!"

வழியில் ஒரு சில்க் எம்போரியம். தங்கை ராதையின் நினைவு வந்தது. உள்ளே நுழைந்து விட்டான் சந்திராவோடு.

நாளை என்ற பேச்சு இனி, எப்போதுமே அவனிடம் இல்லை.



அழகு...

லட்சுமி ராஜரத்னம்

அந்த உறையைப் பிரிக்காமலேயே திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாள் ரஞ்சனி. அவள் பெயருக்கு வந்த உறைதான் அது. அந்தச் சந்தேகம் இன்னும் போகவில்லை. ஒரு பிரபல 'பியூட்டி கிளினிக்குக்கு'ச் சென்ற மாதம் பேட்டிக்குப் போய் வந்திருந்தாள். அங்கே வேலைக்கு வந்து சேர வந்த உத்தரவு அது. யாருக்காவது அனுப்ப வேண்டிய உத்தரவை அவள் பெயருக்கு — முகவரிக்கு அனுப்பிவிட்டார்களா?

''என்ன தபால் ரஞ்சனி?'' — உள்ளே இருந்து அம்மாதான் கேட்டாள்.

''போன வாரம் பேட்டிக்குப் போய் வந்தேனே... அந்த வேலைக்கு உத்தரவு வந்து விட்டது.''

அம்மாவின் முகத்தில் மலர்ச்சி. கணவர் இறந்து ஐந்தாண்டு காலம் ஆகிறது. ரஞ்சனி, கஸ்தூரி என்ற இரு மகள்கள் கொண்ட சிறு குடும்பம்தான். கணவர் வைத்து விட்டுப்போன பணத்தை எடுத்துச் செலவழித்துக் கொண்டே போனால்? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவளுடைய வருமானம் எத்தகைய வரவேற்பைப் பெறும் என்பது புரிந்த விஷயமே!

''போ. சுவாமி படத்தண்டை வைத்து நமஸ்காரம் செய். கடைசியில் கண் திறந்து விட்டார். நீயும் எத்தனை இடங்களுக்குப் போய் அலைந்து திரிந்தாய். இப்படி ஒருநாள் மாப்பிள்ளைப் பையனிடமிருந்தும் திடீரென்று பெண்ணைப் பிடித்துவிட்டது என்று கடிதம் வராதா?'' — ஏக்கப் பெருமூச்சுகள் அவள் நெஞ்சிலிருந்து எழுந்தன.

கல்யாணம்தான் தகையவில்லை. வேலைக்குப் போய் வருவதில் என்ன தவறு! அவளுடைய பிரச்னை அவர்களுக்குப் புரியாது. கண்ணாடியில் காட்டிய அவள் உருவம்! கறுப்பாக இருந்தால்தான் என்ன? கொஞ்சமாவது லட்சணமாக இருக்கக் கூடாதா? தனக்கு எப்படி ஒரு ப்யூட்டி க்ளினிக்கில் வேலை கிடைத்தது? நினைத்து நினைத்து ஆற மறுத்தது மனம்.

தன்னை அழகுபடுத்திக் கொள்ள வரும் அழகிகள் முன்பு அவள் விகாரமாக விளங்க, திரும்பிய பக்கமெல்லாம் கண்ணாடிகள் அவளைப் பிரதிபலித்து ஏச... அப்பப்பா! என்ன கொடுமை! அவள் இந்த வேலைக்குப் போக வேண்டுமா?

மாலையில் அவள் தங்கை கஸ்தூரி திரும்பி வந்தாள். ''ஹாய், அக்கா! கங்க்ராஜுலேஷன்ஸ். வேலை கிடைத்து விட்டதாமே? அதுவும் பியூட்டி பார்லரில்!'' என்று கேட்டாள் கஸ்தூரி.

'அதுவும் பியூட்டி பார்லரில்' என்பதற்கு என்ன பொருள் இருக்க முடியும் என்று ரஞ்சனிக்குப் புரிந்தது.

கஸ்தூரி நல்ல அழகு. மூக்கும் விழியுமாகச் சித்திரத்தில் வரைந்தாற்போல என்று புகழும் வண்ணம் ஓர் அற்புத ஒயில்! முகம் கழுவித் துடைத்துக் கொண்டு நின்ற அவளைப் பார்த்தாள் ரஞ்சனி. பளிங்கைத் துடைத்து மெருகு ஏற்றியது போன்ற வழுவழுப்பான முகம். மெல்ல எழுந்த பெருமூச்சுக்கள் அடங்கின அவளுக்குள். மலிவாகப் பிளாட்பாரத்தில் வாங்கிய சோளித் துணிகள் உடலோடு ஒட்டினாற்போல் எத்தகைய பொருத்தம்! அவள் எதை உடுத்தினாலும் அழகுதான் தெறிக்கும்.

''எவனாவது வந்து கஸ்தூரியை அவளுடைய அழகுக்காகவே கொத்திக்கொண்டு போய்விடுவான். என் கவலையெல்லாம் ரஞ்சனியைப் பற்றித்தான்'' என்பாள் அம்மா.

ஊசியாகக் குத்தும் பேச்சுக்கள். அம்மாவின் பேச்சில் பாரபட்சம்தான் புரியும். கவலையோ, தாபமோ புரிவதில்லை. தன்னை— தன் குறையைப் பற்றி மட்டுமே விசாரக் கற்பனை ஓட்டங்கள். அதில் மற்றவர்களுக்குப் பங்களித்து இணைத்துக் துணை சேர்த்துக் கொள்ள விரும்பாத தனிமை.

"ஹல்லோ, குட்மார்னிங் ரஞ்சனி!'' நிரஞ்சன் கூறினன்.

தடுமாற்றத்துடன் தலைநிமிர்ந்த ரஞ்சனி அவசரமாகக் 'குட்மார்னிங்' போட்டாள். ஸ்டீம் பாத்திற்காகச் சுடு தண்ணீர் தயாரிப்பில் பதமான கொதி நிலைக்காக இயந்திரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடன் வேலை பார்க்கும் நித்யா, நிரஞ்சன் பற்றி நிறையக் கூறியிருந்தாள்.

இந்த அழகுக் கலையைப் பயில அவன் ஜப்பான், ஜெர்மன், பாரீஸ் என்று பல தடவைகள் மேனுடுகளில் சுற்றி வந்திருந்தான். வந்த சில நாட்களிலேயே அவனுடைய கலா ரசனைகள் அவளுக்குப் புரிந்து விட்டன. சற்று நேரம்கூடச் சோம்பியிராத சுபாவம். புதிது புதிதாக எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்ற துறுதுறுப்பு. அந்த வகையில் மற்றவர்களையும் வேலை வாங்கும் லாகவமான பேச்சுத் திறன். புரியும் வகையில் சொல்லும்பொழுது 'இன்னும் கொஞ்சம் பேசிக் கொண்டிருக்க மாட்டோமா' என்று ஆவலைத் தூண்ட வைக்கும் சங்கீதக் குரல்.

சில சமயம் போனில் அவள்தான் பேசுவாள். அவளியமானுல்தான் நிரஞ்சனுக்குத் தொடர்பை இணைத்து விடுவாள். அப்பொழுது வனிதா என்ற பெயரில் அடிக்கடி கேட்கும் ஒரு பெண் குரல். அவனை மட்டுமே அழைத்துப் பேசும் ஆர்வம் துள்ளும் நளினம். அவள் தன்னைச் சுருக்கிக் கொள்வாள். அப்பொழுதெல்லாம் கண்களை மலர்த்திக் கண்ணாடியைப் பார்ப்பதில்லை. அவனையும் ஏறிட்டுப் பார்க்கத் துணிவதில்லை.

கல்யாண வீட்டின் ரிஸப்ஷனுக்காக மணமகளுக்கு அலங்கரிக்கச் செல்ல வேண்டும் அவள். தனியாகப் போகும் முதல் தினம். மனத்தில் பரபரப்பு. நேரமாகவில்லை என்ற தைரியத்தில் நிரஞ்சன் போட்டு அனுப்பிய 'டைக்கிராம்' ஒன்றைப் பார்வையிடத் தொடங்கினுள். புது மாதிரி நலையலங்காரம்.



அவள் கவனம் அதில் ஒன்றி விட்டது.

''குட் ஈவினிங் மேடம்.''

''உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? ஏதாவது அலங்காரமா, இல்லை எக்ஸர்ஸைஸ் பண்ண வேண்டுமா?'' என்றாள்.

பெரிய மனிதர் வீட்டுப் பெண்கள் பெருமைக்காக 'ஸ்டீம் பாத்'துக்கு வந்து போவார்கள்.

''இதெல்லாம் தேவையில்லை. நிரஞ்சன் இருக்கிறாரா? என்னை வரச் சொன்ஞர். ஐயாம் வனிதா.''

திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தாள். அடிக்கடி போனில் பேசும் குரல் அவள் முன்பு அழகான கொடி போன்ற



வடிவில் நிரஞ்சனைத் தேடிக் கொண்டு நின்றது.

''ஓ எஸ். ப்ளீஸ் கோ திஸ் சைட்'' என்று கையை நீட்டி வழியைக் காண்பித்தாள்.

உண்மையிலேயே வனிதாவுக்கு இந்தப் பயிற்சிகளும் செயற்கை அழகும் தேவையில்லை. இயற்கையான அழகு அவளிடம் செழித்துக் கிடந்தது. ரஞ்சனி அப்படியே உட்கார்ந்துவிட்டாள்.

''ரஞ்சனி!'' நிரஞ்சன் அப்படிப்பட்ட காரமான குரலில் அவளை அழைத்ததேயில்லை.

''எஸ்...'' உள்ளே ஓடினாள் அவள்.

''கல்யாண வீட்டுக்குப் போக நேரமாகவில்லை? அங்கிருந்து ஃபோன் வந்து விட்டது. உங்க 'எங்கேஜ்மெண்டை' எல்லாம் நான் நினைவுபடுத்த வேண்டுமா? 'இர்ரெஸ்பான்ஸிபிள்'!'' என்று பொரிந்தான் நிரஞ்சன்.

இப்படி ஒரு தவறு இதுவரையில் நேர்ந்ததில்லை. முதல் முறையாக நேர்ந்து விட்டது! அதுவும் வனிதா முன்பு! கண்களில் ததும்பிய நீரைக் கரை கட்டிச் சமாளித்தவளாக ''ஸாரி அங்குதான் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்'' என்று கூறியபடியே வெளியேறினாள். நடை தளர்ந்து விட்டது.

''நாளை நாம் குமரன் ஆர்ட் அகாடமியில் போஸ் கொடுக்கணும். நினைவிருக்கா? அதற்காகத்தான் நான் முக்கியமாக வந்தேன்'' என்றாள் வனிதா, அது ரஞ்சனியின் காதில் மோதியது.

'வனிதா ஒரு மாடல் கேர்ளா! அழகு, கவர்ச்சி, இனிமை என்று எல்லாம் பொருந்தி இருக்கிறது. அதனால் நிரஞ்சன் நெஞ்சில் சீக்கிரமாகக் குடிபுக முடியும்' என்று பொருமினாள் அவள்.

நிரஞ்சன் மாடலாக நின்ற 'போஸ்'களை நித்யா கட்டிக் காட்டியது அவள் நினைவுக்கு வந்தது. அவனுடன் ஜோடியாகப் போஸ் கொடுத்து நின்றவள் வனிதா. கனத்த இதயத்துடன் வேகமாகக் கல்யாண வீட்டுக்குக் கிளம்பினாள் ரஞ்சனி.

எதிர்பாராமல் ஒரு விடுமுறை தினத்தில் நிரஞ்சன் அவள் வீட்டு வாசலில் 'ஹார்ன்' பண்ணி அவளை அழைத்தான். கார் சத்தம் கேட்டு ஓடி வந்த ரஞ்சனிக்கு அவனைக் கண்டதும் திகைப்பும், அச்சமும் ஏற்பட்டன. வரவேற்கக்கூட வாய் எழும்பவில்லை.

''என்ன, அப்படியே நின்று விட்டாய்? நான் உள்ளே வரலாமா?'' என்று கேட்டான் நிரஞ்சன்.

''ப்ளீஸ், கம் இன்'' என்றாள் பரபரப்புடன். ''ஏதாவது விசேஷமா ஸார்?''

அவள் கண்ணாடியில் பெயிண்ட் பண்ணியிருந்த ஜப்பானிய நங்கை மேல் அவன் பார்வை பதிந்திருந்தது. கறுப்புப் பின்னணியில் குடை விரிப்புடன் நின்ற ஜப்பானிய நங்கை அவனைக் கவர்ந்தாள்.

''நீ செய்த பெயிண்டிங்கா?''

அவள் 'ஆம்' என்ற பாணியில் தலை அசைத்தாள்.

''நன்றாக இருக்கிறது. ரஞ்சனி, ஜப்பானிய கலைக் கண் காட்சிக்கு அழைப்பிதழ் வந்தது. காரில் இந்த வழியாகப் போகும் பொழுது உன் வீட்டு முகவரி நினைவுக்கு வந்தது. தனியாகப் போவதைவிட உன்னையும் அழைத்துப் போகலாமே என்றுதான் வந்தேன். நீயும் பார்த்தால் நம் பார்லருக்கு ஏதாவது பயன்படுமே.''

அப்பொழுதுதான் கஸ்தூரி வெளியிலிருந்து வந்தாள். ''என்-தங்கை கஸ்தூரி. பி.எஸ்ஸி. முதலாண்டு'' என்று அறிமுகப்படுத்தியவள் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ள உள்ளே போனாள்.

கஸ்தூரியின் கலகலத்த குரலும், சிரிப்பும், நிரஞ்சனின் கேலிக் குரலும் அவளுக்குக் கேட்டன. அவள் வீட்டில் சுடர் விடும் ஒரே அழகு கஸ்தூரிதானே.

அன்று அவளுடைய வேலை முடிந்து விட்டது. மதியத்துக்கு மேல் அவள் எங்கே வேண்டுமானாலும் போகலாம். வீட்டில் அவளுக் கென்று எந்த வேலையும் காத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. சினிமாவுக்குப் போகலாமா? தீர்மானமின்றிப் போனவள் வழியில் உள்ள தியேட்டரினுள் நுழைந்தாள்.

ஆனால் உள்ளே நுழைந்து இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தபொழுது பார்வை உறுத்தி ஓர் இடத்தில் நின்றது. அந்த வரிசையில் கஸ்தூரியும், நிரஞ்சனும்! கையில் குளிர் பானப் பாட்டில்! இப்படி வெளியே வரும் அளவுக்கு நெருக்கம் கஸ்தூரிக்கும் அவனுக்கும் எப்படி ஏற்பட்டது? அழகுடன் அழகு இணைந்து போகிறதா?

அவளால் அங்கே உட்கார முடியவில்லை. எழுந்து வெளியே வந்து விட்டாள். மனம் போனபடி தோழிகள் வீடு, கடற்கரை என்று போய்விட்டு இருட்டும் பொழுது வீட்டுக்குப் போனாள். அம்மா ஒரு கவரை எடுத்து நீட்டினாள்.

அவள் கவரைப் பிரித்தாள். அவளைப் பெண் பார்த்துவிட்டுப் போனவர்களிடமிருந்து வந்த வழக்கமான பதில்தான்.

''அம்மா! இனிமேல் பெண் பார்க்க யாரையும் அழைத்து வராதே. கஸ்தூரிக்குக் கல்யாணம் பண்ணப் போகிறேன் நான்.''

அம்மா விக்கித்து நின்றாள். ''யாரடி மாப்பிள்ளை?'' என்று கேட்டாள். மூத்தவள் இருக்க இளையவளுக்குக் கல்யாணம் பண்ணினால் இந்த உலகம் சந்தேகம் கிளப்பாதா?

''சீக்கிரம் சொல்கிறேன் மாப்பிள்ளை யாரென்று. கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்.''

பாதுகாப்பு
நறுமணம்
நுரை வெள்ளம்

- **மெடிமிக்ஸ் சோப்பு**
  சர்ம சம்பந்தமான வியாதிகளுக்கு துரித நிவாரணமளிக்கும் பதினொந்து விதமான அரிய ஆயுர்வேத மூலிகை மருந்துகள் கலந்தது. இது முகப்பரு, தேமல், கரும்புள்ளி, சொறி, வேர்க்குரு, வண்ணான் படை, சிரங்கு, கரப்பான், மற்றும் குழந்தைகளுக்கு வரும் எக்ஸிமா சொறி போன்ற சர்ம வியாதிகளை போக்குகிறது.

- **மெடிமிக்ஸ் சோப்பு**
  வேறெந்த நவ நாகரீக அழகு சாதனங்களைவிட விரைவில் முக வசீகரத்தை அளித்து சருமத்திற்கு மென்மையும், 'வளவளப்பையும், நீடித்த பாதுகாப்பையும் அளிக்கிறது.

- **மெடிமிக்ஸ் சோப்பு**
  சுத்தமான தேங்காய் எண்ணெயால் விஞ்ஞான ரீதியில் தயாரிக்கப்படுகிறது. இது எந்தவிதமான தண்ணீரிலும் அதிக நுரை பெருகும் (கால்ஷியம் மற்றும் உப்புத் தண்ணீர்).

- **மெடிமிக்ஸ் சோப்பு**
  உங்களுக்கு நாள் முழுதும் குளுமையும், குதூகலமும் தரத்தக்க சந்தன எண்ணெய், வெட்டிவேர் எண்ணெய், அபூர்வ ஆயுர்வேத மூலிகைகள் கலந்து தயாரிக்கப்படுகிறது.

- **மெடிமிக்ஸ் சோப்பு**
  நாள் முழுவதும் உங்கள் மேனியில் மணங்கவர் "தாழம்பூ" நறுமணம் கமழும் வாசனை திரவியம் கலந்துள்ளது.

சர்ம வியாதிகளுக்கு
டாக்டர்கள் குறிப்பிடுவது

மெடிமிக்ஸ்
ஆயுர்வேத டாய்லட் சோப்பு



CHOLAYIL PHARMACEUTICALS
1, Palayakara St, Madras-600 023

ART ADS

வந்த விருந்தினர் விரும்பி ரசித்திட நீங்கள் பெருமையோடு அளிக்கததகுந்த ஒரே ஒரு இன்ஸ்டன்ட் காப்பி

இதுதான்.



நெஸ்க:பே— உங்கள் உபசரிப்பைப் பண்பாட்டின் சிகரமாக கொடியில் உயர்த்திக் காட்டும் தரம் மிகுந்த ஒரே இன்ஸ்டன்ட் காப்பி. 100% சுத்தமான காப்பி. மிகச்சிறந்த தென்னிந்தியக் காப்பிக் கொட்டையிலிருந்து தயாராகிறது. இந்தியாவிலேயே அகில உலகப் பிரியமான காப்பி இது ஒன்றே.

நெஸ்க:பே

—100% சுத்தமான காப்பியிலிருந்து தயாராகும் இன்ஸ்டன்ட் காப்பி இது ஒன்றே.



உலகெங்கும் அதிகமாய் விற்பனையாகும் இன்ஸ்டன்ட் காப்பி

A **NESTLÉ** product

NNCM-24 TAM

அன்றைய வேலை நேரம் முடிந்ததும் வழக்கம் போல் நிரஞ்சனிடம் விடைபெற வந்தவள் தயங்கினாள். கூர்மையான மூக்குத் தண்டின் சிறு பிடிப்பில் நின்ற கறுப்புக் கண்ணாடி வில்லைகள்தான் அவனுக்கு எத்தனை அழகைக் கூட்டிக் காண்பிக்கின்றன !

அந்த அழகின் ரசிப்பில் தன்னை இழந்து நின்ற அவளை, ''என்ன ரஞ்சனி ?'' என்று கேட்ட நிரஞ்சனின் குரல் உலுக்கிற்று. தங்கை சரியான ஆணழகனைத்தான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறாள்.

'' நான் போய் வருகிறேன். தங்களிடம் சில விஷயங்கள் தனிமையில் பேச வேண்டும். எப்பொழுது வசதிப்படும்?''

''நானும் உன்னிடம் ஒரு விஷயம் பேசக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்றே கடற்கரைக்குப் போகலாமா ?''

அவனுடைய வேலை சுலபம். அவள் கேட்கப் போகும் விஷயத்தையே அவன் பேசப் போகிறான். நெஞ்சின் சுமை குறையும்.

அவர்களைச் சுமந்து சென்ற கார் கடற்கரையில் போய் நின்றது. கடலோரத் தனிமை. அவனுடைய காதலியின் அக்கா என்ற முறையில் தரும் மரியாதையாக அவள் அதை எடுத்துக் கொண்டாள்.

'' இங்கேயே உட்காரலாமே ?''

அவர்கள் மணலில் உட்கார்ந்தபொழுது அதிக நெருக்கம் இல்லாவிட்டாலும்கூடக் குபீரென்று அவனிடமிருந்து பாய்ந்தது மணம். எப்படிப் பேச்சை ஆரம்பிப்பது ?

'' என்ன பேச நினைத்தாய், ரஞ்சனி ?''

'' நீங்களும் ஏதோ பேசப் போவதாகச் சொன்னீர்களே ?'' சந்தித்த பார்வையின் வேகத்தில் இருவருமே சிரித்து விட்டார்கள்.

'' அன்று சினிமாவில் என் தங்கையுடன் உங்களைப் பார்த்தேன். சம்மதமென்றால்...''

'' சம்மதம் என்றால் ?'' என்று அவன் திருப்பினான் கேள்வியை.

'' சம்மதமென்றால் எல்லாம் முறைப்படி நடக்கும்.''

'' உன் தங்கையை நான் சினிமாத் தியேட்டரில் தற்செயலாகத்தான் சந்தித்தேன். முன்னேற்பாடுடன் அல்ல.''

அவள் மனத்தில் குபீரென்று பொங்கிய நிம்மதி. அதற்குக் காரணம் என்ன ? அந்த நிம்மதி எழுந்த கணத்தில் அடங்கியது. ஒருவேளை வனிதாவை அவன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். '' ஓ... ஸாரி.... நான் கேட்டது தப்பென்றால் ?''

''தப்பு இல்லை. சிறு மாற்றம் செய். அவ்வளவுதான். நான் என்ன கேட்கப் போகிறேனென்பதைப் புரிந்துகொள்வாயல்லவா?''

அவள் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். அவன் எழுந்து வலது பக்கமாக அவள் அருகே வந்து உட்கார்ந்தான். ரஞ்சனி என்று மணலில் அவள் எழுதிய எழுத்துக்குப் பக்கத்தில் நிரஞ்சன் என்று எழுதினான். எழுதி முடித்த கையோடு அவள் கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான்! '' வனிதா, கஸ்தூரி போன்றவர்கள் தங்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது.... கலை உணர்வுள்ள உங்களுக்கும் எனக்கும்....'' கண்களில் திரண்ட நீர் கன்னத்தில் உருண்டது.

அவன் சிரித்தான். ''தொழில் முறையில் வனிதாவுடன் பழகுகிறேன். ரஞ்சனி, பக்தன் என்று ஒருவன் இருந்தால்தான் கடவுளுக்கு மதிப்பு அதிகம். அழகை ஆராதிக்கும் ஒரு கலை உள்ளம் என் கண்களுக்குத் தெரிகிறது. அதை நான் ஆராதிக்கிறேன்.''

அந்தக் கரங்கள் இணைந்து நின்றன. ஆராதிக்கும் உள்ளமும், ஆராதனைக்கு உட்பட்ட பொருளும் பிரித்துச் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு அன்பில் பிணைபட்டன.



Shilpi• SC 3A/76 tam

அத்தியாயம் 12

நகர் நீங்கு படலம்

நாட்டுப்புறக் குடிசையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த ராஜசேகர சுவாமி, வைத்த வாணம் வெடித்து விட்டதை அறிந்தவர் போலவே கண் விழித்தார்.

துயிலாத கண்களும், அலங்கரிக்காத மேனியுமாக மூன்றும் சேரமான் பெருமாள் அவர் எதிரே காட்சியளித்தார்.

'சிவாய நமஹ' என்றவாறே சோம்பல் முறித்தார் ராஜசேகர சுவாமி.

'சத்தியம், சிவம், சுந்தரம்' என்று மெதுவாக முணுமுணுத்தார் மூன்றும் சேரமான் பெருமாள்.

''மன்னவர் அப்படி அமரலாமே?'' என்றார் ராஜசேகர சுவாமி.

''களைத்துப் போனவர்கள் அமருகிறார்கள்; வெற்றி பெற்றவர்கள் சிரிக்கிறார்கள்; கவலைப்பட்டவர்கள் நின்றால் என்ன, இருந்தால் என்ன, நடந்தால் என்ன?'' என்றார் சேரமான் பெருமாள்.

''கவலைகளில் சில நாமே உண்டாக்கிக் கொள்வதே'' என்று சொல்லியபடி எழுந்தார் ராஜசேகர சுவாமி.

''நாம் உண்டாக்குகிறோமோ, நம்மை உண்டாக்கியவன் கொடுத்தானோ, அவனால் உண்டாக்கப்பட்ட வேறு சிலர் பரிமாறுகிறார்களோ, அந்த விஷத்தை அருந்த வேண்டியவர்கள் மட்டும் நாம் தானே சுவாமி?'' என்றார் சேரமான் பெருமாள்.

முன்னும் பின்னும் நடந்தபடியே சுவாமிகள் சொன்னார்:

''ஆலகால விஷத்தை அவன் அருந்தவில்லை என்றால், வேறு யார் அதை அருந்தியிருக்க முடியும்? விதையைப் பொறுத்தே விளைச்சலின் தரம்; விளைச்சலைப் பொறுத்தே அறுவடையின் தரம்.''

''ஜீவாத்மாவும் துடிக்கிறது; பரமாத்மாவும் வஞ்சிக்கிறார். இது ஒரு பக்கம் இழுக்கப்படுகிற ரதமாக இல்லையே சுவாமி? இரண்டு பக்கமும் குதிரையைப் பூட்டினால் ரதம் எந்தப் பக்கம் நகரும்?''

''பிளந்து போகும்.''

''பிளந்து போனால் பிறகு உபயோகப்படாதே?''

''அதனால்தான் ஒரு பக்கத்துப் புரவியை வெட்டிவிட வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன்.''

''எந்தப் பக்கத்துப் புரவியை வெட்டுவது என்பதுதான் கேள்வி.''

''எதை வெட்டி விட்டால் அடுத்த கேள்வி இருக்காதோ, அதை வெட்டி விடுபவனே அறிவாளி.''

''எல்லாப் புரவிகளுமே என்னுடையவைதானே சுவாமி?''

''ரதமும் உன்னுடையதுதானே சேரமான்! நீ ரதத்தைக் காக்க விரும்புகிறாயா, புரவியைக் காக்க விரும்புகிறாயா?''

''ரதம் இல்லாத புரவி பயன்படும்; புரவி இல்லாத ரதம் விலை மதிப்புள்ளதாக இருக்குமே தவிர, பயணத்துக்குப் பயன்படாது.''

''உன் முடிவு அதுவானால் நீ புரவியைக் காப்பாற்றுவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை யில்லை.''

''நல்லது சுவாமி. ஆனால் நான் ஏற்கனவே வேறு முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன். ரதம் பொதுச் சொத்து. புரவி என் சொத்து. பொதுச் சொத்தைக் காக்க என் சொத்தை இழப்பது என்று முடிவு கட்டிவிட்டேன்.''

''உன்னைப் போன்ற கண்ணிமான்கள் அந்த முடிவுக்குத்தான் வருவார்கள். எவற்றைச் சுலபத்தில் அடைய முடியுமோ, அவற்றைச் சுலபத்தில் இழந்துவிடலாம். எது தேடக் கிடைக்காத செல்வமோ — அது சிதைந்துவிடாமல் காப்பதே முக்கியம். அரசனுக்குத் தரு

சேரமான் காதலி

கண்ணதாசன்

மம் ஒன்றல்ல; பல உண்டு. குலதர்மம் அவற்றில் ஒன்றுதான். ஆனால் அரச தருமத்துக்கு அடுத்தபடிதான் குல தருமம். சுய தர்மத்தையும் ஏற்றுக் கொண்ட கர்மத்தையும் காப்பாற்ற விரும்பும் மன்னனே அரச தர்மத்தையும் காப்பாற்ற முடியும். எந்த ராஜ வம்சமும் சேர வம்சத்தைப் போல் நீண்ட காலம் தொடர்ச்சியாக வந்ததில்லை. ஓரிடத்தில் சந்ததி அறுபட்டு வேறு ஒரு வம்சம் குடிபுகுந்ததாகத்தான் வரலாறு. ஆனால் சேர வம்சம் இடையில் அறுபட்டுப் போகக்கூடாது என்று அன்னை பகவதியே விரும்புகிறாள். இல்லையென்றால் திருவிதாங்கோடு உதயமாகியிருக்குமா? மார்த்தாண்ட வர்மனுக்கு மணிமகுடம் கிடைத்திருக்குமா? அடைவதற்கு ஆசைப்படுகிறவன் இழப்பதற்கும் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பது விதி. ஒவ்வொரு பிறப்புக்கும் ஒரு காரணம் உண்டு. உனது பிறப்பின் நோக்கம் வெறும் காதல் மட்டுமல்ல. நீ காணாமல் கண்டெடுத்த சேர நாட்டுச் சிம்மாசனத்தில் உனது அடையாளச் சின்னங்களைப் பொறித்து வைப்பதே! அதனாலேயே உனக்குச் சில யோசனைகளை நான் சொன்னேன். உன் முடிவு எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.''

—என்று தலை குனிந்து பேசிக் கொண்டிருந்த ராஜசேகர சுவாமி, நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

அங்கு சேரமான் இல்லை; அவர் எப்போதோ போய் விட்டார்!

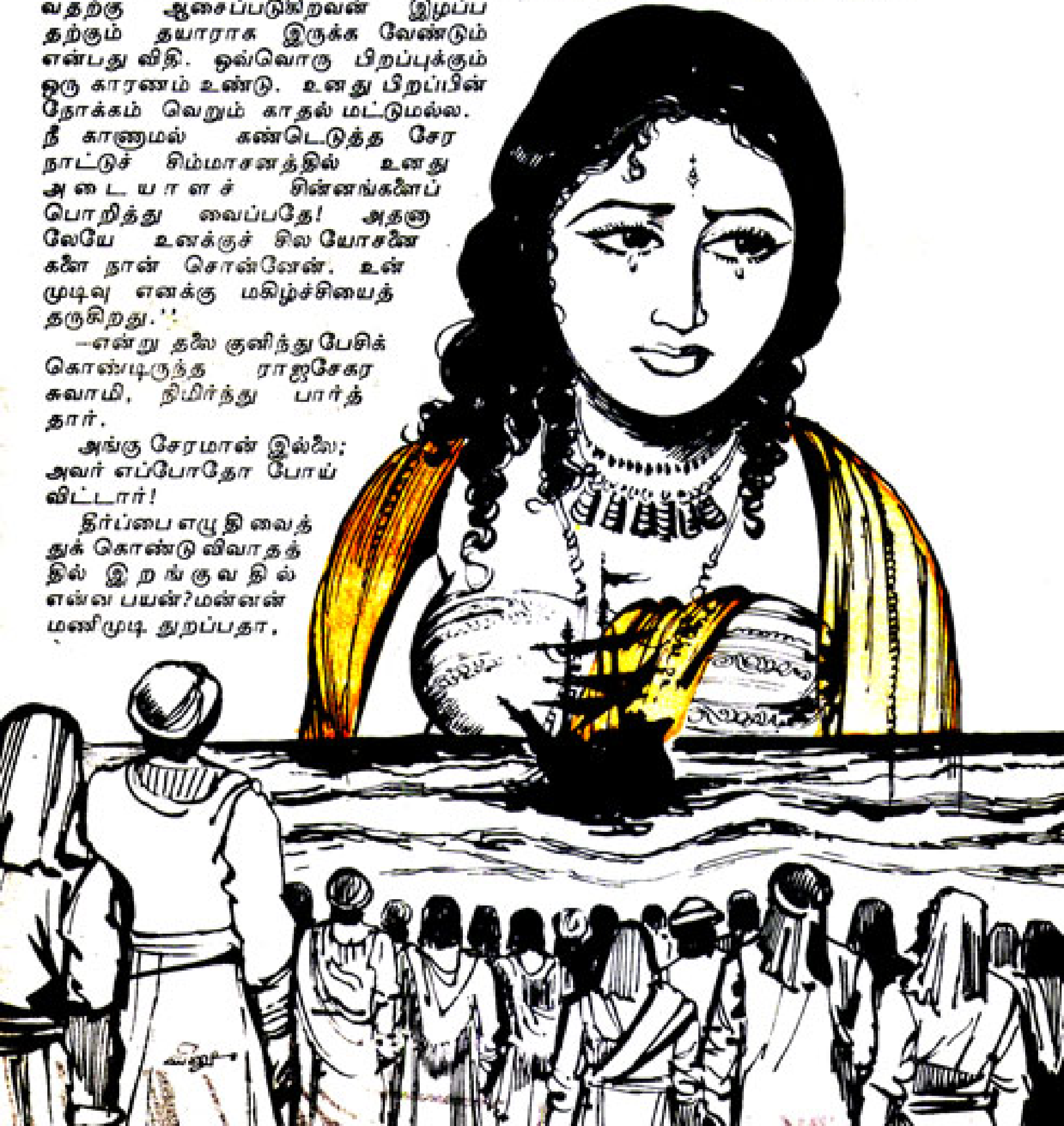
தீர்ப்பை எழுதி வைத்துக் கொண்டு விவாதத்தில் இறங்குவதில் என்ன பயன்? மன்னன் மணிமுடி துறப்பதா, மங்கையின் இதயத்தைத் துறப்பதா என்பதுதானே கேள்வி?

'ஒன்றைத் துறப்பது' என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகு உபதேசங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் என்ன?

அரண்மனைக்குச் சென்ற சேரமான் பெருமாள், ஒரு பாய்மரக் கப்பலுக்கு ஏற்பாடு செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

ஒரு மகாராணியின் அந்தஸ்தோடு தானே அவளை வழியனுப்ப வேண்டும்?

யூதியானா குடிபுகுந்த மாளிகை ராசியில்லாத மாளிகை. அந்த மாளிகையில் யாரும் நிம்மதியாக வாழ்ந்ததில்லை. சொல்லப்போனால் அமைதியில்லாத நிலையில்தான் முந்திய மன்னர்கள் அந்த மாளிகைக்குச் செல்வது வழக்கம்.



அங்கே அவள் பத்து நாட்கள் கூட மொத்தமாக வாழவில்லை.

நிர்மலமான உள்ளத்தோடு அவள் பயணத்துக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தாள்.

அவள் அனுப்பியிருந்த அலி, அவள் தந்தை யோகோவாவைக் கையோடு அழைத்து வந்தான்.

''என்னம்மா, கையோடு அழைத்து வரச் சொன்னாயாமே; என்ன விஷயம்?'' என்று பதறிப் போய்க் கேட்டார் யோகோவா.

''ஆம் அப்பா! கையிருந்தால்தானே பாவப்பட்ட இந்த ஜன்மத்தை அணைத்து ஆறுதல் சொல்ல முடியும்?'' என்றாள் யூஜியானா.

''எனக்குப் புரியவில்லையே அம்மா?'' என்றார் யோகோவா.

''எனக்கு இஸ்ரவேலைப் பார்க்க வேண்டும்போல் இருக்கிறது, அப்பா. பெத்லஹாமின் மதில் சுவர்களைக் காண வேண்டும்போல் இருக்கிறது. காலம் தெரியாத அந்த மணியின் ஓசையைக் கேட்க வேண்டும் போல் இருக்கிறது. எனது யூத சகோதரிகளோடு பேசி மகிழ வேண்டும் போல் இருக்கிறது. சேர நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்து விட்ட நான் எனது மூதாதையர்களின் பூமியைத் தொட்டு வணங்கிப் பாட வேண்டும் போலிருக்கிறது'' என்றாள் யூஜியானா, சலனமில்லாமல்.

''இது என்னம்மா ஆசை? உன் பேச்சுக்கு வேறோர் அர்த்தமும் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது'' என்றார் யோகோவா.

''கண்ணாடிக் கற்களையும், நவமணிக் கற்களையும் ஒன்றாக வைத்தால், தரம் பிரித்து எடுக்கத் தெரிந்த உங்களுக்கு இது புரியாதா அப்பா? என் முகத்தைப் பாருங்கள், மரணத்துக்குத் தயாராகி விட்ட ஒருத்தி, 'அதுதான் முடிவு' என்று தெரிந்த பிற்பாடு எப்படி இருப்பாளோ, அப்படி நான் இல்லையா? அப்பா! எனது அன்பு மலையில் ஏதோ விரிசல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது கூட உங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த மலை உடைந்து, துண்டாகி, தூளாகி, விட்ட பிறகே நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். விவரங்களைக் கப்பலில் சொல்லுகிறேன். நமது நவமணிக் கடையை நமது சிற்றப்பா சாலமோனிடம் கொடுத்துவிட்டு வீட்டையும் அவர் வசமே ஒப்படைத்துவிட்டுப் புறப்படுங்கள் அப்பா!'' என்றாள் யூஜியானா.

''அம்மா! என்ன சொல்கிறாய் நீ?'' என்று நடுக்கத்தோடு கேட்டார் யோகோவா.

இன்ப துன்பங்கள் அனைத்தையும் பார்த்து முடித்துவிட்ட அவர், எதிலும் நடுக்கமுற்றதில்லை. பெற்ற மகளின் பேச்சு அவரை நிலைகுலையச் செய்தது. சற்றும் எதிர்பாராத புதிய செய்தியாகவும் அது இருந்தது.

''இவ்வளவு சொல்லிவிட்ட பிற்பாடு விவரங்களைச் சொல்லாமல் இருந்தால், என்னால் நடக்கக்கூட முடியாது அம்மா! தள்ளாத காலத்தில் கேட்கக் கூடாத செய்திகளைக் கேட்கப் போவது போல் எனக்கு ஓர் அச்சம் தோன்றுகிறது.







தயவுசெய்து சொல்லி விடம்மா!'' என்று கெஞ்சினார் யோகோவா.

அவரது கை கால்கள் நடுங்கத் தொடங்கின.

''உட்காருங்கள் அப்பா!'' என்று அவரது கையைப் பிடித்துக் கைத்தாங்கலாக அமர வைத்தாள் யூஜியானா.

தந்தையின் தலையைத் தடவிக் கொடுத்தவாறு, சிறிதும் சலனமோ, கலக்கமோ இன்றி அவள் விவரங்களைக் கூறினாள். கூறும்போதே, அதற்கொரு நியாயத்தையும் கற்பித்தாள்.

தந்தை அதிர்ச்சியுற்று விடாமலும், தன் நாயகன் மீது ஆத்திரம் கொண்டு விடாமலும் எச்சரிக்கையாகவே அவள் கூறினாள்.

''ஒரு வம்சத்தின் அழிவுக்கு, ஒரு யூதப் பெண் காரணமாக இருந்ததாக வரலாறு வேண்டாம் அப்பா. எங்கிருந்தாலும் நான் அவரது மனைவியே. இந்தக் குழந்தை அவரது குழந்தையே. எப்போதாவது நாங்கள் சந்திக்கத்தான் போகிறோம். இப்போது நாம் செய்யப் போவது நல்ல காரியம்தானே அப்பா?'' என்றாள் யூஜியானா.

''எப்போது நீங்கள் சந்திப்பீர்களோ அப்போது நான் உயிரோடு இருக்கமாட்டேனே அம்மா. சேர மண்ணிலே ராணியாக வாழ வேண்டிய மகளை யூத மண்ணிலே அநாதையாகப் பார்த்துவிட்டு நான் கண்ணை மூட வேண்டுமா? கோடிப் பொன்னை நீ கொண்டு சென்றாலும் யாருமற்ற ஒருத்தியாகத்தானே வாழ வேண்டியிருக்கும்?'' என்று கண் கலங்கினார் யோகோவா.

''நீங்கள் நீண்ட காலம் உயிரோடு இருப்பீர்கள் அப்பா. மகள் வயிற்று மகனை மடியில் வைத்து அவன் மழலையைக் கேட்பீர்கள்; அவன் வளர்வதைப் பார்ப்பீர்கள்; அவனுக்கு மணமுடித்து வைப்பீர்கள்; என்னைத் தலைவனிடமிருந்து பிரிக்கும் இறைவன், தந்தையிடமிருந்தும் பிரித்துவிட மாட்டார் அப்பா. போய் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்'' என்றாள் யூஜியானா.

தந்தையை மகிழ்ச்சிப்படுத்த அவள் பல கற்பனைகளை உதிர்த்தாள்.

யோகோவாவும் மகளைப் பிரிந்து மாளிகையை விட்டு நடந்தபோது மயானத்தில் நடப்பதுபோல் நடந்து கடைக்குச் சென்றார்.

அரபிக் கடலில் ஒரு பாய்மரக் கப்பல்.

சேரமான் பெருமாள் அதைப் பார்வையிட்டார்.

இருபது தோழிப் பெண்கள் அதில் அமர்த்தப்பட்டார்கள். நூறு அலிகள் துடுப்பு வலிப்பதற்காக ஏற்றப்பட்டார்கள்.

இரண்டு மூன்று பெட்டகங்களில் ஆடை, ஆபரணங்கள், மற்றும் பல வகைப் பொருட்கள் ஏற்றப்பட்டன.

பயணத்துக்குத் தேவையான உணவு வகைகள் ஏற்றப்பட்டன. சமையல் செய்வோர், பரிமாறுவோர் அமர்த்தப்பட்டார்கள்.

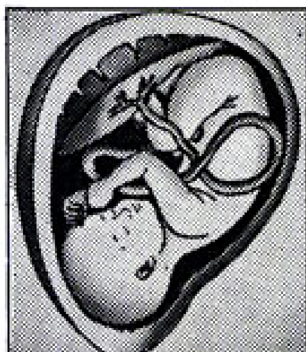
இதில் பத்மாவதி ஒத்துழைக்கப் போகிறாளா?

வேண்டுமானால் தரங்கிணி இதற்கு உதவி புரியலாம்.

முழுக் கதையையும் அவளுக்குச் சொல்லியல்லவா அழைத்து வரவேண்

வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் உடம்புக்குத் தேவை

கால்ஷியம்-ஸாண்டோஸ்®



ஸ்விட்சர்லாந்தில் ஸாண்டோஸ உருவாக்கியுள்ள,
உலகிலேயே தலைசிறந்த கால்ஷியம்

கர்ப்பத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே குழந்தையின் பற்களிலும் எலும்புகளிலும் அமையத் தொடங்குகிறது கால்ஷியம். கருவிலுள்ள குழந்தைக்கு அதிகப்படி கால்ஷியம் அவசரமாகத் தேவை. எனவே, வழக்கத்தைவிட இருமடங்கு தேவைப்படும் உங்களுக்கு முன்னதாகவே சாப்பிடத் துவங்குவீர் கால்ஷியம்-ஸாண்டோஸ்.



பாப்பாவின் பற்களுக்கும் எலும்புகளுக்கும் கால்ஷியம் வழங்குவது பாலூட்டும் தாயன்றி வேறில்லை. அவளுக்கு வழக்கத்தைவிட மும்மடங்கு கால்ஷியம் தேவை.

வளரும் குழந்தைக்கு வலுவான எலும்புகளும் நலமுள்ள பற்களும் அமைய இன்றியமையாதது கால்ஷியம். எனவே, பெரியோரைவிட குழந்தைக்கு அதிகக் கால்ஷியம் தேவைப்படும்.



ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், ஒவ்வொரு வயதிலும், மனித உடம்புக்கு அத்யாவசியம் கால்ஷியம். மிகச் சிறந்த வடிவிலுள்ள கால்ஷியம்: கால்ஷியம்-ஸாண்டோஸ். ராஸ்ப்பெர்ரி சுவையூட்டிய இனிமையான கால்ஷியம்-ஸாண்டோஸ், நாள் ஒன்றுக்கு 2 அல்லது 3 வில்லைகள் போதும், உங்கள் கால்ஷியம் தேவையை நிறைவுசெய்யும் வைட்டமின் C, D, B 12 சத்துக்களோடு.

நம்பிக்கைக்குரியோர் ஸாண்டோஸ்-கால்ஷியம் துறையிலே உலக முன்னோடிகள்.



கால்ஷியம்-ஸாண்டோஸ்®
வில்லைகள் தினமும் தேவை எவருக்கும்

sCA/CS/15 I TAM



பொன் விளைந்த களத்தூரை ஒட்டினாற் போல் இருக்கும் பொன்பதர்க்கூடம் சதுர்புஜ ராமம் என்று வழங்கி வருகிறது. இங்குள்ள ஸ்ரீராமன் நான்கு கரங்களுடன் காட்சி தருகிறார். தம்மை மணந்த சீதாபிராட்டிக்குத் தாமே தான் விஷ்ணு என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகக் கோதண்டராமனாகக் காட்சி தரும் ஸ்ரீ ராமர் கல்யாண புருஷராகவும் விளங்குகிறார். அவர் சந்நிதியிலே அழகான திருக்கல்யாண மண்டபமும் உருவாகி வருகிறது. ஏறக்குறைய முப்பதினாயிரம் ரூபாய் திட்டத்தில் கட்டப் பட்டு வரும் இத்திருப்பணிக்குத் தாராளமாக உதவி ஸ்ரீ கோதண்டராமஸ்வாமியின் திருவருளைப் பெறக் கீழ்க்காணும் முகவரியோடு தொடர்பு கொள்ளவும்: ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிக விலாஸ், 2, ராமானுஜம் தெரு. (பஸ் நிலையத்துக்கு எதிரில்) ஹஸ்தினாபுரம், சிட்லபாக்கம் போஸ்ட், சென்னை-600 064.

டும்? ஆகவே, தானே அனைத்தையும் பார்வையிட்டார் சேரமான்.

இந்தச் சந்தடியில் கொஞ்சம்கூடச் சம்பந்தம் இல்லாதவராக நாராயண நம்பூதிரி சபையிலேயே இருந்தார்.

அரண்மனைப் பணியாட்கள் இதற்காக அழைக்கப்படவில்லை. பூஜியானு குடியிருந்த மாளிகைப் பணியாட்களே அனைத்தையும் செய்தார்கள்.

மாலையில் சூரியன் அஸ்தமிக்கும் போது பூஜியானு புறப்பட வேண்டும்.

அந்தச் செய்தியையாவது நாராயண நம்பூதிரிக்குத் தெரிவித்தாக வேண்டுமே?

நம்பூதிரிகளைச் சபையிலேயே சந்தித்தார் சேரமான். நடந்தவை அனைத்தையும் சொன்னார்.

தமக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயத்தைக் கேட்பது போலவே நம்பூதிரியும் அதைக் கேட்டார். கடைசியில் துறைமுகத்துக்குத் தாமும் வருவதாக அனுதாபத்தோடு சொன்னார்.

பூஜியானுவையும், யோகோவாவையும் ஏற்றி வந்த ரதம் ஒரு சிறிய பெட்டியை மட்டுமே சுமந்து வந்தது.

ஆனால் யூத ஜாதியினர் அனைவரும் அங்கே கூடிவிட்டார்கள். சிரியன் கிறிஸ்துவர்கள் அனைவரும் வந்திருந்தார்கள். முகமதியர் தெருவும் படையெடுத்து வந்துவிட்டது.

செய்தியறிந்த தாவளி சகோதரிகளும், பத்மாவதியும் அந்தப் பிரிவுக் காட்சியைக் காண வேண்டும் என்று விரும்பினாலும், சேரமானுக்குப் பயந்து அரண்மனையிலேயே தங்கி விட்டார்கள்.

ராஜசேகர சுவாமி கையைக் கட்டிக் கொண்டு ஒரு மூலையிலே நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் அருகிலே அந்த மலைக் குறத்தி கூடையும் கையுமாக நின்று கொண்டிருந்தாள்.

காட்டுத் தீப்போல் பரவிய செய்தியால் வஞ்சி நகரமே அங்கே கூடி விட்டது.

பூஜியானுவின் ரதம் வந்து நின்றதும் அதன் அருகிலே சென்று அத்தனை பேர் மத்தியில், அவளைக் கைத்தாங்கலாக அணைத்து மணற் பரப்பில் நடந்தார், சேரமான்.

காலடிச் சுவடுகள் மணலில் பதிந்தன.

அவர்கள் கடல் நீரில் நடந்தார்கள்.

அந்தத் தண்ணீர் அவர்களது காலடிச் சுவட்டைப் பதிய வைத்துக் கொள்ளவில்லை.

இடுப்பளவு தண்ணீரில் நின்றபடி அவளை இரண்டு கைகளாலும் தூக்கி, கப்பலில் வைத்தார் சேரமான்.

யோகோவாவைச் சில வீரர்கள் தூக்கி வைத்தார்கள்.

கரையில் அணிவகுத்து நின்ற படை வீரர்கள் தங்கள் வாளை உருவி ஆகாயத்தில் காட்டி மரியாதை செலுத்தினர்.

பாய்மரக் கப்பலின் மணி ஓங்கி ஒலித்தது.

கடல் நீரிலே நின்றபடி அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் சேரமான்.

கப்பல் நகர நகர நான்கு கண்களும் விலகிக் கொண்டிருந்தன.

கடல் நீரோடு சேரமானின் கண்ணீர் கலந்தது.

அன்றுதான் கடல் நீர் உப்பாயிற்று.

கரையேறிய சேரமானின் கண்களைக் கண்டதும், யூதர்கள் அனைவரும் அழுதனர்.

நாராயண நம்பூதிரி, ருத்ராட்சத்தை வலது கையில் பிடித்து ஆட்காட்டி விரலால் ஒரு தட்டுத் தட்டினார்.

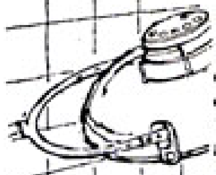
(தொடரும்)

ராஜாஜி சிந்தனை

அதுவும் கர்வமே!

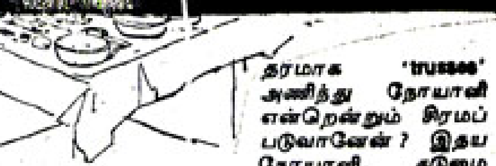
எந்த விதமான கர்வமானாலும் அது கெடுதல் தான். 'நான் அடக்கமாக இருக்கிறேன்' என்பதிலேயே ஒருவன் கர்வப்படுவானாகில் அதுவும் கெடுதலே!

— ராஜாஜி நினைவு மலர்





இறங்கிய குடல் ஏறாவிட்டால்...



ஆம்பூரிலிருந்து வந்த இருபத்தெட்டு வயது இளைஞர் கூறினார்: ''தொடை இடுக்கில் ஒரு சின்ன வீக்கம் இருக்கிறது. கொட்டைப் பாக்கு அளவுக்கு இருக்கும். பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களாக நான் தினமும் கால்பந்து ஆடுவது வழக்கம். ஒரு வாரத்துக்குமுன் நிகழ்ந்த பந்தயத்தில் ஆடிய போதுதான் இந்த வீக்கம் ஏற்பட்டது. உள்ளூர் மருத்துவரிடம் ஆலோசனை கேட்டேன். 'உங்களுக்குக் குடல் கீழே இறங்கியிருக்கிறது. ஒரு சிறிய அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்டால் சரியாகிவிடும்' என்று அவர் கூறினார். உடனே பட்டணத்துக்குக் கிளம்பி வந்தேன்.''

அந்த இளைஞரை இருமச் சொல்லிப் பரிசோதனை செய்தேன். அவருடைய குடல் வெகுவாகக் கீழே இறங்கியுள்ளது புரிந்தது. ''ஆங்கிலத்தில் இதற்கு 'இங்குவைனல் ஹர்னியா' (Inguinal Hernia) என்று பெயர். விளையாட்டு வீரர்கள் சிலருக்கு இது வரக் கூடும். அறுவைச் சிகிச்சை செய்தால் சரியாகிவிடும். பின்னர் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவதிலும் தடை இராது'' என்று விளக்கினேன். அந்த இளைஞர் அறுவைச் சிகிச்சைக்கு உடன்பட்டார். பத்து நாட்களில் பூரண குணமடைந்து திரும்பினார்.

''அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்ளாவிடின், ஓடியாடி விளையாட முடியாது என்பது தவிர வேறு ஏதாவதும் ஆபத்து நேரக் கூடுமா?''

''குடல் கீழே இறங்கினாலும் சாதாரணமாக அது மேலே சென்றுவிடும். ஆனால் சிலருக்கு, சில சந்தர்ப்பங்களில் இறங்கிய குடல் மேலே ஏறாமலே இருந்துவிடும். இம்மாதிரிக் குடல் அடைப்பு (Strangulation) ஏற்பட்டால் உயிருக்கே ஆபத்து விளையக்கூடும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் சற்றும் தாமதியாமல் மருத்துவரிடம் சென்றால் குடலைச் சீராகப் பொருத்தி அறுவைச் சிகிச்சை செய்து குணப்படுத்திவிடலாம். 'பொதுவாகக் குடல் அடைப்பு — இயல்பாக மேலே செல்ல' முடியாத நிலை (strangulation) ஏற்படும்வரை தாமதிப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல.''

''தாமதித்தால் என்ன ஆகும்?''

''குடலின் ஒரு பகுதி அழுகிப் போகும் (Gangrene) வாய்ப்பு உண்டு. அந்நிலையில் உயிருக்கு ஆபத்து மேலும் அதிகமாகிறது. சிலருக்கு 2—3 அடி நீளம் வரை குடலின் அழுகிய பகுதியை வெட்டி எடுக்கும்படி நேரிடலாம். இது விரும்பத்தக்கதன்று. குடல் இறக்கம் ஏற்பட்டவுடனேயே சிகிச்சை செய்து கொண்டால் இது போன்ற ஆபத்துக்களைத் தவிர்க்கலாம். வீக்கம் சிறிதாக இருக்கும் போது அறுவைச் சிகிச்சை செய்வது மிகவும் எளிது.''

''அறுவைச் சிகிச்சை செய்யாமலே பெல்ட் போன்ற 'டிரஸ்ஸெஸ்' அணிந்து கொள்வது பயனளிக்காதா?''

''ஆபத்தில்லாத, எளிய அறுவைச் சிகிச்சையால் நன்கு குணப்படுத்தக் கூடியதை, நிரந்தரமாக 'trusses' அணிந்து நோயாளி என்றென்றும் சிரமப் படுவானேன்? இதய நோயாளி, கடுமையான ஆஸ்துமாவினால் சிரமப்படுவோர், எலும்புருக்கி நோயினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் — இம்மாதிரி நபர்களுக்குக் குடல் இறக்கம் வந்தால் அவர்களுக்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்வது உசிதமன்று என மருத்துவர் கருதினால் அம்மாதிரி நோயாளிகளுக்கு 'டிரஸ்ஸெஸ்' அணிந்து கொள்ளுமாறு மருத்துவர்கள் சிபாரிசு செய்யலாம். உடல் நலம் நன்றாக உள்ளவர்கள் அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்வது தான் நல்லது. 'டிரஸ்ஸெஸ்' அணிந்து கொள்பவர்களுக்கும் குடல் அடைப்பு (strangulation) ஏற்படும் ஆபத்து உண்டு.''

''ஓடியாடி விளையாடுவோர் தவிர மற்றவர்களுக்கும் குடல் இறங்கும் வாய்ப்பு உண்டா?''

''அடிக்கடி இருமுகிறவர்களுக்கும் இந்த வாய்ப்பு உண்டு. எலும்புருக்கி, ஆஸ்துமா நோயாளிகள் அதிகமாக இருமுவதால் அவர்

களுக்கு ஹெர்னியா வரக்கூடும். புகை பிடிப்போர்க்கும் குடல் கீழே இறங்கும் வாய்ப்பு உண்டு. பொதுவாகப் பெண்களுக்கு இங்குவைனல் ஹெர்னியா ஏற்படுவது மிகக் குறைவு.

''உம்பிலிகல் ஹெர்னியா (Umbilical Hernia) என்று ஒரு வகை குடல் இறக்கம் பொதுவாக மகளிர்க்கு வரும். குடலில் திரவம் (Fluid) மிகுதியாகச் சேருவதாலும், அடிக்கடி பிரசவம் நிகழ்வதாலும், உடல் பருமன் அளவுக்கு மீறி அதிகரிப்பதாலும் ஏற்படும் உபாதை இது. எடை குறைந்தவுடன் சிலருக்கு இந்த உபாதை நீங்கிவிடும்.

''மனிதர்களுக்கு வரும் குடல் இறக்கம் (ஹெர்னியா) நான்கு கால் பிராணிகளுக்கு வருவதில்லை. விலங்கின் உடல் கனம் சீராக நான்கு கால்களாலும் பரவலாகத் தாங்கப்படுவதே காரணம்.''

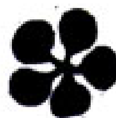
டாக்டர் எம். எஸ். வேங்கடராமன் கூறக் கேட்டு எழுதியவர் : ஆர். பி.

ஹாஸ்டல் வார்டனை உயர்த்திக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக மாணவர்களை அயோக்கியர்களாகக் காட்டியிருப்பது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்.

தற்காலத்து மாணவர்களுக்குள்ள பலப் பல பிரச்னைகளை மனத்தில் கொண்டு அநுதாபத்தோடு அணுக வேண்டிய விஷயத்தை விஷமாக்கி விட்டார்கள்.

போதாக்குறைக்கு ஏழு நீண்ட பாடல்களைப் புகுத்திப் படத்தை நீட்டோ நீட்டு என்று நீட்டி, பெருமூச்சு, நெடுமூச்சு, நீண்ட நெடுமூச்சு எல்லாம் விடப் பண்ணிவிட்டார்கள்.

வேலை தேடி அலையும் கதாநாயகன், கொஞ்சம்கூடத் தன் குடும்ப நிலையைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதாகத் தெரியவில்லையே! வேலை தவறுமல், டிப்டாப்பாக டிராஸ் பண்ணிக் கொண்டு வயலிலும், வரப்பிலும், நந்தவனத்திலும், நதிக் கரையிலும் ''அறை கொடுத்தால் தெரியும்'' என்று கூறி, காதலியுடன் குதித்துக் குதித்துப் பாடிக் கொண்டிருந்தால் (வேலை எப்படிக் கிடைக்கும்? (என்ன கதையோ, கண்ணராவியோ!)





சிவாஜிகணேசன், சிங்காரா நடை நடந்து காதல் காட்சிகளில் சக்கைப் போடுபோட்டது போலவே, வார்டனாகப் பணி புரியும்போது கண்டிப்பையும், கறாரையும் காட்டிச் சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார்.

கதாநாயகி, வாணிஸ்ரீ. காதலனுடன் ஆடிப் பாடிக் குதித்து ஆடுவதோடு தன் காதல் கைகூடாமல் போய்விடுமோ என்று கண் கலங்கவும் செய்கிறார். அவர் தம் உடம்பைக் கச்சிதமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பாங்கு பாராட்டுக்குரியது.

ஹாஸ்டல் மாணவர்கள் குழுவில், வார்டனை எதிர்த்து நிற்கும் வில்லன் ஸ்ரீகாந்த், ஒழுங்கான மாணவனாக வார்டனுக்கு ஒத்துழைப்புத் தரும் நீலகண்டன், சீக்கிய மாணவன் மகேந்திரன் ஆகியவர்கள் நினைவில் நிற்கிறார்கள்.

யோக சித்ராவின் வண்ணப் படமான ''இளைய தலைமுறை''யில் பாராட்டுக்குரிய அம்சம் எஸ். மாருதி ராவின் ஒளிப்பதிவு தான். திரைக்கதையின் அசட்டுத்தனங்களை யெல்லாம் காமிரா கண்ணியமாக மறைத்து விடுகிறது.

— காந்தன்

சிலம்புச் செல்வம்

ம. பொ. சி



"உருவும் குலனும்
 உயர் பேரொழுக்கமும்
பெருமகன் திருமொழி
 பிறழா நோன்பும்
உடையீர்! என்னே!
 உறுகண் ஞாளரின்
கடைகழிந்து இங்ஙனம்
 கருதிய வாறு"

என்று கவுந்தி, கண்ணகி — கோவலனைப் பார்த்துக் கேட்கின்றாள். தம்மைப் போலவே பிறரையும் கருதுவது சான்றோர் மாண்பு. அது போல, சமணத் துறவியான கவுந்தியடிகள் கண்ணகியையும் கோவலனையும் அருக தேவனை வழிபடும் ஒழுக்க சீலராகவே பார்க்கின்றாள்.

கண்ணகி—கோவலனுடைய புறத் தோற்றமானது அவர்களுடைய அகத் தோற்றத்தைக் கவுந்தியடிகள் அறியுமாறு செய்து விடுகிறது. "மனத் துயரால் பாதிக்கப்பட்ட தீவினையாளர்களைப் போலப் புகார் நகரை விட்டுப் பெயர்ந்தது ஏனோ?" என்று கேட்கிறாள் கவுந்தி.

"உரையாட்டு இல்லை;
 உறுதவத்தீர்! யான்
மதுரை மூதூர்
 வரைபொருள் வேட்கையேன்"

என்று, கவுந்தியின் கேள்விக்குக் கோவலன் மிகவும் சுருக்கமாகப் பதில் அளிக்கிறான். "சிலம்பு விற்றுப் பொருள் தேடும் விருப்பத்துடன் மதுரை செல்கிறேன்" என்றுதான் கோவலன் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவன் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லவொட்டாமல் தன்மானம் அவனைத் தடுக்கிறது. "தோற்றேனும் ஏழைமை பேசேல்" என்பது பழமொழி. "மறவுரைகளை நீக்கிய சமணச் சான்றோரின் அறவுரைகளைக் கேட்டு அங்கே அருக தேவனை வழிபடுவதற்காக நானும் மதுரை செல்கிறேன்.... சேர்ந்து செல்வோம், வாரீர்!" என்கிறாள் கவுந்தி.

கண்ணகியும் கோவலனும் கவுந்தியடிகளின் துணையோடு தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கினர். புகாரிலிருந்து முப்பது காத தூரத்திலுள்ள மதுரைக்குப் பயணப்பட்டோர் ஒரு நாளைக்கு ஒரு காத தூரமே நடந்தனர். நல்ல கோடை காலமாதலால் பகல் நேரத்தில் நடந்து செல்ல அஞ்சி, பகல் எல்லாம் ஓரிடத்தில் தங்கி, இரவு நேரங்களிலே நடக்கலாயினர். வழியில் மாங்காட்டு மறையவன் என்னும் வைணவ அந்தணனைச் சந்திக்கின்றனர்.

தன் எதிரே வந்து கொண்டிருந்த மாங்காட்டு மறையவனைப் பார்த்து,

"யாது நும் ஊர்? ஈங்கு என் வரவு?"

என்று கேட்கிறான் கோவலன். அவனுக்கு மறையவன் கூறும் பதில் வருமாறு:

"நீலமேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால் விரிந்து அகலாது படிந்ததுபோல,
ஆயிரம் விரித்துஎழு தலை உடை அருந்திறல்
பாயற்பள்ளி பலர் தொழுது ஏத்த,
விரிதிரைக் காவிரி வியன் பெருந் துருத்தித்
திருஅமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்—
வீங்குநீர் அருவி வேங்கடம் என்னும்
ஓங்குயர் மலையத்து உச்சி மீமிசை—
விரிகதிர் ஞாயிறும் திங்களும் விளங்கி,
இருமருங்கு ஓங்கிய இடை நிலைத்தானத்து,
மின்னுக் கோடி உடுத்து, விளங்கு
 விற் பூண்டு,
நன்னிற மேகம் நின்றது போல—
பகையணங்கு ஆழியும், பால்வெண்
 சங்கமும்,
தகைபெறு தாமரைக் கையின் ஏந்தி,
நலங்கிளர் ஆரம் மார்பிற் பூண்டு,
பொலம் பூ ஆடையின் பொலிந்து
 தோன்றிய
செங்கண் நெடியோன் நின்ற வண்ணமும்—
என்கண் காட்டு என்று என்உளம் கவற்ற
வந்தேன், குடமலை மாங்காட்டு உள்ளேன்"

இந்த இடத்திலே மாங்காட்டு மறையவனைக் கொண்டு, வைணவ சமயத்தின் பக்தி நெறியைப் போதிக்கிறார் இளங்கோ. "திருவரங்கத்து அரங்கப் பெருமான் படுத்த வண்ணமும், திருவேங்கடத்து வேங்கடப் பெருமான் நின்ற வண்ணமும் பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிப்பதைக் காண என் கண்கள் எனது உள்ளத்தைத் தொந்தரவு செய்த வண்ணம் இருக்கின்றன. அவற்றுக்குக் காட்டுவதற்காகத் திருவரங்கத்துக்கும் திருவேங்கடத்துக்கும் செல்கிறேன்" என்பது கோவலனுக்கு மாங்காட்டு மறையவன் தந்த பதில்.

(தொடரும்)

(மயிலை இலக்கிய வட்டத்தின் சார்பில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவிலிருந்து)

Printed and published by V. Vaidyanathan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetput, Madras-600 031.
Managing Editor: T. Sadasivam Associate Editor: K. Rajendran.

ஆக்கசக்தி நெருக்கடியினால் ஏற்பட்ட சங்கடமான நிலை டாடா ஸ்டீலிலுள்ள எங்கள் இளம் நிபுணர்களுக்கு அதைத் திறம்பட சமாளிக்கும் ஆற்றலை அளித்தது.

ஆக்கசக்தி உபயோகத்தில் சேமிப்பு பற்றிய தீவிரமான ஆராய்ச்சிகள் பல புது வழிகளைப் புலப்படுத்தியுள்ளன. கம்பஸ்சன் ஏர் கண்ட்ரோல் ஸிஸ்டம்களைப் பல தொழிலிடங்களில் நிறுவி வியர்த்தமாகும் காஸினால் ஏற்படும் உஷ்ண நஷ்டத்தைக் குறைக்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது; தவிர எரிபொருள் தரமும் சீராக்கப்பட்டுள்ளது. தேவையான இடங்களில் வேஸ்ட்ஹீட் ரெகூப்பரேட்டர் ஸிஸ்டம்கள் மீண்டும் நிறுவப்பட்டிருப்பதோடு அவற்றின் செயலாற்றலை உச்சநிலைப் படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஃபர்னஸ்களில் இன்ஸுலேஷன் செய்யப்பட்டதோடு அவற்றில் காலத்திற்கேற்றவாறு புதுமைகள செய்யப்பட்டுள்ளன. உச்சநிலையில் மறு-உபயோக முறைகளின் பயனாக குளிர்ச்சிக்கான தண்ணீர் பம்ப் செய்வது குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

மொத்த உற்பத்திச் செலவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஆக்கசக்திக்காகச் செலவிடும் தொழிற்துறையில் இந்த சேமிப்புகள் மிக மதிப்புள்ளவையாகும். காரணம், தாங்கமுடியாத ஆக்கசக்திச் செலவின் பளுவை சமாளிக்க இவை உதவுகின்றன.

இளமை மிடுக்கோடு இருப்பவர்கள் என்றென்றும் புதுப்புது சோதனைகளை வரவேற்பார்கள்.



புதுப்புது சோதனைகள் எங்களுக்கு இளமையூட்டுகின்றன

 டாடா ஸ்டீல்

TIS-1247 A

REGISTERED No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Sri Lanka

இலங்கையில் விலை 75 சதம் (தபால் செலவு தனி)
மலேசியாவில் விலை (விமானப் பதிப்பு) 60 மலேசியா காசு